

DEVİRİM YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2003-01 43 *Yıl:2 *3-16 Ocak 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-0299

Dünya halklarının barışı için Emperyalizme karşı savaş

✓ Uzun bir süredir çeşitli bahanelerle Irak'a saldırı hazırlıklarını sürdüren ABD saldırı için son rötuşları yaparken dünya halklarının büyük çoğunluğunun bu saldırıya karşı olduğu gerçeğini gözardı ediyor.

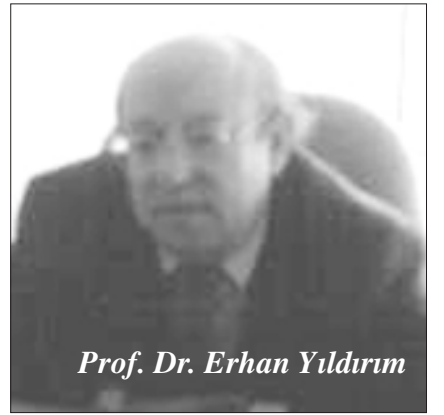
ABD'nin Irak'a saldırı hazırlıklarını devam ettirmesinin yanısıra bölgedeki en has uşakları olan Türkiye ve İsrail de yoğun bir şekilde saldırıya göre konumlanıyor. Bir yandan ABD'li savaş çığırkanlarının Ankara ziyaretleri devam ederken bir yandan da Irak gündemli yapılan MGK toplantısında alınan örtülü saldırı kararı bu konumlanmanın kanıtı durumunda. MGK "Türkiye'nin uzun vadeli çıkarlarını düşünerek karar aldık" şeklinde açıklamalar yapsa da asıl baz alınan emperyalizmin Ortadoğu politikaları ve çıkarlarıdır.

Öfkemizi örgütleyelim

ABD bugün tüm Ortadoğu'yu bir kan gölüne çevirmenin adımlarını atmaktadır. Ancak bir yandan da tüm dünya halkları savaşa olan öfkelerini meydanlarda dile getirmeye başlamış durumdadır. Bu öfke er ya da geç emperyalizme yönelecek ve onu temellerinden sarsarak yok edecektir. Bugün dünyanın jandarmalığına soyunan ABD ve tüm emperyalistler yenilmez gibi görünen güçlerini halkın örgütsüzlüğünden ve bilinçsizliğinden alırlar. Öyleyse öfkemizi örgütleyelim ve gücümüzün farkına vararak anti emperyalist mücadeleyi daha da yükseltelim.

"Demokratikleşme", "insan hakları" söylemleri ile dünya halklarına ölüm kusan ABD, katliam ve ölümlerle dolu vahşet listesine yenileri-

Prof. Dr. Erhan Yıldırım

SÖYLEŞİ... SÖYLEŞİ

"Türkiye savaşın dışında kalmalı"

Sorun sadece silah meselesi değil. Emperyalizm özellikle ABD emperyalizmi bugüne kadar uyguladığı politikaları başka araçlar ile sürdürüyordu. Ancak artık ABD bu politikalarını mevcut araçlar ile sürdüremeyeceği için savaş aracını kullanmaktadır. Yani ABD bugün politikalarını hayata geçirmek için savaşmak zorundadır.

Sayfa 20-21

ÖLÜM ORUCU'NDA 63. ÖLÜM

DHKP-C dava tutsağı Berkan Abatay 21 Aralık günü direnişinin 589. gününde şehit düştü.

Sayfa 12

EVİRİM YILMAZ İLE SÖYLEŞİ

Resmi düzeyde kaldırılan OHAL en son Diyarbakır'da kaldırıldı. Tabi biz OHAL'in tam anlamı ile kalktığını söyleyemiyoruz. Çünkü uygulamaları hala devam ediyor.

Sayfa 6

ATIK'TEN
YENİ YIL
MESAJI

Dostlar,
yoldaşlar

2002 yılını geride bırakıyoruz.

İşçi-köylü'den
ortadoğu'nun sorunları
Ortadoğu halklarının
devrimci iradesiyle
çözülecektir.

Sayfa 30

2002'den

2003'e

**Dünya
nereye
gidiyor?**

Sayfa 16-17-18-19

Kürt ulusal sorunu ve güncel görevlerimiz

✓ Elbette ki baskı, zulüm ve inkarcılığın olduğu her yerde direnişler kaçınılmazdır. Sessizlik sese, korku korkusuzluğa, teslimiyet direnişe ve isyana gebedir...

Ulusal hareketin önderliğinin İmralı süreci ile birlikte daha da derinleştirip ve Kürt halkına da tek doğru seçenek olarak sunduğu Kürt sorununda sistem içi çözüm formülasyonunun egemenler cephesinde kabul görmemesi ve egemenlerin inkara yönelik politi-

kalarında ısrar etmesi, Kürt halkının giderek sunulan "Demokratik Cumhuriyet" projesine karşı kuşku ve kaygılarının derinleşmesine yol açıyor.

Diğer bir ifadeyle her duyarlı Kürt'ün kafasındaki soru işaretleri düne göre bugün daha da artıyor.

Sayfa 14-15

"Demokratik cumhuriyet" vb. söylemler ile susturulmaya çalışılan Kürt halkının direniş ateşi sönmeyecek.

Tohum Kültür Merkezi'nin 7. Kuruluş Yıldönümünde Suavi Halk Konserinde Buluşalım

PROGRAM

- Suavi
- Ekrem Ataer
- Güneşe Türkü
- Kazım Koyuncu
- Burhan Berken
- TKM-Gulasor Halkoyunları Ekibi

ANADOLU TOPRAKLARINA
KARADENİZ'İN DORUKLARINDAN
MUNZUR'UN ETEKLERİNDEN
7 KIZIL YILDIZ KAYDIRDIK.
HER YILDIZLA UMUDU BİR KAT DAHA
BÜYÜTEREK,
IŞIĞI AKKORA ÇEVİRME AZMİNDEYİZ.
7. KIZIL YILDIZIMIZLA
UMUDA BİR ADIM DAHA YAKLAŞTIK.
HAYDİ HER ZAMANKİNDEN DAHA
GÜÇLÜ,
HER ZAMANKİNDEN DAHA FAZLA
UMUDU YAKALAMAYA.

İRTİBAT:

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ
[0 212 643 22 33] Fax: [0 212 644 46 54]
BOSTANCI GÖSTERİ MERKEZİ
[0 216 384 72 10-11]

Tarih: 19 Ocak 2003 Pazar
Yer: Bostancı Gösteri Merkezi
Saat: 17.00-23.00

HALK GECESİNDE BULUŞALIM! GERÇEK AYDINLAR YAŞADIKLARI ÇAĞIN HEM TANIĞI HEM DE SANIĞI OLANLARDIR

PROGRAM
Ferhat Tunç
Kıvırcık Ali
Arzu
Ali Mahzuni
Serhat Tunç Arıcan
Tohuma Türkü
Hüseyin Akıcı
Tohum Halk Oyunları Ekibi
Tohum Çocuk Grubu
Film-Dia
Konuşma ve mesajlar

YER: OCEAN (270 MARE STREET,
HACKNEY)
Tarih: 12/01/2003 PAZAR
Başlama saati: 17:00
Bilet ücreti: 10,- £, 12.-£

TOHUM

KÜLTÜR MERKEZİ

Saklanmaya çalışılan bir meşale
İBRAHİM KAYPAKKAYA

ÇIKIYOR

Reyya Zembek
Nihat Balıncık
Ali Taygancı
Hanan Kızılt
Samed Dönmez
Mehmet Belli
Muzaffer Özoğlu
Sükran Sarı
Oval Çalıklar
Nurgül Oval

Umut Yayıncılık

UMUT 30 YAŞINDA

PARTİ VE DEVRİM
ŞEHİTLERİ ALBÜMÜ

1972-2002

PARTİZAN

Umut Yayıncılık

ÇIKTI

KOMSOMOL VAZILARI

Umut Yayıncılık

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Gerçek "şer eksenini" işbaşında!

ABD haydutunun Irak'a olası saldırısının özünde Irak özgülünde Ortadoğu bölgesinin ABD denetiminde "yeniden yapılandırma" sı gerçeği yatmaktadır. Bu doğrultuda Ortadoğu ilk adım Irak olmaktadır. Daha sonra sıranın kime geleceği emperyalistler arası pazar savaşımının alacağı boyuta bağlı olarak belirlenecektir...

SADDAM BAHANE

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik savaş hazırlıklarında son viraj dönülmüş durumda. Irak'a gönderilen BM (Birleşmiş Milletler) silah denetçilerinin 26 Ocak 2003 tarihinde sunacakları raporun ardından daha sıcak gelişmeler yaşanabilir.

Hiç kuşkusuz Irak'a yönelecek saldırının nedeni; ne Irak'ın ürettiği iddia edilen kitlesel imha silahları ne de Irak'ın faşist bir diktatörlükle yönetilmekte olmasıdır. ABD emperyalizminin tarihine baktığımızda en gerici, faşist yönetimlerin bizzat desteklediği, hatta ABD çıkarlarına şu veya bu şekilde karşı çıkan, onun denetimi altına girmek istemeyen birçok ülke yönetimlerine karşı darbeler düzenlenerek uşak rejimler oluşturulduğu görülür. Çok uzağa gitmeye gerek bile yok. İki yıl önce Pakistan'da gerçekleştirilen Pervez Müşerref önderliğindeki askeri-faşist darbe, bu yılın nisan ayı içinde Venezüella Devlet Başkanı Chavez'e yönelik askeri darbe girişiminin altında ABD emperyalizminin imzası vardır.

Bu açıdan ABD haydutunun kendi çıkarlarını temsil eden, etmeyi sürdüren gerici, faşist devletlerle herhangi bir sorunu olmadığı gibi bu rejimleri "demokratikleşme" yoluna sokma diye de bir sorunu yoktur, olamaz da. **Emperyalizmin böyle bir misyonu olduğunu iddia etmek ya da emperyalizmden "demokrasi" beklemek onun ideolojik, ekonomik ve politik özünü kavramamak demektir.** Aynı şekilde savaşa gerekçe olarak sunulmaya çalışılan "kitlesel imha silahları"nın üretildiği ve bunun dünya ve bölge barışı açısından tehdit oluşturduğu yönlü savlar ise yalan ve demagojik söylemlerden öteye bir anlam taşımamaktadır. Dünya barışındaki engel bu haydutların kendilerinden başkası değildir.

ORTADOĞU YENİDEN SEKİLENDİRİLMEK İSTENİYOR

ABD haydutunun Irak'a olası saldırısının özünde Irak özgülünde Ortadoğu bölgesinin ABD denetiminde "yeniden yapılandırılma" sı gerçeği yatmaktadır. Bu doğrultuda Ortadoğu genelinde ilk adım Irak olmaktadır. Daha sonra sıranın kime geleceği emperyalistler arası pazar savaşımının alacağı boyuta bağlı olarak belirlenecektir. Şimdiden sırada İran'ın olduğu konuşulmaya

başlandı bile. ABD haydutu açısından Irak randevusunun başarılı olup olmaması bu açıdan hayati önem arz ediyor.

Zira; 2000 yılından itibaren ekonomisi resesyon sürecine (durgunluk sürecine) giren, birçok alanda dünya pazarlarında söz sahibi olan tekellerinin peşi sıra if-

meyince (birçok emperyalist ülke ve bölge ülkeleri böylesi bir oluşuma girmeyi reddediyor) en büyük yaltakçısı İngiliz emperyalizmini belli düzeyde ikna edip yanına alarak ve bölgedeki en has uşakları olan İsrail ve Türkiye'yi olası savaşın eklentisi yaparak düğmeye basmaya hazırlanıyor.

ABD emperyalizminin bölgedeki en sadık uşakları olan İsrail ve Türkiye de aynı yoğunlukta savaş hazırlıklarını sürdürüyor. Böylece 1997 yılında "REFAHYOL İKTİDARI" döneminde imzalanan İsrail-Türkiye stratejik ortaklık anlaşması, Irak özgülünde efendileri olan ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda pratiğe geçirilmeye çalışılıyor.

laslarıyla sarsılan, son olarak OECD (Uluslararası Ekonomik Kalkınma Teşkilatı)'nın Kasım 2002'de yayınlanan raporuna göre; 2003 yılı içerisinde de resesyon sürecinin devam edeceği ve büyüme hızının 3,6 düzeyinde olacağı tahmin edilen ABD emperyalizminin diğer emperyalist güçler karşısındaki konumunu

"ABD-İSRAİL-TÜRKİYE SER EKSENİ" İŞ BAŞINDA

Artık savaş menziline girilmiş bulunmakta. ABD haydutu diplomatik ve askeri hazırlıklarını tamamlamak üzere. Şüphesiz Irak'la sınırlı kalmayacak ve sürece içerisinde Ortadoğu'dan Avrasya bölgesine enerji kaynaklarının denetim altına alınmasını iç-

laşması, Irak özgülünde efendileri olan ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda pratiğe geçirilmeye çalışılıyor. Bu doğrultuda **İsrail Genelkurmay Başkanı Moşe Yaalan ile Türkiye Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök**, geçen hafta içerisinde Ankara'da biraraya gelerek kapalı kapılar ardında ABD'nin olası savaş planları ve bu planlar içerisinde kendilerine biçilen rol ve görevleri masaya yatırdılar.

ANKARA'DA SAVAŞ PAZARLIĞI YAPILDI

Bu gelişmelerin yanısıra ABD yönetiminin etkili ve yetkili sözcüleri gerek Washington'tan yaptıkları açıklamalar ve gerekse de Ankara'ya gönderdikleri ekonomik, politik ve askeri alandaki diplomatlar aracılığıyla Türkiye üzerindeki baskılarını artırmak için yoğun çaba harcıyorlar.

Son olarak Ankara'ya gelen ve savaş pazarlığı yürüten ABD Hazine Bakan Yardımcısı John Taylor ve Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman; **"Savaşa katılırsanız hem kayıplarımız azalır, hem de savaş daha kısa**

misyonu ile görevlendirilen AKP'nin bu misyonun dışında hareket etmesi mümkün değil. Aslolan ABD haydutunun ve yerli uşak sınıflarının çıkarlarıdır. Bu çıkarları temsil etmeyen bir hükümetin bir gün bile koltukta kalması olası değildir.

TÜRKİYE ABD'NİN YANINDA

Nitekim komprador burjuvazinin ağır topları olan Sakıp Sabancı; **"Madem savaş olacak bari biz de iyi pazarlık edip payımızı artıralım"** ile Rahmi Koç'un; **"Körfez savaşına katılmadık kaybettik. Şimdi başından itibaren bu savaşın içinde olmalıyız"** yönlü sarfettiği sözler, egemen sınıfların hızla ABD'nin savaş arabasına takıldıklarının en somut göstergesidir. Bu katılımın resmi olarak ilanı ise 27 Aralık'ta gerçekleşen MGK (Milli Güvenlik Kurulu) zirvesi ile kesinlik kazanmıştır. MGK sonuç bildirisinde yer alan **"sınırlı destek verilecek"** yönlü açıklamalar kimseyi aldatmasın. Artık Türkiye, ABD'nin düğmeye basacağı Irak savaşında tarafını belirlemiş ve emekçi halkımızı bataklığa sürüklemektedir.

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Bu bataklığa sürüklenmeyi engellemenin biricik yolu; gerek savaş içerisinde gerekse de savaş sonrasında ortaya çıkacak ağır faturaları ödeyecek olan emekçi halk kitlelerinin; ivmesini sürekli yükselterek boyutlandıracakları anti-emperyalist mücadelesidir. Halihazırda gerçekleştirilen savaş karşıtı eylemlilikler küçümsenmemekle beraber faşist diktatörlüğü bağlandığı ABD emperyalizminin savaş arabasından indirecek düzeyde değildir.

Bu noktada devrimci ve komünistler tüm güçleriyle geniş halk kitleleriyle temasa geçerek anti-emperyalist propagandaya hız vermeli ve halk kitlelerini örgütleyerek bu mücadelenin birer öznesi haline getirmeleri önemli bir sorumluluk olarak görülmesi gerekmektedir.

ABD emperyalizmi ve yerli uşaklarının en büyük kabusu gelişecek olan bu yöndeki eylemliliklerin yüksekliği ve niteliğidir. Bu kabuslarını gerçeğe dönüştürmek için daha fazla çaba, daha fazla özveri, daha fazla kitlelerle bağ kurmak için çalışmalarımızı hızlandırılmalıdır.

Türkiye, ABD'nin düğmeye basacağı Irak savaşında tarafını belirlemiş ve emekçi halkımızı bataklığa sürüklemektedir.

korumak ve egemenliğini sürdürebilmesi için Irak özgülünde Ortadoğu bölgesini "yeniden düzenlemesi" zorunlu bir hal almıştır. Bundan dolayı 1991 Körfez savaşında kendi önderliği altında oluşturulan **"emperyalist savaş koalisyonu"**nun bir benzerini oluşturma çabası istenilen sonuç ver-

recek düzeyde genişleme eğilimi taşıyabilecek böylesi bir savaşta ABD emperyalizminin bölgedeki en sadık uşakları olan İsrail ve Türkiye de aynı yoğunlukta savaş hazırlıklarını sürdürüyor. Böylece 1997 yılında "REFAHYOL İKTİDARI" döneminde imzalanan İsrail-Türkiye stratejik ortaklık an-

sürer" şeklinde demeçler vererek 1 Ocak 2003 tarihine kadar kesin bir yanıt beklediklerini bir kez daha uşaklarına deklare etmiş bulunuyorlar.

ABD emperyalizminin ağırlıklı etkisiyle 3 Kasım seçimleri ile tek başına iktidara taşınan ve **"IMF VE SAVAŞ HÜKÜMETİ"**

Deri patronları işçi kanına doymuyor

Daha önce Erel Deri'de sendikalı bir işçiyken hakkını aradığı için işten atılan Hakkı Kilikli, Yıldız Deri fabrikasında elektrikçi olarak kaçak çalıştırılırken merdivenin kayması sonucu yaşamını kaybetti

Kartal: 24 Aralık 2002 tarihinde 13:00'de Yıldız deri fabrikasında elektrikçi olarak kaçak çalıştırılan **Hakkı Kilikli** (32) çalıştığı sırada merdivenin kayması sonucunda yüksek gerilim tellerine çarpılarak feci bir şekilde can verdi.

Kilikli daha önce Erel Deri'de çalışan sendikalı bir işçiydi. Hakkını aradığı için işten atılmıştı.

Deri sanayi bölgesinde özellikle devletin kolluk güçleriyle patronların ortak saldırısı sonucu Deri-İş sendikasının bitirilmesi hedefleniyor. İşçiler istifa ya zorlanıyor. Deri sanayi köle kampına çevrilmek isteniyor. Kaçak işçilik ve esnek çalışma dayatılıyor.

Bu saldırılarla birlikte ölümler ve iş kazalarında da ciddi bir artış gözlenmektedir. Yıldız Deri de kaçak işçilik ve taşeron uygulamalarında başı çeken fabrikalardan birisidir. Bu ve benzeri iş cinayetlerinin engellenmesi için TİS'de bağitlanan **işçi sağlığı iş güvenliği hükümlerinin** etkin bir şekilde uygulanması gerekiyor. Patronlar daha çok kâr uğruna işçilerin ölümlüne, sakat kalmasına, hasta olmalarına yol açıyor. Bu konudaki duyarlılığın artırılması için sendika temsilci işçi eğitimi çok önemlidir. Ölümle, iş kazalarını kanıksamak, olağan karşılamak ya da tepki savıcı yaklaşımlar

Deri işçileri arkadaşlarının "iş kazasında" yaşamını yitirmesine tepkilerini dile getirdiler.

sergilemek bu olayların devam etmesine niyetlerden bağımsız olarak hizmet edecektir.

Hakkı Kilik'in cenaze

zesi 25 Aralık'ta Aydın köyü Cemevinden alınarak öfkeli bir kalabalık tarafından toprağa verildi.

Bergamalılar'a casus suçlaması

Son olarak casuslukla suçlanan Bergama köylüleri direnişlerine devam ediyor.

● Bergamalı köylüler DGM eski Cumhuriyet Başsavcısı Nuh Mete Yüksel'in hazırladığı iddianamede "legal casusluk" yaptıkları iddiasıyla 26 Aralık günü yargılandılar. Ankara 1 No'lu DGM'de görülen duruşmaya **Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği** (TMMOB), Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), **İnsan Hakları Derneği** (İHD) ve Almanya'nın Ankara Büyükelçilik Müsteşarı **Clemenz Von Gotze** de katıldı.

Duruşmada iddianamedeki suçlamaları reddeden Oktay Konyar "10 yıl mücadele verdik. Herkesi bu konuda düşünmeye sevk ettik, bunu başardık. Yalnız ben değil, biz Bergama'da 10 bin tane casusuz" dedi. Yargılananlardan biri olan eski İstanbul Barosu Baş-

kanı **Yücel Sayman** da "Davayı açan savcı AB uyum yasalarını da casusluk faaliyetinin başkanı olarak göstermiştir. Böylece bu yasaları çıkaran meclise hakaret etmiştir, bu suçun karşılığı TCK'nın 159. maddesidir. Bizler suçlu değiliz" dedi. Almanya vatandaşı olan **Wulf Schonbohm** (Conrad Adenaver Vakfı Türkiye Temsilcisi), **Dirk Tröndle** (Schonbohm'un yardımcısı), **Figen Fatma Uğur** (Heinrich Böll Vakfı Türkiye Temsilcisi), **Hans Schummaher** (Fredrich Ebert Vakfı Başkanı) kendilerine yönelik "casusluk" suçlamalarının ve bu davanın vatandaşlık ve kişilik haklarına yönelik ihlal olduğunu belirttiler. DGM heyeti sanıkların savunmalarını dinledikten sonra duruşmayı Ocak ayına erteledi.

Alman casusu olmakla suçlanan Bergamalılar "Biz on bin tane casusuz" dediler

Tuzla Deri işçileri direniş geleneğini sürdürüyor

Deri işçileri Tuzla Deri Sanayi Bölgesinde işten atılmaları ve saldırıları protesto etmek için başlattıkları imza kampanyası hakkında Türk-İş 1. Bölge Temsilciliğinde bir basın toplantısı yaptılar. Toplantıya Tuzla Deri-İş Sendikası Şube başkanı **Hasan Sonkaya**, Türk-İş 1. Bölge Başkanı **Faruk Büyükkucak**, Deri-İş Sendikası Genel Merkez Sekreteri **Cemalettin Şahin** ve bir grup deri işçisi katıldı.

Toplantıda söz alan Hasan Sonkaya jandarmasının saldırılarıyla sıkça karşılaştıklarını belirterek "gözümler alınmalar ve sorunların bu kadar büyümesi konfederasyonun ve sendikaların üzerine düşen görevleri yapmadığını gösterir. Tuzla'da şu anda olağanüstü bir hal yaşanıyor.

Gözümlerde işkence gördük. Bütün bunlar raporlarla kanıtlanmıştır. Belgeleri vardır. 5 gün içinde topladığımız 8 bin imzayı valiliğe, İşçileri Bakanlığına ve Cumhurbaşkanlığına vereceğiz. Tek istediğimiz insan hakları önündeki bütün engellerin kaldırılmasıdır" dedi.

Ege Bölgesi'nde tütün üretimine IMF engeli!

● Türkiye tarımında önemli bir yeri olan tütün üretimi birçok insanın geçim kaynağını oluşturuyor. Ancak yükselen maliyet, önüne konulan kotalar, üreticinin tüccarın insafına bırakılması vb. uygulamalar yüzünden tütün artık ekilemez duruma geldi. Örneğin İzmir'in Menderes ilçesinin **Değir-mendere** beldesinde Ege'nin en kaliteli tütününü olan şark tütününü, geçen yıllarda binlerce aile tarafından ekilirken bu yıl sadece 5 aile tarafından ekiliyor. Aileler maliyeti dahi karşılayamadıklarını ve bir marlboro paketine karşı bir kilo tütün verdiklerini söyleyerek bir dahaki sene tütün ekemeyeceklerini belirtiyorlar.

Ege bölgesinin en önemli geçim kaynaklarından olan tütün, uzun yıllardır uygulanan tarım politikaları yüzünden ekilemez oldu. Önceki dönemlerde 13 bin balya olan tütün üretimi bu sene sadece 200 balya ile sınırlı kaldı.

Konu ile ilgili bir açıklama yapan Menderes Ziraat Odası Başkanı **N. Şemsettin Eren TEKEL**'in artık üreticiye avans bile vermediğini söyledi. Menderes IMF'nin TEKEL'in sigara üretmesini istemediğini, hükümetin de bunu kabul ettiğini ancak yabancıların gelip Torbalı'da iki fabrika kurmasına kimsenin ses çıkarmadığını belirterek; tütünün Türkiye'nin en önemli ihraç ürünlerinden biri olduğu halde son yıllarda üreticinin hakkının gasp edildiğini vurguladı.

Sınıfsal yaklaşım

EFENDİNİN UŞAKTAN İSTEĞİ DEĞİL EMRİ OLUR

90'lı yılların başından itibaren Rus sosyal-emperyalizminin çözülmesi ve geriletmesinin ardından, rakiplerine göre çok daha ileri seviyede bulunan askeri gücünün avantajıyla "yeniden paylaşım" adına dünyayı yeniden biçimlendirme/sınır çizme ataklarına başlayan ABD emperyalizmi; Balkanlar (Yugoslavya, Bosna, Kosova) ve Hazar bölgesinin (Afganistan) peşinden, enerji (doğalgaz ve petrol) çemberinin en önemli parçası olan Ortadoğu ve Arap Yarımadası'na yönelik operasyonun ilk ayağını (Irak) büyük ölçüde olgunlaştırmış durumda, gün sayma sürecine girmiş bulunuyor. Abdullah Gül'ün "Önümüzdeki yüzyılı belirleyecek bir savaşın arifesindeyiz." (30.12.02) sözleri, bölgeye yığılan ve Irak'a saldırıyı hayli aşan askeri güç ve Türkiye'de en az 5-6 yıllık bir üstlenme, 100 bin asker konuşlandırma ve Trabzon-Samsun limanlarına yerleşme planları ile birlikte okunduğunda olayın çapı ve Türkiye'yi ilgilendiren boyutu daha iyi anlaşılacaktır.

Artık hiç kimse için bilinmezliği kalmayan bu stratejiyi, ekonomik olarak gerilemesi ve diğer emperyalist odakların hızlı bir gelişim ve atılım sürecine bağlı olarak şekillendiren ABD emperyalizmi; 3. emperyalist paylaşım savaşına kadar uzanabilecek bir sürecin taşlarını döşemektedir. Elindeki yıllardır biriktirdiği devasa askeri gücüyle adım adım üstlendiği, yerleştiği bölgelerde kalıcı/uzun süreli hegemonya tesis etmek için parçaları birleştirmek ve güçlü/istikrarlı bir ağ örmek hedefiyle ilerleyen ABD emperyalistleri, kendi sonunu getirecek, geri dönülmez bir yola girmiş durumdadır.

Emperyalizmin; mevcutla yetinmeyen, hep daha fazlasını elde etmeyi amaçlayan, varlık koşulunu dünya halklarını daha fazla sömürmeye ve ezmeğe bağlı olarak biçimlendiren, ilerlemesini kendi aralarındaki çatışma ve savaşlarla sağlayan karakteri gereği, dünyadaki bütün gerici güç odakları sürekli bir hesaplaşma içinde ellerindeki kuvvetleri, kozları ve kartları çok çeşitli ittifak ve dengelerle birlikte kullanmaktadır. AB'deki Almanya-İngiltere ilişki ve çelişkisi, Çin-Rusya ittifakı ve hatta son günlerde gelişen Çin-Almanya ilişkisi ile Japonya'nın izlediği politikalar vb. bu bağlamda çok şaşırtıcı gelmemelidir.

Bu "kağıttan kaplanlar" arasındaki cepheleşme ve ittifaklar, çelişkilerin keskinleşmesini/derinleşmesini ve ciddi çatışmalara/savaşlara doğru yol alındığını gösteriyor. Bu tablonun bir diğer okunuşu ise emperyalist-kapitalist sistemin dikişlerinin tutmaz hale geldiği, ezilenlerin dayanma ve katlanma sınırının aşıldığını anlatıyor. Sürdürülebilirlik, istikrar, huzur vb. tarzda ifade ettikleri mevcut sistemi idame ettirmenin şartları her geçen gün daha da zorlaşmaktadır. Bütün ilgili istatistik verileri sabittir ki dünya, insanlık aleminin tamamına yakın ezici bir çoğunluk için yaşanır olmaktan çıkmıştır.

"Efendileri"nin hem saltanat hem de hegemonik kaygılarla hareket ettikleri ve stratejilerini bu çerçeveye oturttukları dünya gerçekliği içerisinde onların uşaklığı ve işbirlikçiliğini yapan diğer gerici sınıfların ve güçlerin durumları ise daha farklı özellikler arz ediyor. Yarı-sömürge ve sömürgelelerdeki bu egemenler, emper-

yalistlerin bölge bayisi, istasyonu, karakolu vd. misyonlarla işlev görmekte, güç dengelerine ve içerdeki klik çatışmalarına paralel konumlanış sergilemektedirler.

Ülkemizde devleti elinde bulunduran komprador-bürokrat burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıflarının gerek iç politikada gerekse de devletler arası ilişkilerdeki duruşu da bu merkezde anlam kazanmaktadır. AB'ye üyelik meselesinden Kıbrıs sorununa, 11 Eylül süreci ve Afganistan saldırısından Filistin ve nihayet Irak konusuna kadar bütün gelişmeler karşısında sergilenen konumlanış, emperyalizme göbekten bağımlı Türk hakim sınıflarının bu statüsüyle açıklanmalıdır.

Medya aracılığıyla manipülasyona uğratarak kamuoyuna empoze edilmeye çalışılan bu gerçeklik, T.C. devletinin bağımsız bir statüsü olmadığı, konu doğrudan emperyalistlerin çıkarı olduğunda pazarlık payının dahi bulunmadığıdır. Bu anlamda, sözü edilen üslerin, havaalanlarının, limanların, demiryollarının, askerlerin kullanılması gibi hususların hiç birisi pazarlık konusu değildir. Zira faşist diktatörlük aracılığıyla bu tesislerin ve güçlerin asıl sahibi zaten emperyalistlerdir. Yine emperyalist orduların ülkemiz topraklarını çiğnemesi, üstlenmesi (zaten var), hatta yarı-işgal konumuna dönüştürmesi gibi planlara uşakların karşı koyması mümkün değildir.

Efendileriyle bu aşağılık uşakların yaptığı "pazarlık" sadece ve sadece kendi iktidarlarının bekası, kendi çıkarlarının gereği olarak şekillenmektedir. Gözetilmeye çalışılan özünde yine emperyalistlerin çıkarlarıdır. Zira çıkacak olan fatura, gelişecek halk muhalefeti nihayetinde emperyalizmin ülkemizdeki menfaatlerini zedeleyecek sonuçlara yol açacaktır. Yani ABD'li çeşitli düzeyden yetkililerle yapılan görüşmeler, klasik anlamda bir pazarlık değil, Pentagon'daki planlamalara uygun olarak, olası gelişmeler karşısında alınacak tedbirler bakımından bir

düzenleme ve dikte etme/belletmeden ibarettir. ABD'nin T.C.'yi bağımsız bir devlet gibi göstermesi ve sanki "olur/onay" alıyor gibi davranması, Türk uşakların da bu tarz bir ilişkiyi "meclis onayı", "BM, NATO kararı" vb demagogilerle süslemesi, ucuz bir mizansenden başka bir şey değildir.

İşin aslı, tıpkı AB ilişkilerinde olduğu gibi danışıklı bir senaryo etrafında döndürülmektedir. Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış'ın "Pazarlık yapmak, kendi askerimizin canını pazarlamaktır." (29.12.02) sözleri gafla itiraf karışımı bir ibretlik taşımaktadır. Soros'un "T.C.'nin en iyi ihraç ürünü ordusudur." beyanıyla da açığa vurulduğu ve Kore'den başlayarak defalarca kanıtlandığı üzere faşist diktatörlüğün üstlendiği görevler özellikle askeri bakımdan önem arz etmektedir. Olay Türkiye'nin de içinde bulunduğu bölgeyi doğrudan ilgilendirdiğinde ise bu durum jeopolitik-jeostratejik açıdan fazlasıyla böyledir. Nitekim AKP modelinin tam da bu süreçte devreye sokulması ve emperyalist karargahlardan destek görmesi İslam coğrafyasıyla yakından ilgilidir.

Faşist Türk devletinin ABD'ye hayır deme gibi bir alternatifi yoktur. Bu nedenle yürütülen spekülasyonların tümü kitlelerin tepkisini izole etmeye yöneliktir. Kürt devletinin kurulmaması (Irak'ın toprak bütünlüğü palavrası), Türkmenlere statü tanınması (Irak'ın iç işlerine açıkça müdahale), Irak petrollerinden pay (yağmacılığın resmi), savaş tazminatı vb. bütün söylemler kamuoyunu oyalamak ve yanlış yönlendirmek amaçlı kullanılmaktadır. Abdullah Gül'ün "Her şey kontrol dışında geliyor." (21.12.02) sözleri gerçek durumun fotoğrafını yansıtmaktadır.

Ezilenler cephesinden emperyalizmin oyunlarını bozmak, saldırılarını göğüslemek için güçleri birleştirerek mücadeleyi yükseltmekten başka bir alternatif yoktur. Türk hakim sınıflarının çeşitli kademelerdeki sözcü ve destekçilerinin

özellikle kullandığı, "savaş istemiyoruz ama ABD saldırırsa bizde ona göre konumlanmalıyız" argümanı aynı zamanda "savaşın önlenemezliği" üzerine kurulu bir propaganda yürütme amaçlıdır. Nitekim ABD'nin Irak'a saldırısının kaçınılmazlığı üzerine yapılan konuşma ve yorumlar, "harekat esnası ve sonrası" kaydırılmış bulunuyor.

Benzer kanıksatma faaliyeti öteden beri esas olarak "emperyalistlerin yenilmezliği, devrimlerin imkansızlığı" üzerine yapılmaktadır. Bu, halkların/kitlelerin gücünün "yenilmez" biricik güç olduğunu iyi bilenlerin, emperyalizmin devrimlerle kaçınılmaz biçimde parçalanarak yok edileceği gerçeğini kabul etmek istemeyenlerin çaresizce sarıldıkları bir hayaldir.

Halk düşmanlarının geliştirdikleri bütün manevralar, ürettikleri strateji ve planlar, yaptıkları siyaset bu gerçek üzerine kuruludur. Onların "zamanlama" adına gerçekleştirdikleri bütün hamleler buradan kaynaklanmaktadır. Uygulanan şiddet ve terör, yasaklamalar, engellemeler, yönlendirmeler, her türden yalan ve demagogiler, tüketilen bütün hukuk kuralları ve kararlarının tek bir amacı vardır, o da; halk kitlelerinin öfkesini biriktirmemek, dağıtmak ve bertaraf etmektir. Aksi halde icraatlarının sonuçları, sonlarına teka-bül edecektir.

Bu sonu geciktirmemek için en az düşmanlarımız kadar çalışmalıyız. Bilmeliyiz ki Afganistan saldırısını önleyemeyişsek, Irak işgalini engelleyemeyebileceğiz de bu zinciri bir yerinden mutlaka kıracağız. Bunun için her saldırıya direnmek aynı zamanda güç biriktirmek demektir. Onları durdurmak, geriletmek ve yenilgiye uğratmanın yolu, güç dengesine bakmaksızın mücadeleyi sürdürmekten geçiyor. Zira çok iyi biliyoruz ki sonunda zafer haklı olandan yana tecelli edecek, bu da ancak bizim parça parça elde edeceğimiz kazanımlarımızla gelecektir.

Malatya'da Savaş Karşıtı Platform kuruldu!

Malatya: ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırı planlarını hızlandırdığı son günlerde, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de savaş karşıtı gösteriler artarken, çeşitli DKÖ'ler kurumlar bir araya gelerek platformlar oluşturuyor. Bu çerçevede Malatya'da da ABD emperyalizminin Irak'a yapacağı saldırı öncesi aralarında KESK, TMMOB, Tür Köy Sen, Hak-Der ve ILPS'nin de bulunduğu 16 kurum 23 Aralık 2002 tarihinde saat 12:30'da Eğitim-Sen'de yaptıkları basın açıklamasıyla Malatya Savaş Karşıtı Platform'un kurulduğunu kamuoyuna duyurdular. Platform adına ya-

pılan açıklamayı Hasan Kaldık okudu.

Kaldık "Amerikan müdahaleciliğinin ve dizginlenemeyen saldırganlığının sınırlarına vardığı yeni bir dönem başlamıştır. 11 Eylül sonrasında küresel terör bahanesiyle dünyanın jandarmalığına soyunan ABD kendine biat etmeyen yoksul halklar karşısında tehdit oluşturmaya devam ediyor. Afganistan'dan sonra yeni hedef Irak olarak belirlenmiş durumda" dedi.

Kaldık, ayrıca Türkiye'nin bu saldırıdaki rolüne de değinerek toplumsal muhalefetin harekete geçmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Ekmek ve Adalet dergisinde yangın...

● Devletin devrimci ve sosyalist basına yönelik saldırıları devam ediyor. Gazetemizin Turhal irtibat büro çalışanı Sefagül Kesgin'in düzmece gerekçelerle tutuklanmasının ardından Ekmek ve Adalet dergisinin Adana Temsilciliği "kimliği belirlenemeyen" kişiler tarafından 21 Aralık Cumartesi günü kundaklandı. Büroyu dağıtarak yangın çıkartan, oturma gruplarını tahrip eden saldırganlar daha sonra kaçtılar. Yangın itfaiyenin gelmesiyle kontrol altına alındı.

Ekmek ve Adalet dergisi Adana temsilcisi, kundaklamanın organize bir şekilde yapılmış olduğunu gözlemlediklerini ve gereken yerlere başvurduklarını belirtti. Olayı protesto etmek amacıyla Ekmek ve Adalet dergisi Adana temsilcisi Erhan Bingöl büro önünde bir basın açıklaması yaptı. Bingöl, "bazı yerler özellikle yakılmış. Saldırının planlı olduğu açık" dedi.

Mersin HADEP Kadın Kolları İl Başkanı Evrim Yılmaz ile Söyleşi

Irak'a saldırısının Kürt halkına etkileri

Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarının hızlandırıldığı bu günlerde savaşın ağır tahribatlarını yaşayacak olan dünyanın ezilen, baskı altında tutulan, yoksul halklarıdır. Savaşın sonuçları sadece yaşadığı yerle sınırlı kalmayarak tüm dünyayı etkileyecektir. Etkileyecektir de. Bu saldırının ağır yıkımını yaşayacak olanlardan biri de Kürt halkı olacaktır. Özellikle de bölgeye müdahale için yapılan asker sevkilerinin yanı sıra Ortadoğu'ya yönelik saldırıda da stratejik bir nokta olan T. Kürdistanı'nda yaşayan Kürt halkı bu savaşın faturasını çok ağır ödeyecek. Savaştan Kürt halkının nasıl etkileneceği ve T. Kürdistanı'ndaki son gelişmeler üzerine Mersin HADEP Kadın Kolları İl Başkanı Evrim Yılmaz ile görüştük.

Geçtiğimiz günlerde kaldırıldığı iddia edilen OHAL'in fiili anlamda devam etmesi durumu yaşıyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-OHAL bu güne kadar yaşamda faili meçhul cinayetlerin, gıda ambar-

golarının uygulandığı, halkın zorla koruculaştırıldığı yani insanlığın aleyhine işleyen bir durum oldu. 15 yıllık bir çatışma ortamı vardı, bu ortamın sonucu olarak ortaya çıktı OHAL. Her an başımıza her şeyin gelebileceği bir durum söz konusuydu. Orda bulunan halkın aleyhine gelişen bir durum oldu. Birçok etkinliğin yasaklanması, birçok alternatif çalışmanın engellenmesi açısından getirilen yasaklar, yaşanan anti demokratik uygulamalara karşı en küçük ses çıkaranların dahi yargısız infazlarla, faili meçhullerle öldürüldüğü bir süreçti. Bu durum sadece bizim açımızdan değil tüm demokratik kamuoyu açısından kabul edilebilir bir durum değildir. Bu yaşananlar sürekli karşısında olduğumuz uygulamalardır. Başlatılan barış ortamının sonucu OHAL gereksiz hale geldi, kaldırılmasına yönelik ortaya konulan tepkiler ve barış ortamıyla OHAL kaldırıldı. Resmi düzeyde kaldırılan OHAL en son Diyarbakır'da kaldırıldı. Tabi biz OHAL'in tam anlamıyla kaldırıldığını söyleyemiyoruz. Çünkü uygulamalarıyla hala devam ediyor. Örneğin, köylere geri dönmek isteyen köylülerin korucular tarafından vurulması, hala illerde giriş çıkışlarda yaşanan zorluklar, dernekleşmelere izin verilmeme-

si, en son Diyarbakır öğrenci derneğinin kapatılması gibi olaylar baskıların hala devam ettiğinin göstergesidir. Yani OHAL'in kaldırıldığını söyleyemeyiz ve kaldırılması gerektiğinin altını çizmek gerekiyor. Bu uygulamalar demokratik bir ülkeye yakışmıyor, bu yüzden bu tip uygulamaları kınıyoruz. Resmi anlamda kaldırılan OHAL'in uygulamalarında da kaldırılması yönünde tavrımız oldu.

Koruculuk, boşaltılan köyler, faili meçhul cinayetler, tüm bunları açığa çıkarma süreci nasıl başlatılmalı ve bu konuda neler yapılmalı?

Koruculuğun özellikle kaldırılması gerektiğini, bunun kendisini çok ciddi bir şekilde dayattığını görüyoruz. Korucuların bölgede bulunan ailelere yönelik baskıları, köylere geri dönmek isteyen ailelere yönelik yaptıkları kıyımlar ve bunun karşısında el-

ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Hazırlık değil savaş başlamış durumda aslında. Kürtler bu durumdan direkt etkilenecekler. Öncelikle şunu belirtelim ki biz savaşa karşıyız. Çünkü savaşların yükünü sivil halk çekiyor. Ve özellikle de kadınlar savaştan en çok etkilenenlerdir. Eşini, çocuğunu kaybeden kadınlar acı çekiyor. Savaşın yarattığı ekonomik krizin faturasını da kadınlar çekiyor. ABD'nin Irak'a yönelik gerçekleştirileceği saldırı Ortadoğu'ya hakim olma saldırısıdır. ABD'nin dünya jandarmalığına soyunduğunu hepimiz görüyoruz ve biliyoruz. ABD'nin planı oradaki işbirlikçi Kürtlerle Saddam'ı devirerek yeni bir Kürt devleti kurmak. Ve bunu yaparken de tamamen kendi kadrolarını bölgeye yerleştirmeyi hedeflemek. Savaş Kürtleri her bölgede etkileyecektir. Yeni katli-

çılarına bir öncü değil, öncü olmadığını da düşünüyoruz. Örneğin Barzani'nin ABD yanlısı çizgisi YNK'nın da ondan farklı olmayan bir çizgisi var. Bunların ikisi de savaştan bir pay almak ve bir çıkar elde etmek istemekteler. Doğal olarak da bunlar halkın çıkarlarına dönük bir tutum sergilemeyeceklerdir. KNK'nın son dönem yaptığı bir barış çağrısı vardı. Bu bizce ikiyüzlüce bir politika. Bizim bunlara da bir çağrımız var. Savaşa karşı bir duruş sergilemeleri noktasında. Yani artık faydacılık bir kenara bırakılarak halkın lehine olan barış esas alınmalıdır. Bölgede sadece Kürtler yaşamamaktadır. Mesela Türkmenler var, Araplar var, Şiiler var. Bu halkların da zarar görmesi söz konusudur. Tabi en çok Kürtlerin yaşamasından kaynaklı savaştan en çok etkilenecekler onlar olacaktır. Savaşın getireceği hiçbir şey iyi olamaz. Sonuç tamamıyla açlık, yıkım ve gözyaşı olacaktır.

Devlet bir yandan AB telaşıyla bir yanda Kürtçe yayın hakkı, ana dilde eğitim gibi göstermelik kararları kamuoyuna sunarken diğer taraftan bölgede yaşayan Kürt halkını olası bir saldırı durumunda çok rahat gözden çıkarabilmektedir. Buna ilişkin ne diyebilirsiniz?

-Kısaca çifte standart olarak değerlendirebiliriz. Türkiye'de özellikle Kürtler açısından bu olay çok sık yaşanıyor. Bir yandan AB'ye giriş telaşıyla yapılan yasa değişiklikleri diğer yandan bir halkın talepleri için yürüttüğü

mücadelenin baskıyla bastırılması durumu yaşanmaktadır. Kürtçe isimlere getirilen yasaklamalar, ana dilde eğitim isteyen öğrencilere ve velilere getirilen tutuklamalar bu çarpıklığın ifadesidir. Birçok TV kanalında Kürtçe diziler yayınlanırken çocuklarına Kürtçe isim veren aileler hakkında dava açılabilir. TV'lerde bir saatlik yayın yapılması kararı alınmış. Bu karar taleplere yanıt veren bir durum değil. Bu tip adımları atmasının nedeni de zorlamanın ve mücadelenin bir sonucudur. Böylesi bir anlayışın kalkıp da Güney ve Kuzey'deki Kürtler'in varlığını kabul etmesi ve onların savaştan zarar görmemesi gibi bir düşünce sahibi olması elbette ki beklenecek bir durum değildir.

Abdullah Öcalan'a yönelik tecriti nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Bu Türkiye'nin önemli bir gündemidir. Öcalan bir halkın önderidir, ona inanan ve bağlı olan bir halk var. Öcalan'a uygulanan tecritin kaldırılması için yapılan eylemler var.

Diğer taraftan yapılan açıklamalarda da tecritin bir savaş nedeni olabileceği açıklanmakta ve 15 Şubat'a kadar bir zaman tanınmakta. Bu iyi bir şekilde değerlendirilmezse savaşın yeniden gündeme gelmesi kaçınılmazdır. Savaşa karşı olduğumuz için bu durumun yaşanmasını istemiyoruz.

Abdullah Öcalan'a uygulanan baskı halka uygulanan bir baskıdır. Bu anlamıyla da tecrit kesinlikle ortadan kaldırılmalıdır, yoksa savaş kaçınılmaz olacaktır.

Türkiye'nin bir bölgesinde anti demokratik uygulamalar yaşanırken Türkiye'nin demokratikleşmesi mümkün değildir.

kollarını sallayarak çok rahat doluşmaları durumu kabul edilecek bir durum değildir. Hala kadınlara uygulanan tecavüz olayları da var. Bunun son örneklerini gördük ve yaşadık. Faili meçhul cinayetlerin aydınlatılmasına dönük YAKAY-DER adlı yakınlarını kaybedenlerin oluşturduğu bir dernek kuruldu. Bu dernek aracılığıyla insanlar davalar açtılar. İç hukuk yolları tıkanınca AIHM'e kadar gidilecek. Bunun yanında köylere geri dönüşün sağlanması için Göç-Der'in hazırlamış olduğu belli projeler var. Ancak bu projelerin desteklenmesi yönünde adımlar yeterince atılmadı. Devlet bu projeleri desteklemesi gerekirken bunlar olmadı, tam tersine geliştirmek istenen projeler engellenmeye çalışıldı. Geliştirilen bu projelerin hayata geçirilmesi, insanların köylere geri dönüşünün sağlanması için demokratik kitle örgütlerine ve sivil toplum örgütlerine görev düşüyor. Yapılan her etkinlikte, her eylemde halkın bu talebini dillendirmek gerekiyor.

Türkiye'nin bir bölgesinde anti demokratik uygulamalar yaşanırken Türkiye'nin demokratikleşmesi mümkün değildir.

Kürt halkı açısından diğer bir önemli gelişme olarak

amplar, cinayetler, ekonomik sıkıntılar ve özellikle bu durumdan kadın ve çocuklar fazlasıyla etkilenecekler.

Türkiye ve Irak Kürdistanı'nın bu saldırıda kullanılması durumuyla birlikte Kürt halkı ağır tahribatlar yaşayacaktır. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Irak bölgesinde KNK ve YNK var. Tabi bunlar Kürtler'in

Helikopterler daha şimdiden Silopi'de savaş hazırlıklarına başladı.

OHAL'in karanlık yüzü: Faili meçhuller

Yıllarca süren OHAL uygulamasındaki tüm saldırıların hemen hemen hepsinin açıklaması "karanlık güçler" ile sınırlı kaldı...

Faili meçhule kepenkler kapandı

Altı ayda 13 şüpheli ölüm

Devletin T. Kürdistanı'nda uyguladığı işkence, gözaltı, yargısız infaz, zorla göç ettirme koruculaştırma uygulamalarının yanısıra "faili meçhul" cinayetler de azımsanmayacak kadar fazla. Ulusal hareketin özellikle bölgede yaygınlaşan mücadelesiyle birlikte artan bu cinayetlerde demokratik kitle örgütlerinin yöneticileri, ya-

zarlar ve iş adamları hedefte oldu. Ve tüm bu saldırıların hemen hemen hepsinin açıklaması "karanlık güçler" ile sınırlı kaldı.

Susurluk'ta belli yönleriyle açığa çıkan "karanlık güçler" in bizzat devlet tarafından beslendiği ve yetiştirildiği gün yüzüne çıktı. Ki daha sonra birçok devrimci ve yurtseverin katili olan Abdullah Çatlı için örneğin "ülke için kurşun sıkanlar şereflidir" açıklamasıyla Çiller, halk düşmanı güçlerle olan ilişkisini gizleme kaygısı bile duymadan açığa vurmuştur.

Yine bir dönem devletin kendi eliyle besleyip güçlendirdiği ve bölgede devrimci, komünist ve yurtsever güçlere karşı kullanılan Hizbullah'ın da sayıları yüzleri geçen "faili meçhul" cinayetleri işleyenlerin baş aktörleri oldukları ortada. Devletin bir süre sonra kontrolü altından çıkmaya başlayan bu güçlere yönelik yapılan operasyonlar bir anlamda bunlar üzerinde otorite kurma operasyo-

nuydu.

Devlet içinde organize edilen bu suç çeteleri özellikle başta OHAL bölgeleri olmak üzere T. Kürdistanı'nda birçok ilde cinayet şebekeleri biçiminde çalışarak suç işlemişlerdir. OHAL'in uygulandığı bölgelerde yüzlerce faili meçhul cinayetin yanısıra 4500 köy boşaltıldı, 70 bin insan koruculaştırıldı.

Ve bunların tümü OHAL kanunlarına göre silahlandırılarak yine halka ve gerillaya yönelik düzenlenen operasyon ve katliamlarda kullanılmıştır. Boşaltılan 4500 köyün sorumluluğunu üstlenmeyen devlet, şimdi köye dönüşlerin önünü kesmek için korucuları kullanarak katliam yapmanın yanısıra köylerinden göç ettirilerek zarar gören köylülere tazminat da ödemiyor. Yakılıp yıkılan, tahrip edilen köylere geri dönmek isteyen ailelere birkaç torba çimento verilerek halk kandırılmaya çalışılmaktadır.

OHAL'in kaldırıldığı iddia edilen illerde devletin işlediği yukarıda sıraladığımız suçların yanısıra aydınlatılması, sorumlularının bulunup yargılanması gereken yüzlerce "faili meçhul" cinayet var. 25 yıllık OHAL uy-

gulamalı yaşamda yakınları katledilenler onları bulmanın umuduyla yaşıyor. Yetim kalan çocuklar, dul kalan kadınlar, evlatlarını yitiren analar öldürülen yakınlarının sorumlularının bulunmasını istiyor ve bekliyor.

Örneğin yazar **Musa Anter** ile birlikte **Hafız Akdemir**'in katledilmeleri hala sisli bir perde. Devletin tıpkı diğerleri gibi raflarda unuttuğu onbinlerce dosya gibi...

Welat ve Özgür Gündem muhabirlerinden **Hüseyin Deniz**, **Yahya Orhan**, **Hafız Akdemir** 1992 yılında "faili meçhul" cinayette katledilenler arasında. 1992 yılında gerçekleşen "faili meçhul" cinayetlerin toplam sayısı 1401. Yukarıda ismini sıraladıklarımız bu 1401 isimden sadece bir kaçı.

Şimdi OHAL'in kalktığı iddia eden devlet, 25 yıldır yaptığı uygulamalarına devam ediyor. OHAL'li yıllarda köylülere uygulanan işkence bugün hala devam ediyor. OHAL yıllarındaki tüm bu uygulamaların sorumlularının bulunup yargılanması talebi yükseltilmelidir.

İşlenen cinayetlerin sorumlularını asil yargılayacak olanın halk olduğu ortadadır. Ancak bu gerçekliğe rağmen bu günden bu talebi yükseltmeli ve bunu demokratik mücadelenin bir aracı haline dönüştürmeliyiz.

Baskılar halka ulaşmamızı engelleyemez!

Gazetemiz Turhal irtibat bürosu 14 Aralık 2002 tarihinde siyasi şube polisleri tarafından basılmış, çalışanlarımız **Sefagül Kesgin** ve **Derya Gökmen** haklarında ifade olduğu gerekçesiyle büroda bulunan misafirleriyle birlikte gözaltına alınmışlardı. Büromuzda bulunan bilgisayar ve eski gazetelere el koyan polis, toplatılmış yayın bulundurulduğu gerekçesiyle de büromuzu süresiz mühürlemişti.

Gözaltına alınan Derya Gökmen ve büromuzda bulunan misafirler aynı gece serbest bırakılmış ancak Sefagül Kesgin Sivas'a gö-

türülüp, sorgulandıktan sonra mahkeme kararı ile serbest bırakılmıştı. Ancak Kesgin hakkında Cumhuriyet Savcılığı'nın bir üst mahkemeye itirazı dikkate alınarak tutuklama kararı verilmiş ve Kesgin ertesi gün Turhal'daki evinden gözaltına alınarak Zile Hapishanesi'ne götürülmüştü.

Şu anda Zile Hapishanesi'nde tutuklu bulunan çalışanımızın maruz kaldığı bu uygulamalar ve Turhal İrtibat Büromuzun halen mühürünün açılmaması gazetemiz tarafından 24 Aralık 2002 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan bir basın açıklaması ile kamuoyu-

na duyurularak teşhir edildi.

Turhal İrtibat büromuz çalışanlarından **Derya Gökmen**, okuduğu açıklamada gazetemizin devletin yasağcı ve baskıcı zihniyeti altında, muhalif sesini yükselterek, sesini emekçi halk kitleleriyle buluşturma yönü ısrarından dolayı devlet terörüne maruz kaldığını belirterek çalışanımız **Memik Horuz**'un da bir itirafçının iftiralara sonucu 2 yıldır Sincan F tipi Hapishanesi'nde tutulduğunu hatırlattı.

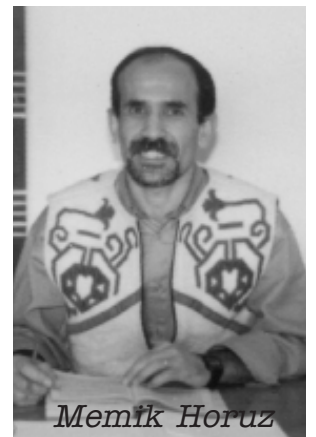
Turhal büromuzun ilk açıldığı günden beri sürekli baskı altında tutulduğunu, haber için gidilen köylerde çalışanlarımızın gözaltına alındığını, çektikleri fotoğraflarla ilgili "keşif yaptığı" iddiası ile tutuklandıklarını, büromuza sahip çıkan köylülerin de devlet baskısından nasibini aldığını, okurlarımızın kaçırılıp tehdit edildiğini söyleyen Gökmen, kaçırılan okurlarımıza zorla işbirlikçilik teklif edildiğini, kabul etmeyenlerin sabahlara kadar karakolda bekletildiğini; "gençsin başına neler gelebileceğini sen düşün" sözleri ile ölümlü tehdit edildiklerini de sözlerine ekledi.

Gökmen bu tür baskılarla gerçeklerin halka ulaşmasına engel olunamayacağını, devrimci ve sosyalist basın üzerindeki baskıların sesimizi yükseltmemizi ve halkla bütünleşmemizi asla engelleyemeyeceğini vurgulayarak açıklamayı "baskılar bizi yıldırılmaz" diyerek bitirdi.

MEMİK HORUZ'UN DAVASI YARGITAY'DA

Kendisine yönelik bir komplo sonucu Ankara 2 No'lu DGM tarafından TKP/ML-TİKKO üyesi olduğu gerekçesiyle 15 yıl ağır hapis cezası verilen ve yaklaşık bir buçuk yıldır Sincan 1 No'lu F Tipi'nde tecrit saldırısına maruz kalan gazetemiz işçi-köylü çalışanı **Memik Horuz**'un davası, Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nde 25 Aralık 2002 tarihinde görülmeye başlandı.

Duruşmaya Memik Horuz'un avukatı **Filiz Kalaycı** ile Uluslararası Halkın Avukatları Birliği üyeleri olan İngiltere'den **Av. Raglin Claire**, Hollanda'dan **Dündar Gürses** ve Amsterdam Uluslararası Hukuk Kliniğinden **Mr. Joost P.J. Wielink** de katıldı.

Memik Horuz

Horuz'un Avukatı Filiz Kalaycı itirafçı Erol Çetin ve İrfan Durmuş'un çelişkili beyanlar verdiği dikkat çekerek, itirafçıların sırf kendilerini kurtarmak için gerçekleri çarpıtıldığını belirtti. Suç tarihinde Memik Horuz'un başka bir yerde olduğunun güçlü delillerle ispatlandığını belirten Kalaycı, mahkemeye Amsterdam Hukuk Kliniği'nin hazırladığı ve Horuz'un adil yargılanmadığını belirttiği raporu sundu. Kalaycı'nın kararın bozulmasını istediği duruşma, Yargıtay tarafından 22 Ocak 2003 tarihinde yeniden görülmek üzere ertelendi.

IMF programlarına karşı eylem

İstanbul: SES Aksaray Şubesi 22 Aralık'ta İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi bahçesinde bir basın açıklaması yaptı.

SES üyesi sağlık emekçilerinin "**Tasarruflar nemalar ödensin**", "Reform aldatmacasına hayır", "**Kıyımaya karşı direneceğiz**" sloganlarını attığı açıklamada SES Aksaray Yönetim Kurulu Üyesi **Aydın Erol** bir konuşma yaptı. Erol konuşmasında Anayasa Mahkemesi'nin; zorunlu tasarruf birikimlerinin tümünün bir

defada nakit olarak ödenmesine ve hükümetin 28 Aralık'a kadar ödeme planı çıkarmasına karar verdiğini ancak mahkemenin verdiği sürenin sonlarına yaklaşıldığı bugünlerde bakanların yaptıkları açıklamalar ile sadece 15 yılını dolduranlara ödeme yapılabileceğini söylediklerini ifade ederek "bizi oyalamaya, tasarruflarımızı unutturmaya çalışıyorlar" dedi. Reform adı altında aldatıldıklarını söyleyen Erol, "**Esnek çalışma diye istedikleri saatte, istedikleri kadar**

emrettikleri her işte (görevimiz dışında) çalıştırarak, amirin istediği kadar ücret vermeyi, istedikleri anda işten atmayı planlıyorlar" diyerek de esnek çalışmanın gerçekliği üzerinde durdu.

Taban maaşlarının yoksulluk sınırının üstüne çıkarılmasını, özelleştirmeden ve Kamu Reformu aldatmacasından vazgeçilmesini isteyen Erol, IMF programlarına grev haklarını kullanarak geçit vermeyeceklerini de sözlerine ekledi.

İşsizlik tehdidi kapıda

Patronlar İş Yasa Tasarınının meclisten geçmesi için bastırırken bir yandan da işçileri işten atmayı ihmal etmiyor. Adana'da BOSSA tekstil fabrikalarının sahibi Sakıp Sabancı önce 25 kişiyi daha sonra da geçen hafta içerisinde 18 kişiyi işten çıkardı. Bossa tekstil fabrikalarında 1800 kadrolu işçi çalışıyor. Sabancı işten atmalara "ekonomik kriz, performans düşüklüğü, modernizasyon" gibi gerekçeler gösteriyor. Sabancı aynı zamanda çıkardığı işçilerin yerine işçi almayı ihmal etmiyor. İşyerinde örgütlü DİSK'e bağlı Tekstil-İş sendikası BOSSA Şube Başkanı Recep Türk Yılmaz işten çıkarmalara sağduyu ile yaklaştıklarını söyledi. Yılmaz yaptığı bir konuşmada "amacımız bağcıyı dövmek değil. Bu nedenle sağduyuluyuz" diye konuştu. Yapılan bu açıklamayla patronları savunan sendika yönetimi kimlerin çıkarlarını gözettiklerini de göstermiş oldu.

GÜVEN KARACA DİRENIŞİ BİTTİ

● Deri-İş sendikasına üye oldukları gerekçesiyle Güven Karaca patronu tarafından işten atılan işçiler, 5 Ekim 2002 tarihinde fabrika önünde başlattıkları direniş sendikayla birlikte aldıkları ortak kararlar 23 Aralık günü bitirdiler. Yaklaşık 3.5 aydır direnişte olan Güven Karaca işçileri patronun ve jandarmanın tüm saldırılarına direnişle cevap verdiler. İşçiler Tuzla Havzasında uygulanan OHAL'in ancak örgütlü mücadele ederek geri püskürtülebileceğini duyurdular.

KARA ELMASTA YAS

● 19 Aralık günü Zonguldak'ta kömür ocaklarında patlama meydana geldi. Patlamada 2 maden işçisi hayatını kaybederken, kurtarma çalışmalarına katılan 2 maden işçisi de metan gazından zehirlendi. Türkiye Taşkömürleri Kurumu (TTK) Karadon Müessesesinde meydana gelen patlamada hayatlarını kaybeden **İrfan Karabak** ve **Mehmet Güllü**'nün cenazeleri Zonguldak Hastanesi'nin morguna götürüldü. Metan gazından zehirlenen işçiler **Alaattin Gündem** ile **Hasan Kaymak** ise tedavi altına alındı.

KADEK'Lİ TUTSAKLAR AÇLIK GREVİNDE

KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a yönelik tecriti protesto etmek amacıyla KADEK'li tutsaklar 23 Aralık tarihinde açlık grevine başladı. Açlık greviyle ilgili KADEK'li tutsaklar adına açıklama yapan **Nasrullah Kuran**, 5 bin KADEK ve PJA tutsağı olarak sürece yayılmış imha politikasını çok tehlikeli bir dönemin başlangıcı olarak gördüklerini açıkladı. KADEK'li tutsakların talepleri arasında; KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın yaşam ve ilişkilene koşullarının acilen düzeltilmesi, avukatları, ailesi, sivil toplum kuruluşları ve basınla hiçbir sınır konulmadan görüşmesi ve haberleşmesinin sağlanması, hapishanelerde koşulların düzeltilmesi vb yer alıyor.

"TABUTLUKLARA HAYIR"

● Hak-Der 22 Aralık 2002 tarihinde saat 14:00'de Malatya'da Hak-Der binasında "F tipleri, ÖO süreci, 19 Aralık" konulu bir panel düzenledi. Panelde ayrıca 'İnsan sadece mezarda yalnız kalır' ve 'Diri diri yaktılar' filmleri gösterildi.

Panelde ilk sözü alan ÖO şehidi Feride Harman'ın babası **Asaf Harman**, yaptığı konuşmada "**Feride 102. şehidimiz oldu. Her an ölüm haberleri gelebilir. Herkesin ölümleri durdurmak için çaba harcaması, devrimci tutsaklara sahip çıkması gerekiyor**" dedi. Daha sonra konuşan **Taylan Çakır** ise, F tiplerinin hayata geçiriliş amacının hukuksal, tıbbi boyutunu anlattı ve "Tecritin kaldırılması için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Tüm muhalif kesimlerin bu mücadeleye destek vermesi gerekiyor. Yarın kimlerin F tipine konulacağını kimse bilemez. F tiplerini yıkmaktan başka çaremiz yok" dedi.

YILDA 3 BİN İŞÇİ ÖLÜYOR

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Adana Şubesi tarafından yapılan "**İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği**" konulu panelde her yıl 3 bin işçinin iş kazasında öldüğü açıklandı. Panelde patronların kazadan sonra sonucun bilirkişi raporu üzerinden gitmesi gerektiği aksi takdirde kazaların takip edilmesinin güçleşeceği belirtildi. Ayrıca panelde konuşan maden mühendisi **Sabahattin Öztaş**, kazaları önlemeye yönelik tedbirler alınmanın en akılcı yol olduğunu ve bu konuda işçilerin bilinçlendirilmesi gerektiğini söyledi.

GROSSMARKET'TE İŞÇİ KIYIMI

● Metro Grosmarket patronlarının işyerlerinde sendikali işçileri işten atmalarının hızlanması üzerine Tez Koop-İş sendikası üyesi işçiler **24 Aralık**'ta Ankara'daki marketin önünde basın açıklaması düzenleyerek patronların saldırılarına karşı mücadele edeceklerini açıkladılar. Tez Koop-İş sendikası Genel Sekreteri **Faruk Üstün**, toplu sözleşmeye rağmen dört yılda 1500 işçinin sendikali oldukları için işlerine son verildiğini açıkladı. Patronun sendikayı safdışı bırakmaya çalıştığını belirten Üstün, "işçiler toplu sözleşmesiz ve keyfi bir şekilde çalıştırılmak istenmektedir" dedi.

Elazığ İHD'de söyleşi

Malatya: İHD Elazığ şubesi 19 Aralık 2002 günü saat 13:00'da hapishanelerle ilgili bir söyleşi düzenledi. Söyleşide ilk sözü alan İHD Elazığ şube başkanı **Cafer Demir**, dünyadaki ceza uygulamalarının tarihçesine ve F tipi uygulamalarına değindi.

Demir'in ardından 19 Aralık katliamında oğlu Çanakkale Hapishanesi'nde bulunan bir baba sözü aldı. Baba Çanakkale hapishanesinde katliamda yaralananları anlattı. Daha sonra Uluçanlar katliamından bir hafta önce tahliye olan adli bir tutuklu da "devrimcilerle orada tanıştım. Hücre tipi bir yalnızlaştırma politikasıdır. F tipi tabutlukları yıkmak kitlelerle mümkündür" dedi. Son olarak söz alan F tipinden 6 aylık süreyle tahliye edilen bir kişi de "12 Eylül'de yaşananlar bile 19 Aralık katliamında yaşananlar kadar ağır değildi. İdeolojik netliğimizi ortaya koymamız gerekir" dedi. Söyleşinin ardından Cafer Demir İHD'nin kampanyalarından bahsederek oradaki insanları bilgilendirdi. Kampanya genelinde herkesin tutsaklarla dayanışma amaçlı mektup yazma ve bir hafta boyunca çeşitli film gösterimi yapacaklarını anlattı. Aynı gün "**Diri diri yaktılar**" filmi gösterilirken 20 Kasım günü de saat 13:00'da Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı "**Su Damlasına Sığdırılan Yaşam**" adlı belgesel gösterime sunuldu.

Ulusal tarım kongresi yapıldı

● İlk geçen yıl düzenlenen "Ulusal Tarım Kongresi"nin ikincisi **24-25 Aralık 2002** tarihlerinde Ankara'da gerçekleşti. Kongrenin açılış konuşmasını yapan Türkiye Ziraatçiler Derneği Genel Başkanı **İbrahim Yetkin** IMF ve DB politikalarının Türkiye tarımını bitirdiğine dikkat çekti. Kongrenin ilk gününde konuşma yapan yeni Tarım Bakanı **Sami Güçlü** üreticilerin öfkesiyle karşılaştı.

"**Haciz gelmeyen bir tek eşlerimiz kaldı**", "Mazot alacak paramız yok" seslerinin yükseldiği salonda Tarım Bakanı kendisinden hesap sorulması için erken olduğunu söyleyerek üreticileri yatıştırmaya çalıştı. Bakanın "**tarımı siyasetçiler bozdu. Şehirlisi köylüsü tepki gösterdi**" sözleri üzerine köylüler; "**gösterdik, domateslerimizi yollara döktük sonra da altı ay hapis yaptık**" cevabını verdi. Bakanın konuşmasını bitirdikten sonra üreticilerin sorunlarını dinlemeyerek salondan ayrılması üzerine üreticilerin öfkesi daha da arttı.

Kongre boyunca düzenlenen panellerde ise genel düşünce IMF politikalarına bu şekilde devam edilmesi halinde Türkiye tarımının tamamen son bulacağı yönünde oldu. Kongrenin ikinci gününde söz alan üretici köylüler uygulanan tarım politikalarıyla artık üretmez duruma geldiklerine dikkat çektiler.

Dünya Bankası: üreticiye ödeme yok!

● Dünya Bankasının Doğrudan Gelir Desteği uygulaması için Türkiye'ye vereceğini söylediği 100 milyon dolar 2 yıl geçmesine rağmen hala verilmedi. DB proje kapsamında 600 milyon dolarlık kredi vereceğini söyleyip Türkiye'yi borca soktu. Ancak bu sözün üzerinden iki yıl geçmesine rağmen parayı göndermeyen DB, Türkiye'ye bazı şartlar koştuktan geri kalmadı.

Bu şartlardan birkaçı 2000 yılında pilot proje uygulanması, 2001 yılı Mart ayına kadar çiftçi kayıt sistemine geçilmesi idi. Uluslararası kurumların bütün isteklerini yerine getiren devlet, yine para alamadı. 2002'nin son haftaları yaşanmasına rağmen 58. hükümet, 47 ilin ödemelerini yapmadığı gibi köylülere "bütçedeki kaynaklar artık bitti" açıklaması yaptı.

"İTİRAF"

PROGRAMINA SUÇ DUYURUSU

● Star TV'de yayınlanan "İtiraf" programına çıkarmak amacıyla 14 yaşındaki Y.Ö'yü 5 gün boyunca Taksim Riva Otel'de alıko-yan program sunucusu Reha Muhtar ve Star TV yayın yönetmeni Dilek Cansevgi hakkında 28 Aralık günü İHD tarafından Sultanahmet Adliyesi'nde suç duyurusunda bulunuldu. Emekçi Kadınlar Birliği, Kadın Tavrını Geliştirme İniyatifi, Dicle Kadın Kültür Merkezi, Barış Anneleri, SDD, HADEP ve İHD Kadın Komisyonları adına suç duyurusu dilekçelerini savcılığa İHD Genel Başkan yardımcısı Eren Keskin iletti.

İHD'DEN RUSYA KONSOLOSLUĞUNA KINAMA

● **İstanbul:** 20 Aralık günü İHD İstanbul Şubesi tarafından, Çeçen Lider **Salman Raduyev**'in ölümüyle ilgili olarak bir eylem yapıldı. Beyoğlu'ndaki Rus Konsolosluğu'na mektup atan kitleyi engellemek için polis caddeyi iki yönden kapatınca açıklamayı polis kordonunun dışında yapmak zorunda kalan insan hakları savunucuları, Raduyev'in iç kanama sonucu öldüğünün açıklandığını, oysa öncesinde bir hastalığı olduğuna dair bir bilginin olmadığını, bunun da kuşku yarattığını söyleyerek Rusya'nın Çeçen politikası gözönüne alındığında da bu kuşkunun arttığını ve işkence ihtimalinin olabileceğini belirttiler.

TOKAT'TA ÇATIŞMA

● 29 Aralık 2002 tarihinde Tokat kırsal kesiminde DHKP-C ve devlet güçleri arasında yaşanan çatışmada **Celalettin Ali Güler** şehit düştü. Çatışmada yaşamını yitiren Celalettin Güler, **21 Temmuz 1995** tarihinde Buca Hapishanesinden 3 yoldaşıyla birlikte firar etmişti.

ÇİFTEHAVUZLAR'DA SİL BAŞTAN

● 1992 tarihinde Devrimci-Sol kadrolarından **Sabahat Karataş, Taşkın Usta, Eda Yüksel**'i katleden ve "kasten adam öldürmek" suçundan yargılanan 22 katliamcı polise verilen beraat kararı Yargıtay'da bozuldu. Katliam İstanbul sınırlarında işlenirken güvenlik gerekçesiyle duruşma Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Adliye'nin önu çevik kuvvet ve siyasi şube polislerince abluka altına alındı. Mahkeme heyeti, Yargıtay'ın bozma ilanına karşı diyeceklerini tespit etmek için Kadıköy Kartal, Bakırköy, Küçükçekmece ve İstanbul nöbetçi Ağır Ceza Mahkemelerine gönderilen talimatların cevaplarını beklemek için duruşmayı erteledi.

ELİF TİFTİKÇİ

YAŞAMINI YİTİRDİ

● Yaşamı boyunca devrimcilerden ve devrimden yana olan devrimcilerin dostu Elif (Saadet) Tiftikçi 24 Aralık 2002 tarihinde aramızdan ayrıldı. 1970'li yılların ikinci yarısında devrimci düşüncelerle tanıştı. Dev-Genç içerisinde yer aldı. Yaşanan ayrışmalar sonucu "Sanayi Dev-Genç" içerisinde yer aldı. 12 Eylül sonrası aranır duruma düştü. 84 yılına kadar illegal şartlar altında mücadelesini sürdürdü. 84 yılından önce Yunanistan'a oradan da Almanya'ya geçti. Gerek 12 Eylül'den kalma psikolojik tahribatlarından dolayı gerekse de yurtdışındaki sistemin insanları yalnızlaştırma politikaları sonucu bazı psikolojik sorunlar yaşadı. Belli dönem tedavi olan Elif Tiftikçi rahatsızlığından kurtulamayarak yaşamına son verdi. 28 Aralık tarihinde dostları ve yoldaşları tarafından düzenlenen cenaze töreninin ardından Türkiye'ye gönderildi.

Diyarbakır'da köylülere baskın işkencesi

● Daha OHAL'in "kalkmasının" üzerinden uzun bir zaman geçmeden yapılan ve devam eden uygulamalarla devlet OHAL dönemini aratmıyor. Bu durumun en son örneği geçtiğimiz günlerde Diyarbakır'ın Lice ilçesinin Feyzo köyünde yaşandı. Köye gelen jandarma, yaptığı baskında köylüleri saatler-

*Jandarma
Lice Feyzo
köyünde köylüleri
dışarı çıkarıp
karlı havada
saatlerce
bekletti.*

ce soğuk havada bekleterek köyün tüm evlerinde arama yaptı. Jandarma köyde silah bulduğuna dair ihbar aldıklarını gerekçe gösterdiler. Köylüler "aramalar sonucu köyde hiçbir şey bulunmadığını" söyleyerek askerlerin köyden çıkarken 8 kişiyi de gözaltına aldığını belirttiler.

Polisten işbirlikçilik teklifi!

● Devletin devrimci ve sosyalist basına yönelik saldırıları devam ederken bu saldırı sadece çalışanlarına değil, okurlarına kadar uzanmaktadır. Bunun bir örneği de Mersin'de yaşandı. Gazetemiz okuru **Hasan Polat**'a polis işbirlikçilik dayatmasında bulundu. Daha önce **Partizan** imzalı seçim bildirimlerini çarşı merkezinde dağıtırken hiçbir gerekçe gösterilmeksizin psikolojik işkenceye maruz kalan ve ifade vermeye zorlanan okurumuz gözaltında tutulurken polis "**bize yardımcı ol**" tarzında şeyler söyleyerek işbirlikçilik teklif etmiştir.

Ayrıca gün vererek "**seni telefonla arayacağız**" demiştir. 20 Aralık Cuma günü büro çıkışında yanına gelen sivil polisler yine randevu için yer ve saat vererek yanından ayrılmışlardır. Sivil polisler tarafından takip edilen okurumuz **Hasan Polat**'a yönelik yapılan bu psikolojik ve fiili işkence ve dayatmalar yabancı olduğu bir durum değil. Polisin insanları yıpratmak ve işbirlikçileştirmek için kullandığı bir yöntem. Yaşananlar "Türkiye'de işkence yok" diyenlerin de ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarının bir kanıtıdır.

Gökçesu işçileri direnişe devam dedi

1 yılı geçen bir süredir ellerinden alınan işleri için direnen Gökçesu Maden işçileri, 20 Aralık 2002 tarihinde Kadıköy Caferağa Spor Salonu'nda yaptıkları dayanışma gecesiyle "direnişe devam" dediler

Kartal: 2001 yılının Aralık ayında patron tarafından ücretsiz izne çıkarılan ve bir daha işlerine geri alınmayan Gökçesu maden işçileri aylardır onurlu direnişlerini sürdürüyorlar. İşçiler son olarak 20 Aralık 2002 tarihinde Kadıköy'deki Caferağa Spor Salonu'nda saat 19.00'da yaptıkları dayanışma gecesiyle bir kez daha "direnişe devam" dediler.

Program Dev Maden-Sen Genel Başkanı Çetin Uygun'un konuşmasıyla başladı. Uygun konuşmasına işçilere yönelik saldırılara değinerek başlayıp, patronun işçileri sendikasıyla çalıştırdığını vurguladı. Uygun, konuşmasının devamında "İşçiler bugün direniyorlar ve direnmeye devam edecekler" dedi. Uy-

gun'un ardından konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise konuşmasına işçileri selamlayarak başladı. Çelebi "bu mücadelenin sonuna kadar içinde yer alacağız" diyerek konuşmasını bitirdi.

Konuşmaların ardından müzik dinletisine geçildi. Metin Yılmaz, Hüseyin Turan, Şehir Işıkları Müzik Grubu, Halkevi İşçi Komisyonu Müzik Topluluğu, Bulutsuzluk Özlemi ve Özgürlük Türküsü müzik dinletisi verirken Gültepe Halkevi Halk Oyunları Ekibi de halaylarıyla programa katıldı. Gecede "Üreten biziz yöneten de biz olacağız", "Yasadışı uygulamalara karşı işimiz, aşımız ve geleceğimiz için direniyoruz" vb. pankartlar asılırken, sık sık

"Gökçesu işçisi yalnız değildir", "Zafer direnen emekçinin olacak", "İçerde dışarda hücreleri parçala" vb. sloganlar atıldı. Gecenin yapıldığı salona Ölüm Orucu eylemini sürdüren Berkan Abatay'ın şehit düştüğü haberi gelince "Berkan Abatay Ölüm-süzdür" sloganı atıldı. Birçok DKÖ'nün yanı sıra Partizan, İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik de geceye mesajlarıyla katıldı. Geceye katılan Gökçesu Maden İşçileri ve eşlerinin direniş hakkında görüşlerini aldık:

Ramazan Uzun: Direnişimiz bir yıldır sürüyor. Biz çalışırken maaşlarımızı vermiyorlardı. Sendikaya üye olduğumuz için bizi ücretsiz izne çıkardılar. Biz işimizi istediğimiz için direniyoruz. Nurullah Ercan gibi patronlara bu ülkeyi teslim etmesinler. Bu ülkenin asıl sahipleri bizleriz.

Haklarımızı vermelerini istiyoruz. Haklarımızı alana kadar direnmeye devam edeceğiz.

Hüseyin Uslu: Aylıklarımızı vermeyip bizi işten attılar. Patron sendikadan vazgeçmemizi istedi. Vazgeçmeyince bizi işten attı. Parasız kalırsak sendikadan istifa

ederiz diye düşünerek bizi işten attı. 12 aydır ev kiralarmızı veremedik. Patron "sendikadan istifa etmediğiniz sürece sizi işe almam" diyor. Ama biz direnişimizde kararlıyız. Sonuna kadar devam edeceğiz. Kazanıncaya kadar direnişimiz sürecektir.

Hacer Saraçlı: Biz aylardır açız. Yiyecek, giyecek birşeyimiz

yok. Elektrik, telefon paralarını zar zor ödüyoruz. Kiralarımızı ödeyemiyoruz. Saldırıları sadece eşlerimize yönelik değil, bize de yönelik. Bu yüzden eşlerimizle beraber direniyoruz. Ben ameliyat oldum. Eşlerimiz işten atıldığı için sürekli borçlanıyoruz. Taleplerimiz kabul edilene kadar direneceğiz.

Tüm Bel-Sen'li memurlar yemek boykotu yaptı

İzmir: Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube üyesi memurlar 19 Aralık günü İzmir Büyükşehir Belediyesi yemekhanesinde sendikal haklarını kullanamadıklarını söyleyerek yemek boykotu yaptılar.

Belediye çalışanları adına bir konuşma yapan şube başkanını Yaşar Gül; kamp ve lokal konularında verilen sözlerin yerine getirilmesini, açlık sınırının altında maaş alan memura yet-

kileri dahilindeki ekonomik yardım yapılmasını isteyerek tüm çağrı ve uyarılara rağmen ekim ayında toplanması gereken Kurum İdari Kurullarının halen toplanmadığını belirtti. Gül, 1950'si Büyükşehir'de olmak üzere toplam 2 bin 300 memurun hakları için mücadele verdiklerini, taleplerine cevap alamadıkları takdirde eylemlerine devam edeceklerini ifade etti.

İzmir Belediyesi'nde çalışan, açlık sınırının dahi altında maaş alan 2 bin 300 kamu emekçisi hakları için mücadele ediyor

Bilinç

İşçi sınıfına bir saldırı: Esnek çalışma!

Esnek çalışma özellikle 1990'lı yıllardan itibaren en çok tartışılan, tartışıldıkça da "her derde deva" diye emekçilere yutturulmak istenen bir kavramdır. "Japon mucizesinin anahtarı", "üretimi, kaliteyi, istihdamı artıran", "işyerlerinde endüstriyel demokrasiyi yerleştiren biricik yol" olarak sunulmakta hatta bazıları daha da ileri giderek esnek üretimin uygulandığı işyerlerinde, işçinin yaratıcı gücünün ortaya çıkarılıp üretime sokulduğunu, işçinin işe yabancılaşmasının ortadan kaldırılarak iş doyumunun sağlandığını, üretimin planlanmasından ürünün kalitesine, pazarlamaya kadar bir dizi alanda işçilerin inisiyatiflerinin arttığını iddia ederek sermayenin emek üzerindeki de-

netiminin kontrolünün azaldığını yani denetimin işçilerin gönüllü katılımıyla yaşama geçtiğini söyleyebilmektedirler.

Oysa yapılmak istenen bunun tam tersidir. Emekçilere dayatılan Kalite Kontrol Çemberleri (naylon sorumluluk etiketleri vb) işçileri kural dışı (kendi mantığı içinde kurallı) bir rekabet yarışına sokmakta, prim uygulamalarıyla "kâr" ortaklığı mantığıyla emeğine yani kendine, insana yabancılaşmasına yol açmaktadır.

Bu açıdan işçilerin doğal kolektif yaşamının esneklik ekseninde bireysel yaşam dayatmasıyla cendereye alınması küreselleşme saldırısının en önemli ayağını oluşturmaktadır.

SERMAYE ESNEK ÇALIŞMAYI NEDEN BU KADAR ÖNEMSIYOR?

Adından da anlaşılacağı gibi esnek çalışma serbest, kıvrak, ihtiyaca göre çalıştırma keyfiyetini kapsamaktadır. Bu serbestlik hakkı sadece sermayenin ihtiyacına göre düzenlenmektedir. O halde şunu söyleyebiliriz; sermaye için serbestlik olan bu kavram emekçiler için tutsaklık ve esaret anlamına gelmektedir. Kısaca birkaç noktada esnek çalıştırmanın sakıncalarına değinirsek;

1) Bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo ekonomik yapıya sahip ülkelerde zaten öz dinamikleriyle gelişmiş olan zayıf, cılız, sarı pozisyonda olan sendikaları daha da güçsüz düşürerek ortadan kaldırılmasını hedefliyor ki uygulanan plan geldiğimiz noktada bunu fazlasıyla doğruluyor. Örneğin son yapılan metal ve tekstil iş kollarındaki Toplu İş Sözleşmeleri (TİS)

anlaşmalarına esnek çalışma monte edilmiştir. Önümüzdeki süreçte TİS sürecine girecek sendikalar da bu kervana katılacak gerekçeler yakalamıştır. Bu da gösteriyor ki sendikalarda kan kaybı devam edecektir.

2) 500 bin toplam sendikal örgütlülük içinde yer alan üyeler arasında rekabetten kaynaklı kolektif birlik zayıflayacak; toplu hareket anlayışı geriletilerek (göze girme) tekil hareket etme duyguları, esneklik saldırısıyla kamçılanıp sorunları bireysel ele alma, çözüme anlayışı güçlendirilmeye çalışılacaktır.

3) Kayıtlı (sigortalı) işçilerle; kayıt dışı, kaba tahminle %50'lik kesim arasındaki çelişki kayıt dışı istihdamın artışıyla keskinleşecek, ülke tam bir ucuz emek cenneti haline gelecektir. 15 milyon işsizler ordusu keskinleşen çelişkileri yoğunlukla tetikleyecektir.

4) Taşeron şirketler çoğaltılacak, yarım gün (part time) çalışmalar evlere taşınarak ço-

cuk ve kadın ucuz iş gücü kanalları yaygınlaştırılmaya çalışılacaktır. (Örneğin eşi grevde ya da direnişte olan kadın ve çocuklara parça başı fason işler verilerek eşinin mücadelesi yine ailesi tarafından kırılmaya çalışılacak)

5) Esnek çalışma emperyalist kapitalist sistemin anarşik, kuralsız, kâra dayalı ekonomik politikalarını uygularken karşılaşacağı zorlukları asgarilere indirmeyi -ki bu somut olarak İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR- hedeflemektedir; insanlığı felakete sürükleyip, saltanatını devam ettirmenin planı olarak esnek çalışma saldırısını öne sürmektedir.

Sonuç olarak emekçilere karşı kapsamlı ve planlı yapılan topyekün saldırının önemli bir parçasıdır "esnek çalışma". Sermayeyi bu kadar iştahlandıran da dikensiz gül bahçesi yaratma arzudur. Ancak emekçiler için daha çok ucuz iş gücü, yoksulluk, sefalet, işsizlik ve yıkımdır esnek çalışma.

Köylünün eti de kemiği de tekellere

Şimdiye kadar büyük darbeler alan Türkiye tarımına vurulacak daha şiddetli darbelerin beyanı olan ve hükümet programında da geçen sözleşmeli çiftçilik/üreticilik, üzerinde özellikle durulması, irdelenmesi gereken bir konudur

3 Kasım seçimleriyle hükümet olan AKP, 58. hükümet olarak açıkladığı programında aslında hiç de yabancı olmadığımız söylemleri sıraladı. Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığını yasallaştırmaya çalıştığı şu günlerde joker başbakan olan Abdullah Gül tarafından TBMM'de açıklanan hükümet programı emekçiler için ince sözleşlerin altında gizlenen yeni sömürülenden, yeni kıyımlardan başka birşey ifade etmiyor.

Şimdiye kadar büyük darbeler alan Türkiye tarımına vurulacak daha şiddetli darbelerin beyanı olan ve hükümet programında geçen **sözleşmeli çiftçilik/üreticilik**, üzerinde özellikle durulması, irdelenmesi gereken bir konudur. 57. hükümetin yarım kalan yıkımlarının arasında bulunan sözleşmeli çiftçilik, AKP'nin de üzerinde en çok durduğu konulardan biridir. Peki nedir sözleşmeli çiftçilik? Köylülere ne getirecek daha doğrusu neler götürmektedir?

DÜNDEN BUGÜNE SÖZLEŞMELİ ÇİFTÇİLİK

Dumura uğratılan köylüye giydirilmeye çalışılan sözleşmeli çiftçilik ilk olarak AKP tarafından dillendirilmiyor. Ancak bugün daha da sistemli uygulamaya sokulmaya çalışılan sözleşmeli çiftçilik öncekilerden oldukça farklı nitelikler taşımakta. Türkiye'de ilk olarak 1965 yılında TİGEM ile köylüler arasında hububat tohumluğu üretmek üzere yapılan sözleşmeli çiftçilik, 1995 yılında ise Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ ile köylüler arasında yapıldı. Bahsi geçen bu sözleşmeli

çiftçilik örneklerinde taraflardan biri devlet diğeri ise köylüydü.

1970'li yıllarda daha çok Marmara Bölgesinde salça ve konserve fabrikaları ile köylüler arasında yapılan sözleşmeli çiftçiliğin taraflarına özel sektör ve köylülerdi. O dönemin günümüzden önemli bir farkı da budur. Yani sözleşmenin taraflarıdır. 1980'li yıllarda devletin tarım politikalarında emperyalist şirketlerle daha içli dışlı oluşuyla yerli ve yabancı büyük tarım gıda şirketleri meydana yerlerini almaya başlamıştı. Bugün AKP'nin yeni özelleştirmeler ve yabancı tekellere yapacağı jestlerle(!) ayakları yere basacak olan "sözleşmeli çiftçilik" ile yerli ve yabancı büyük tarım şirketleri tarım-hayvancılık alanında üretimden tüketime değin her aşamada egemen olabilecek. Bunu bir alıntı ile daha da açalım;

"Örneğin; şirket çiftçiye arpa ürettirecekse, arpa tohumunu veriyor, şirketin kendi traktörü ile toprağı işletiyor, gübresini ilacını veriyor, biçimini-hasadını yapıyor; bütün bu harcamalar harcamanın yapıldığı dönemdeki dolar kuruna göre dolara dönüştürülüyor. Tohumun, gübrenin, mazotun, traktörün, ilacın çiftçiye verilmiş üzerindeki dolara dönüştürülmüş fiyatı mal teslimatındaki doların kuru üzerinden hesaplanarak maliyet belirleniyor. Hesaplanan maliyet, toplam üründen düşürülüyor, kalanı çiftçiye şirketçe veriliyor. (Birşey kaldıysa tabii) köylü borçluysa da borcunu şirkete ödemek zorundadır. Bu süreçte kuraklık olması halinde çiftçi şirketin üretim maliyetlerini hasat döneminin dö-

viz kuru üzerinden vermekle yükümlüdür. Görüldüğü gibi şirket, tohum, ilaç, gübre satarken zaten kâr ediyor. Riski yok. Çiftçi kuraklık halinde maliyeti ödeyeceği için riski tamamen üstlenmiş oluyor. Başka sözleşme modelleri de var tabii. Ama bütün sözleşmeler çiftçinin elini kolunu bağlayıcı tarzda düzenleniyor.

Üreticiler, IMF ve hükümet işbirliğiyle önce bütün olanaklardan yoksun bırakılıyor, sonra pazar ekonomisi koşullarına teslim ediliyor. Sonra da çaresiz ve sahipsiz çiftçi ilk bakışta avantajmış gibi gözükür sözleşmeli üreticiliğe balıklama dalıyor ve öyle batıyor ki feryadını kimse duyamıyor bile" (Türkiye'de Tarım Politikaları-Türkiye Tarımcılar Vakfı Başkanı Abdullah Aysu)

SÖZLEŞMELİ ÇİFTÇİLİK TARIM DARBEDİR

Türkiye'nin verimli tarım arazilerinin peşkeş çekilmesinin projelerinden olan "Sözleşmeli çiftçiliğin" ülkemiz tarımına vurgununun bir diğer ayrıntısı ise **üretimin ülkenin gereksinimlerine göre değil, büyük tarım ve gıda şirketlerinin gereksinimlerine göre yapılarak, ürün çeşitliliğinin giderek azaltılmasıdır**. Tarıma ve köylüye vurulmak istenen bu pranga ile köylü tam bir köleliğe itilmektedir.

AKP'nin şaşalı projeleri arasında yer alan "sözleşmeli çiftçiliği" gözden çıkarmamasının sebeplerini anlamaksa hiç de zor değil. Tarımın destekleneceğinden, krizden boynu bükülen köylülerin elinden tutulacağından dem vuran **AKP, projesinde bir aksaklık çık-**

✓ *Bugün AKP'nin yeni özelleştirmeler ve yabancı tekellere yapacağı jestlerle(!) ayakları yere basacak olan "sözleşmeli çiftçilik" ile yerli ve yabancı büyük tarım şirketleri tarım-hayvancılık alanında üretimden tüketime değin her aşamada söz sahibi olup, istedikleri gibi yönlendirebileceklerdir...*

mazsa, devleti devreden çıkarmayı planladığı "sözleşmeli çiftçilikle" köylüyü firmaların kollarına bırakacak.

Ve sonuç köylü için şimdiden belli. Yıkımın günah keçisi yerli-yabancı firmalar olacak. AKP'nin "Acil Eylem Planı"nda tarıma ilişkin hedeflenen hususlara bakıldığında muğlak olmayan tek konu yerli-yabancı şirketlere yapılacak desteklerdir. Öyle ki AKP köylüye, kooperatiflere kredi ve teşvik vermek yerine, vergi indirimlerini,

kredi olanaklarını, hatta karşılıksız arazi ve tesisleri yerli-yabancı şirketlere vermeyi vaad ediyor.

Daha önce de adını koyduğumuz gibi senaristi emperyalizm olan 58. hükümetin yıkım filminin yönetmeni Recep Tayyip Erdoğan olacak; ancak oynanan oyunun hem seyircisi hem hamalı yapılmaya çalışılanlar ergeç son perdeyi indirecektir. Emperyalistlerin uşağı patron ağa devleti ve hükümetlerinin bu oyununu bitirecek tek silah halkın örgütlülüğüdür.

Şeker pancarı üretimi bitirilmek isteniyor

Geçimini şeker pancarı üretimi ile sağlayan 400 bini aşkın üretici, üretim öncesinden sonrasına değin yoğun bir sömürüye maruz bırakılmaktadır...

Türkiye tarımında önemli bir yere sahip olan şeker pancarı, sanayi üretiminde pamuktan sonra yer alan ikinci tarım ürünüdür. Ve şeker pancarı tarımı, Türkiye'de devletin denetimi altında yapılan tarımın en belirgin örneklerinden biridir. Bu denetim sistemi dünya ölçeğinde örnek olmaya adaydır. Bu denetim üreticisiyle Türkiye şeker fabrikaları AŞ (TŞFAŞ) arasında yapılan sözleşmeyle başlamaktadır. Bu sözleşmeyle üreticinin nereye, ne zaman, ne kadar pancar ekeceği, ne zaman

söküp nereye teslim edeceği, ne kadar fire kesileceği ve ürün bedelini ne zaman alacağı tamamen şirketin insafına bırakılmaktadır. **Böylelikle köylünün tarlası ve üzerindeki tasarruf haklarını ortadan kaldıracak boyutta bir denetimin sürmesi sağlanmaktadır.** Geçimini şeker pancarı üretimi ile sağlayan 400 bini aşkın üretici, üretim öncesinden sonrasına değin yoğun bir sömürüye maruz bırakılmaktadır. Köylü, ürününü her yıl çok düşük taban fiyatı artışıyla satmakta; ancak her

geçen gün artan mazot, gübre, tohum, ilaç vb. girdi fiyatlarıyla köylünün eski gelirini koruyamaz duruma getirilişi yetmezmişçesine uygulanan kotalar da üreticinin önünü iyice tıkamakta.

Bir yandan şeker pancarı üretimine kotalar getirilmesi, öte yandan köylünün üretimini sürdürmemesi sonucu ortaya çıkacak olası şeker açığı ihracat geri ödemeleri ile desteklediği için "daha ucuz" şeker üreten emperyalist ülkelerden ve özellikle AB'den ithal edilerek kapatıla-

caktır. Süreç içinde yine daha ucuza şeker ürettiği gerekçesiyle nişasta bazlı şekerlere tanınan ayrıcalıklar sürdürülecek ve sanayi şekerinde tümüyle şeker kamışından ve mısırdan elde edilen şekerlere dayanılacaktır.

Sonuç olarak şeker pancarı üreticisine verilmeyen tarımsal

destekler vb. AB üreticileri ve ABD ve Arjantin mısır üreticilerine ve diğer emperyalist şirketlere aktarılmaya başlanacaktır. Ülkenin her yanında titizlikle uygulanan peşkeş çekme politikası bu alanda da kendisini gizleme gereği görmeden bütün hızıyla devam ediyor...

Hapishanelerde hak gaspları sürüyor

Tutsakların yıllarca bedel ödeyerek kazandıkları en ufak hakları dahi bir süre sonra hak olmaktan çıkarılıyor. Avukatlara, ailelere, tutsaklara uygulanan onur kırıcı aramalar, elektrik, su ve hastane masraflarının tutsaklara ödettirilmesi artık "olağan" hale geldi.

Hem F Tipi hapishanelerde hem de diğer hapishanelerde yaşanan hak gaspları devam ediyor. Tutsakların yıllarca bedel ödeyerek kazandıkları en ufak hakları dahi bir süre sonra hak olmaktan çıkarılıyor. Avukatlara, ailelere, tutsaklara uygulanan onur kırıcı aramalar, elektrik, su ve hastane masraflarının tutsaklara ödettirilmesi neredeyse olağan hale gelmiş durumda. Aşağıda çeşitli hapishanelerde yaşanan hak gaspları ve bazı tutsakların sağlık durumlarından çeşitli örnekler yayınlıyoruz.

Erzincan Çayırılı Hapishanesi: Mutfak sistemi olmadığı için tutsaklara her onbeş günde bir verilen çığ gıdaların saklanması ve hazırlanmasında sorunlar yaşanıyor. Elektrik, gaz gibi giderler Adalet Bakanlığı'nın konu ile ilgili bir genelgesi olduğu halde tutsaklara ödettiriliyor.

Manisa Hapishanesi: Kaloriferler yanmıyor. Haberleşme hakları engelleniyor. Toplatma kararı olmayan yayınlar keyfi olarak tutsaklara verilmiyor. Hapishane revirinde düzenli tedaviler yapılmıyor.

Uşak Hapishanesi: Hastane sevkleri geç yapılıyor. Kimi dergi ve kitaplar toplatma kararı olmadığı halde tutsaklara verilmiyor.

Kütahya Hapishanesi: Hapishane giriş çıkışlarında

tutsaklara zorla ayakkabı çıkarmaları dayatılıyor.

TEKİRDAĞ F TİPİ'NDE TUTSAKLARIN SAĞLIK DURUMLARI

Fehmi Küçükaslan; Ölüm Orucunun 145. günü zorla müdahale edildi. Devamında hafıza kaybı, aşırı unutkanlık, denge problemleri, karaciğer enzimleri normalden yüksek, sol bacadaki uyuşma, göz bozukluğu, ülser, halsizlik, vb. şikayetleri var.

Bayram Kama; 96 ÖO gazisi. Ölüm Orucuna bağlı olarak Wernike Korsakoff tanısı konuldu. Adli Tıp Kurumunca rapor verildiği halde tutuklu olduğu için tahliye edilmiyor. Ölüm Orucuna bağlı olarak denge bozukluğu, aşırı unutkanlık vb şikayetleri var.

Serdar Turan; 19 Aralık operasyonunda sağ elinden yaralandı, sağlıklı tedavisi yapılmadı. Bu yaralanmada sağ elin baş, işaret, ortanca parmakları koptu, avuç içi parçalandı. Kopan parmaklar tedavi sürecinde gelişigüzel, kemikler törpülenmeden parmak yerleri dikildiğinden kemik uçları ete batmaktadır. Ayak parmaklarından nakil imkanı olmasına rağmen ameliyat mahkum olma gerekçesiyle yapılmamaktadır. Tecrit koşullarından göz bozukluğu, unutkanlık, eklem ağrıları, halsizlik şikayetleri ortaya çıkmıştır. Nefes darlığı ne-

deniyle Bayrampaşa Hapishanesi Hastanesi'nde ameliyat olması gerektiği belirtilmesine rağmen Tekirdağ Devlet Hastanesi sorunu ilaçla geçiştirip tedaviyi engellemektedir.

Yaşar Eriş; 1992'de Çorlu Askeri Hastahanesi'nin psikiyatri bölümünde yatarak Şizofreni tedavisi gördü. Hapishane sürecinde tecrit koşullarının etkisiyle eski şikayetleri artarak nüks etmiştir. Tedavi için bütün girişimlerine rağmen tedavisi bir uyuşturucu hapla geçiştirilerek engellenmektedir.

Neslin Çağlar Kılınç; 19 Aralık operasyonunda aldığı darp nedeniyle suç duyurusunda bulunmuş, ancak darp izleri geçtikten sonra Adli Tıp'a sevk edilmiştir. Hapishanede de işkence ve darpa maruz kalmıştır. Ancak şikayetleri işleme bilinçli olarak geç konulmuştur.

Zeki Şahin; Hapishaneye sevkle götürüldükten sonra girişte, sayımda saldırıya maruz kalmıştır. Önemli sağlık problemleri olmasına rağmen 399. maddeden tahliyesi tutukluluk gerekçesiyle yapılmamaktadır. Beyninde tümör ilerlemiş, mide ülseri, epilepsi, bel fitiği, kronik faranjit ve sinüzit rahatsızlıkları mevcuttur.

Haydar Balıkaya; 19 Aralık operasyonunda sağ diz ekleminden kurşunla yaralanmıştır. Kandıra F tipi

hapishanesine sevk sürecinde ve orada kaldığı süre içerisinde, birçok kez saldırıya maruz kalmıştır. Kurşun yarası içindeki kurşunun alınması için yapılması gereken tedavi yapılmamıştır. Tüm çabalarına rağmen halen tedavi imkanı bulamamıştır. Ayrıca dizindeki kurşunun menşeyi gizlenmektedir.

Alişan Yılmaz; 19 Aralık operasyonu sevk sürecinde ve hapishanede birçok kez fiziki saldırı ve işkenceye maruz kalmıştır. Bu saldırılarda bir kaburga kemiği kırılmış, ancak tedavisi yapılmamıştır. Yine bu saldırılarda kafasından aldığı darbe nedeniyle beyninde hasar oluşmuştur. Bu konuda adli tıptan raporu olmasına rağmen aylardır rapor hapishaneye ulaştırılmamıştır.

Devrim Gür; Açlık greviden kaynaklı, mide, bel ağrıları, sinüzit, algılama sorunu, aşırı unutkanlık, göz bozukluğu vb rahatsızlıkları vardır. Revire çıkarken saldırıya maruz kalmış, girişimleri takipsizlikle sonuçlanmıştır.

Onur Öztanrıverdi; 45 gün açlık greviden sonra 245 gün Ölüm Orucuna gitmiştir. 399. maddeden Wernike-korsakoff tanısıyla raporludur. Tutuklu olduğu için tahliye edilmiyor.

Süleyman Şahin; 27 Eylül 2001 tarihinde hücrede saldırıya maruz kalmıştır. Aralıklı 81 gün açlık grevi

Ölüm Orucunda bir şehit daha

● DHKP/C dava tutsağı **Berkan Abatay** 21 Aralık günü ölüm orucunun 589. gününde şehit düştü. 19 Aralık operasyonu sırasında Ümraniye hapishanesinde bulunan, katliam sonrasında Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne götürülen Berkan Abatay, burada 11 Mayıs 2001 tarihinde 4. ekip olarak ölüm orucuna başladı. Bir süre sonra Bayrampaşa Hastanesi'ne kaldırılarak zorla müdahale için defalarca Şişli Devlet Hastanesi'ne götürüldü. Tedaviyi kabul etmeyen Abatay, Ölüm Orucunun 589. gününde Şişli Devlet Hastanesi'nde şehit düştü. Abatay'la beraber Ölüm Orucunda şehit düşenlerin sayısı 63'e yükseldi.

1975 İstanbul doğumlu olan Berkan Abatay'ın cenazesi 22 Aralık günü Adli Tıp kurumundan alınarak "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**Berkan Abatay ölümsüzdür**" sloganları eşliğinde Gazi Cemevi'ne götürüldü. Yaklaşık 500 kişinin eşlik ettiği cenaze daha sonra Cebeci Mezarlığı'nda yoldaşlarının yanında toprağa verildi.

yapmıştır. Unutkanlık, tansiyon düşüklüğü, hemoroit gibi sağlık problemleri vardır.

Ali Kemal Selenoğlu; Aralıklı 85 gün açlık grevi yapmıştır. Giderek artan göz bozukluğu, bel ağrısı, menisküs rahatsızlığı vardır.

Taylan Baltacı; Yaklaşık 375 gün Ölüm Orucuna gitmiştir. Wernike-korsakoff tanısıyla Adli Tıp kurumundan raporludur. Ancak tutuklu olduğu için tahliye edilmiyor. Daha önce bacağından aldığı kurşun yakın dönemde çıkarılmıştır.

Süreyya Öztürk; 19 Aralık operasyonunda sol dizinde kimyasal yanık ve boyun bölgesinde yanık yarası olmuştur. Tedavi engellemeleri neticesinde yara iyileşse de yaraya bağlı hasarlar devam etmektedir. Mide ve bağırsak rahatsızlıkları vardır. Böbrek rahatsızlığı, yaralanmadan kaynaklı sol bacadaki hareket kısıtlılığı, diz altında incelleme gibi bir çok rahatsızlıkları mevcuttur.

Burhan Özdemiroğlu; Yaklaşık 50 gün açlık grevine gitmiştir. Ciğerlerde iltihaplanma, eklemlerde menisküs vardır. Sağ elinde

düşmekten kaynaklı kırık oluşmuş, tedavisi yapılmadığından kendi kendine kaynamıştır.

Doğan Akçiçek; Tüberküloz başlangıcı mevcuttur. Ancak tedavi ilaçla sınırlıdır. Toplam 35 gün açlık grevine gitmiştir.

Tunay Günel; 194 gün Ölüm Orucuna gitmiştir. Aşırı unutkanlık, algılama, öğrenme bozukluğu, tansiyon problemi, dengesizlik, mide problemi vücutta yer yer uyuşma rahatsızlıkları mevcuttur. Ermenek Hapishanesi'nden Tekirdağ Hapishanesi'ne sevk sırasında saldırıya uğramış, falakaya yatırılmıştır. Bu saldırıda aldığı darbe neticesinde kulak zarında tahribat oluşmuştur.

Necati Arslan; Dışarda tüberküloz geçirmiş, tedavi olmuştur. Tecrit koşullarında rahatsızlıkları tekrar nüks etmektedir.

Halil Gündoğan; 1981- 1988 hapishane sürecinde de varolan sağlık sorunları devam etmektedir. Şu an başağrısı, kulak uğuldaması şikayetleri mevcuttur. Tedavi uğraşı sonuç vermemiş, teşhis konulmamıştır.

F Tipi'ne onay insanlık suçudur

● 20 Aralık'ta tecrit karşıtları Belçika Konsolosluğu'na dilekçe vererek tecrite onay veren ülkeleri protesto etmeye devam ettiler. **TUYAB, TAYAD, Halkevleri 1. Bölge Temsilciliği, İstanbul İl Örgütü, Emegün Partisi** ve Tüm-Bel Sen'in katılımı ile toplanan 50 dilekçe İstanbul Sıraselviler'deki Belçika Konsolosluğu'na verildi. Ardından SDP İl Başkanı **Fadik Bilge Tekin** bir konuşma yaptı. Tekin konuşmasında "hapishane koşullarının ne kadar kötü olduğu ortadadır. Şimdiye kadar 102 kişi tecrit yüzünden öldü. Direnişler F tipi kaldırılana kadar devam edecektir" diyerek, F tipine karşı çıkmanın Türkiye'deki bütün sosyalist ve devrimcilerin görevi olduğunu belirtti.

Tecrit karşıtları bu kez Belçika Konsolosluğu'ndaydı...

Süleyman Yeter davasına erteleme

1999 yılında terörle mücadele şubesinde katledilen Süleyman Yeter'in duruşmasına gıyabında tutuklu polisler katılmazken; kitle örgütleri, siyasi partiler ve sanatçılardan katılım oldu

1999 yılında İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde katledilen Limter-İş Sendikası Eğitim Uzmanı **Süleyman Yeter**'in davası yine ertelendi.

İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinde görülen duruşmaya gıyabında tutuklu olan **Bayram Kartal, Sedat Selim Ay, Yusuf Öz** adlı işkenceci polisler katılmadı. Basının çok yoğun ilgi gösterdiği duruşmaya demokratik kitle örgütlerinden, siyasi partilerden ve sanatçılardan

dan oluşan oldukça yoğun bir katılım oldu. Duruşma salonuna sadece 25 kişinin alınması yüzünden kapıda izdiham yaşandı. Gazetecilerin duruşma salonuna girmesi engellenirken, analar

da içeri sokulmadı. Mahkeme heyeti Süleyman Yeter'in İstanbul Emniyet Müdürlüğü TEM Şubesi'ndeki ölümü ile ilgili olarak emniyette yapılan disiplin soruşturması evraklarının yeniden incelenmesi için duruşmayı 26 Şubat'a erteledi. Müdafî Avukat **Ercan Kanar** erteleme kararını açıklarken bir ana "onları biz yargılayacağız" diyerek karara tepkisini gösterdi.

Duruşma sonucunu ellerindeki Süleyman Yeter fotoğrafları ile bekleyen kitle kararın açıklanmasından sonra "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" "Süleyman Yeter ölümsüzdür", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganlarını koridor boyunca atarak Adliye kapısına geldi. Burada Limter-İş Genel Başkanı **Kazım Bakış** ve Yeter'in eşi **Ayşe Yumlu Yeter** kısa bir açıklama yaptılar.

Ayşe Yumlu Yeter, davanın 3 yıldır sürdüğünü söyleyerek yapılan bütün işkencecilerin arkasında devletin olduğunu belirtti.

Ayşe Yumlu Yeter, davanın 3 yıldır sürdüğünü söyleyerek yapılan bütün işkencecilerin arkasında devletin olduğunu belirtti.

KOPAN KOL, DELİL DEĞİL!

● 5 Temmuz 2000'de Burdur Hapishanesi'ne düzenlenen operasyon sırasında tutsaklara şiddet uyguladıkları gerekçesiyle infaz koruma memurları hakkında Burdur Cumhuriyet Savcılığı'na yapılan suç duyurusuna; "şiddet kullanıldığına dair herhangi bir delilin" olmadığı iddiasıyla taksipsizlik kararı verildi. Başsavcılık tutsaklara yönelik düzenlenen operasyona hapishane idaresini sağlamak amacıyla son çare olarak karar verildiğini söyleyerek tutsaklara yönelik bu saldırıyı meşrulaştırmaya çalıştı. Hükümlülerin direniş göstermeleri karşısında devletin zor kullanımının operasyonun doğası gereği olduğunu ve hapishane görevlilerinin zor kullanımı sınırını aşarak fena muamelede bulunmadığı yalanını da söylerken savcıya göre bu saldırıda kolu kopan ve daha sonra da kolu bir köpeğin ağzında bulunan Veli Saçılık olayı da operasyonun doğasından(!) kaynaklanıyor.

ADALET BAKANINA FAKS

● TAYAD'lı aileler 23 Aralık 2002 tarihinde Malatya'da tecritin kaldırılması için Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e faks çektiler. Saat 14:00'de postanede faks çeken aileler daha sonra bir basın açıklaması yaptılar. "Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun", "Yaşamı savunmak hücre duvarlarını yıkmaktır" dövizlerini açan aileler adına konuşan **Songül Akkurt**, "F tipi hapishanelerde tutuklu ve hükümlüler, insanın sosyal bir varlık olduğu hiçe sayılarak ağır tecrit koşullarında tutulmaktadır. AKP iktidarında ÖO'da beş ölüm meydana gelmiştir. Şu anda tecritten kaynaklı birçok tutuklu ve hükümlü psikolojik ve fizyolojik olarak ağır hastalıkların eşindedir. Sizden tecrit koşullarının acilen kaldırılmasını ve ölümlerin durdurulmasını istiyoruz" dedi.

ABD saldırganlığı protesto edildi

KARTAL

21 Aralık 2002 tarihinde **Kartal Demokrasi Platformu** (İşçi-köylü, Atılım, Devrimci Demokrasi, İşçi Gazetesi, **Kızıl Bayrak**, Kurtuluş Sosyalist Dergi, EMEP, HADEP, Eğitim-Sen) ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarını protesto etmek için saat 14.00'de Kartal Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada ABD'nin bugüne dek dünya halklarına hep savaş ve sömürüyü dayattığı belirtilerek "çözüm dış müdahalede değil halkların özgür iradesine saygıda yatıyor. Bu nedenle; ne anaların çığlığını ne de genç ölümler için yakılan ağıtları duymak istemiyoruz ve bütün halklar kardeşdir diyoruz" denildi. Eylem alkışlarla sona erdirildi.

ÇAĞLAYAN'DA MİTİNG

29 Aralık günü Çağlayan meydanında Mazlum-Der, İnsan Hakları Yardım Vakfı, Esnaf ve Sanatkarlar Derneği'nin organizasyonu ile "Dünyanın Bütün Çocukları Bizimdir" başlığı altında savaş karşıtı bir miting düzenlendi.

"Saddam Bahane Petrol Şahane", "Emperyalist Savaşa Hayır" vb dövizler taşıyan yaklaşık 1.500 civarındaki kitle sık sık "Kahrolsun Amerika", "Müslümanlar Zulme Boyun Eğmez" sloganlarını attı. Amerikan ve İsrail bayraklarının da yakıldığı mitingde konuşmacılar toplumun bütün kesimlerinin bir arada

ya gelerek Amerikan saldırganlığına karşı koymasına gerektiğini belirttiler.

ANKARA

Ankara'da da 22 Aralık tarihinde "ABD askeri olmayacağız, emperyalizme ve savaşa hayır mitingi" düzenlendi. Ankara Savaş Karşıtı Platform tarafından düzenlenen mitingde katılanlar öğle saatlerinde Toros Sokak'ta toplanmaya başladılar. Sendikalar, dernekler, meslek odaları, kültür merkezleri, devrimci ve sosyalist basın okurları ve bazı siyasi partilerin katıldığı mitingde Toros Sokaktan Abdi İpekçi Parkı'na kadar yüründü. Savaş Karşıtı Platform adına konuşma yapan İHD Ankara Şube Başkanı **Ender Büyükçulha** ülkedeki siyasi iktidarın, emperyalist güçlerin çıkarlarını bu ülkenin çıkarlarının üzerinde tuttuğunu söyledi.

"Halklara özgürlük için emperyalizme karşı savaş" pankartıyla mitingde katılan ADSBP, attığı solaganlarla coşkulu bir kortej oluşturuyordu.

İZMİR

EMEP, DEHAP ve SDP'den oluşan blok 22 Aralık Pazar günü Konak Sümerbank önünde kitlesel bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını DEHAP il başkanı Av. **Celal Temel** okudu. Açıklamada AKP hükümetini eleştiren Temel, Erdoğan'ın ABD ile Irak savaşı için pazarlık yaptığını söyledi. Açıklamada ayrıca Kürt sorununun

hala çözümsüzlüğünü koruduğu, F tipi hapishanelerde tecritin sürdüğü, F tiplerini protesto için başlatılan ölüm orucunda

karşı sessiz kılmaya çalışırken pastadan pay kapma hünerini göstererek suç ortağı devletlerin sırtını sıvazlıyor" dedi. Aynı

Kartal Demokrasi Platformu da yaptığı açıklama ile emperyalist saldırganlığı protesto etti

103 kişinin hayatını kaybettiği belirtildi.

BURSA

28 Aralık günü saat 13:00'de Santral garaj metrosu önünde biraraya gelen Bursa Kadın Platformu üyeleri, Türkçe ve Kürtçe okudukları basın metni ile ABD saldırganlığına karşı tepkilerini dile getirdiler. Açıklamayı Türkçe olarak **Emine Öztürk** okudu. ABD'nin saldırganlığının sonucu yaşanacak vahşetin altını çizen Öztürk "ABD yayılcı planlarını tek başına yapmıyor. Tüm dünyayı hazırlamakta olduğu vahşete

açıklamanın içeriğini de Kürtçe olarak **Kevser Tekdemir** okudu.

TRABZON

KTÜ'lü öğrenciler ile İHD-KESK-ÖDP ve DEHAP'ın katıldığı eylemde ABD'nin amacının sadece Irak değil, Ortadoğu'da olduğu belirtilerek, "Topraklarımızı savaş için kimse kullanamaz" vurgusu yapıldı.

Platform adına basın açıklamasını okuyan **Murat Bektaşoğlu** "ABD bugünlerde, 11 Eylül saldırısını bahane ederek tüm dünya halklarına karşı saldırısını meşrulaştırmaya çalışıyor" dedi.

Kürt ulusal sorunu ve güncel görevlerimiz üzerine!..

Elbette ki, baskı, zulüm ve inkarcılığın olduğu her yerde direnişler kaçınılmazdır. Sessizlik sese, korku korkusuzluğa, teslimiyet direnişe ve isyana gebe dir

KÜRT HALKI SORGULUYOR

Ulusal hareketin önderliğinin İmralı süreci ile birlikte daha da derinleştirip ve Kürt halkına da tek doğru seçenek olarak sunduğu Kürt sorununda sistem içi çözüm formülasyonunun egemenler cephesinde kabul görmemesi ve egemenlerin inkara yönelik politikalarında ısrar etmesi, Kürt halkının giderek sunulan "Demokratik Cumhuriyet" projesine karşı kuşku ve kaygılarının derinleşmesine yol açıyor. Diğer bir ifadeyle her duyarlı Kürt'ün kafasındaki soru işaretleri düne göre bugün daha da artıyor.

Şu açık ki; Osmanlı geleneği üzerinde şekillenen faşist Kemalist diktatörlüğün iç evrimleşme yoluyla "demokratik bir cumhuriyete" dönüşeceğini beklemek, nesnel bir zemin üzerinde yükselen gerçek bir beklenti değil, kötü bir hayaldir. Oysa Kürt halkı için yararlı olan, tüm zorluklara rağmen hayali beklentilerle değil, nesnel gerçeklerle uğraşmak olmalıdır. Çünkü; Kürt halkının mücadelesini uluslararası plana taşıyan pratik de nesnel gerçeğe daha yakın olan pratiktir. Gücünü halktan ve meşruluğundan alan pratiktir.

Bu gerçeğe gözünü kapayanlar 'değişim dönüşüm' adına yüzünü sistem içi kırıntılara çevirenler, özgürlüğü burada arayanlar sınıf savaşımının nesnel yasaları karşısında hayalleriyle başbaşa kalmak zorundadırlar. Nitekim son dönemlerde kimi Kürt politikacı-yazarları hayallerle gerçekler arasında gel-gitler yaşıyorlar. "Demokratik cumhuriyet" projesine temelde sırtını dönmesele de; ulusal hareketin önderliğinin methiyeler dizdiği faşist kemalist diktatörlüğü eleştirmekte daha cesaretli davranıyorlar. Egemen sınıfların inkar siyasetinin devam ettiği, değişen pek bir şeyin olmadığı ger-

çeğine daha çok vurgu yapıyorlar. Sistemli bir temelde olmasa da yaratılan bu bilinç bulanıklığı içinde ortaya konulan

✓ Kürt halkı için yararlı olan, tüm zorluklara rağmen hayali beklentilerle değil, nesnel gerçeklerle uğraşmak olmalıdır.

açığa vurdu. Gerçeğe daha yakın olan bazı açıklamaları buraya aktarmaya yarar görüyoruz. "1987'de uygulamaya konulan ve kesintisiz 15 yıl süren OHAL Kürt halkı açısından acı ve gözyaşı dolu felaket yılları, Türk devleti açısından da tarihin en kirlili ve karanlık dönemi oldu.

Devamlı, devletin bu kirlili ve karanlık süreci, 30 Kasım da sona erdirilmesi olumlu bir

Aynı gazetenin yazarlarından A. Kahraman da "OHAL, Bu Hal" başlıklı makalesinde özde değişen bir şey olmadığı gerçeğinin altını şöyle çiziyor; "İttihatçıların C takımı olan Cumhuriyetçiler de "kurtarıcı özgürlükçüler" olarak semaları feryadı figanlarla çınlatıyorlardı. Onlar, istiklal mahkemeleleriyle sağa, sıkıyönetimle sola dönüyor, elde silah "tedip ve tenkil" yaparak, "korku cum-

yan OHAL ile "memleket kurtarmaya" kalkışanlar Avrupa'dan yardım alabilmek için şimdi, onu kağıt üzerinde kaldırarak, "memleketi yeniden kurtarıyorlar."

Evet, gerçek olan özde değişen bir şeyin olmadığıdır. Kağıt üzerinde yapılan değişiklikler, miting alanlarında atılan "demokrasi-özgürlük" nutukları, bizim için değişimin ölçütü olamaz-olmamalıdır. Biz, değişimi pratikte aramalıyız.

GERÇEKLERİ SAHTE AÇIKLAMALARDA DEĞİL, OLGULARDA ARAMALIYIZ

Sahte açıklamalarda değil, olgularda aramalıyız.

Eğer devlet, bir sınıfın bir başka sınıf üzerinde tahakküm kurma aracıysa, değişimden söz edenler, Kemalist diktatörlüğün ezilenler ve Kürt ulusuna karşı hangi tahakkümden vazgeçtiği sorusuna somut ve net cevap vermek zorundalar. Ya da "silahlar susarsa devlet açılım yapar" diyen her renkten reformistler, susan silahlar ve izlenen teslimiyetçi politikalara rağmen, faşist Kemalist diktatörlüğün izlediği inkarcı ve yok sayma politikalarını nasıl açıklayacaklardır?

Hiç şüphesiz bu durumda da reformistler yine ortaya birçok hayali reçeteler sunabilirler. Ama nesnel gerçekler ulusal hareketin mücadele tarihinde bize başka somut veriler de sunuyor. Mesela Kürt topraklarında silahlı savaşımın boyutlandığı dönemlerde bu ülkeyi "yönetenler" federasyon dahil herşey tartışılabilir" diyorlardı. Ama bugün bırakalım federasyonu, Kürtlerin çocuklarına özgürce isim vermeleri engelleniyor. Ana dilde eğitim hakkı talebi reddediliyor. Kürtçe eğitim, Kürtçe yayın konusunda ortaya atılan tüm demagojik söylemlerin arkasında çıka çıka devlet denetiminde saatler-

Kürt halkının geleceği dün olduğu gibi bugün de Demokratik Halk

bu itirazlar anlamlıdır ve süreci de olumlu yönde etkiler. Elbette ki bu itirazlar bugün Kürt cephesinde hala etkili bir konumda değildir. Kürt basınında bugün en çok göze çarpan, günü birlik politikalar, birbiriyle çelişen hatta birbirini yadsıyan açıklamalar vb. Aslında yaşananlarla, yansıyanlar bir anlamda sürecin resmi de sayılır.

Somutlarsak, OHAL'in kalkmasına ilişkin Kürt cephesinde sergilenen pratik tutum da bu ikili yaklaşımla kendini

adım olarak görülse de, devlet bu hususta samimi değildir. 30 Kasım'da OHAL'e son verilmesi, dıştan bir dayatmanın kerhen kağıt üstünde kabul edilmesidir. Devletin şimdiden OHAL'in yerine "kritik iller" arayışına girmesi, OHAL valiliği yerine "koordinat valilik" sistemini gündeme sokması, OHAL uygulamalarında ısrarlı olduğu- OHAL'i kaldırma konusunda samimi olmadığını gösteriyor. (M. Öztürk- Ö. Politika)

huriyeti"ni inşa ediyorlardı. 15 yıl önce uygulanmaya başla-

✓ Evet, gerçek olan özde değişen bir şeyin olmadığıdır. Kağıt üzerinde yapılan değişiklikler, miting alanlarında atılan "demokrasi-özgürlük" nutukları, bizim için değişimin ölçütü olamaz-olmamalıdır.

le sınırlandırılmış Kürtçe TV yayını çıkıyor.

Yürütülen bu tartışmalar sonucu özet olarak egemenlerin yaptığı şu: Bugüne kadar Türkçe olarak Kürt ulusuna karşı yürütülen anti-propaganda ve asimilasyon siyasetine Kürtçe propagandasıyla katılmak. Öyle ya, bu karşı devrimci siyaseti Kürtçeyle yapmak daha da etkili oluyor. Yani dışa karşı "demokrasi" gösterisi, içe karşı daha anlaşılır bir dille inkarcılık siyasetine devam etmek.

Reformistler, egemenlerin sözcülerini federasyon tartışmalarına iten esas gücün, baskılara karşı direnen kitlelerin, egemenler üzerinde oluşturduğu basınçta, yarattığı korkuda aramak yerine; Özal'ın kişisel meziyetlerinde arıyorlar. Hal böyle olunca, bugün ortaya çıkan tablonun sonucunu da izledikleri teslimiyetçi politikada değil, A veya B başbakanın icraatlarında, ırkçılığında arıyorlar. Evet, başbakanların ırkçı ve emperyalistlerin uşağı olduğu doğrudur. Ama doğru bir

şey daha var: O da Özal ve Demirel'in de uşak ve ırkçı olduğu gerçeğidir. Tüm Türkleri birleştirme nutukları atan, Adriyatikten Çin'e hayaller kuran zati, yeniden hatırlamakta fayda vardır.

O halde terslik nerede? Terslik, reformistlerin tarih bilincinin çarpıklığında. Terslik devlet ve hükümet olgularını birbirine karıştırmakta. Bu ülkeyi yönetenlerin esas olarak emperyalistler ve onların uşağı egemen sınıflar olduğu, hükümetin figüranlıktan öteye bir işlevi olmadığı gerçeğini algılamamaktan kaynaklanıyor. Terslik, baskıların görkemli direnişlere yol açtığını ve bu direnişler karşısında, yönetenlerin acımasız ve katliamcı politikalar izlediği gibi, hareketi, direnişçi güçleri etkisiz hale getirmek ve sistem içine kanalize etmek için, figüranları vasıtasıyla sahte "demokrasi" ve "reformcu" söylemlere başvurdukları gerçeğini yeteri kadar görememektен kaynaklanıyor. Terslik, tarihinden yeteri kadar öğrenmeme, yaşanan başarı ve

başarısızlıkların neden ve niçinlerini bilimsel bir tarzda istenilen düzeyde sorgulamaktan kaynaklanıyor.

Eğer tüm bu yaşananlar bilimsel bir temelde asgari düzeyde sorgulanmış olsaydı, Kürt illerini de kapsayan sıkı yönetim, Askeri cunta, OHAL ve bugün düşünülen "kritik iller", "koordinat valilik" ve benzeri tüm uygulamaların hedefinin de Kürt ulusal uyanışını yok etmek olduğu görülecektir. Değişimlerin biçimsel ve sahte olduğu anlaşılacaktır. Baskının dozunu ve çapını da belirleyen mücadelenin boyutu ve ulusal hareketin duruşu olduğu gerçeği daha iyi anlaşılacaktır vb. vb.

IRKÇILIK VE SOVENİZM, EŞİTTİR KEMALİZMDİR!

Bilindiği gibi, faşist Türk devleti, Osmanlı imparatorluğunun yıkıntıları üzerinde ve esasen onun devamı olarak kuruldu. Fesler çıkarılıp, henüz fötr şapkalar giyilmemişken Kemalist paşalar, önce müslü-

man olmayan azınlıklara yöneltiler. Türk devleti kurulup emperyalizmin tam desteğini aldıktan sonra başta Kürt ulusu olmak üzere, çeşitli milliyetlerden azınlıklara karşı imha ve inkar politikası izledi. İrkçılık ve şovenizm zehiri ile kuşanan Türk egemen sınıfları tarihleri boyunca iki şeyden asla vazgeçemediler.

1) Emperyalizme bağımlılık ve bu bağımlılık ilişkisinin dayattığı haksız savaş tetikçiliği görevleri (Dün bu "ulvi" görev için Kore'ye asker gönderenler, bugün Afganistan'da ve Irak Kürdistanı'nda nöbeteleler) 2) Devrimcilere, komünistlere ve halka düşmanlık. Hatırlanacağı gibi Türk devletinin kuruluş aşamalarında, Kemalist iktidar zorluk içindeydi. Bu zorluğu dünyadaki güç dengelerini lehine kullanarak aşma politikası izleyen faşist iktidar, bir yandan Sovyetlere övgüler dizerken, diğer yandan iç desteği güçlendirmek için kurulacak devletin Türkleri ve Kürtleri temsil ettiklerini ifade ettiler. Lozan'da bunu ifade eden

Türk egemen sınıflarının sözcüleri, iktidarlarını sağlama alır almaz, Kürt topraklarını kana bulama sürecini başlattılar. Hedef imha ve Kürt ulusunun inkarı. Kemalistler tarafından "Tek ulus, tek dil, tek bayrak" gerçeği böyle yaratıldı.

Bu kanlı tarih bugün doğru bir tarzda algılanırsa, Türk devletinin ikiyüzlülüğü ve sahtekarlığı daha iyi anlaşılacaktır. Reformistlerin umut bağladığı Kopenhag kriterlerinin, TC'nin imzasını attığı uluslararası anlaşmaların pek pratik bir değeri olmadığı gerçeği daha iyi görülecektir.

Nitekim katliamlarla sessizliğe gömülen ama öfkesi dinmeyen, kendiliğinden ulusal istemlerini canlı ve diri tutan Kürt ulusu, 1960 ve 70'li yıllarda gelişen sınıfsal ve ulusal savaşların etkisiyle sessizliğini bozdu. Öncelikle gençlik içinde dile getirilen ulusal demokratik talepler, beraberinde buna uygun örgütlenmeler de yarattı.

Devam edecek

PUSULA

Kürt sorununun çözümü

Kemalist cumhuriyet ile bütünleşmekten değil

onu yıkmaktan geçer -1

Bugün PKK/KADEK'siz bir ulusal sorun tartışmasını yürütmek yetersiz ve eksiktir. Dolayısıyla ulusal sorunun çözümüne ilişkin yapacağımız tüm değerlendirmeler PKK/KADEK'in içinde bulunduğu durumu ve yönetimini bilimsel bir tarzda sorgulamayı içermek zorundadır. **PP. 7.** Konferansında bu bilinç ışığında sorunu ele alıp değerlendirmiştir.

PKK/KADEK'in ideolojik siyasal durumunu ve yaşanan değişimlerin çapı ve nedenlerini bütünsellikli bir tarzda algılamak için **PKK/KADEK** hareketinin çıkış sürecine ve hedefine kısaca da olsa göz atmakta fayda vardır. Yine **PKK/KADEK**'te yaşananlar gerçekte objektif koşullardan kaynaklı olması gereken değişimler midir yoksa kendi geçmiş tarihinin reddi, varlık gerekçesinin inkarı mıdır? Tüm bu sorulara makul ve mantıklı cevaplar verilme zorundadır. Özellikle bu noktada **PKK/KADEK** sözcüleri yaptıkları açıklamalarla kitlelerde bilinç bulanıklığı yaratmayı hedefliyorlar.

Her kürdün tarihe ilişkin hafı-

zasında olan doğrular silinip onun yerine yanlışlar yerleştirilmeye çalışılıyor. Elbette ki burada doğru olan **iki** şey vardır. **Birincisi:** Değişim ve gelişmenin sürekli olduğu ve her ilerici-devrimci gücün genel ve güncel politikalarında bu gerçeği hesaba katması gerektiğidir. **İkincisi:** İnsanlık tarihinde sosyal ve ulusal kuruluş mücadelelerine sosyalist iktidarlara sırtını dönen, ihanet eden tüm parti, örgüt ve bireyler bu geriye dönüşlerini koşullar teorisiyle açıklamışlardır.

Ulusal hareketin dün ifade ettiği görüşleri ve üzerinde yükseldiği ideolojik siyasal zemini sorgulamadan önce **PP**'nin kuruluşu ile birlikte Kürt ulusal sorununa ilişkin ortaya koyduğu görüşlerin kısa bir özetini yapacağız. Buradaki esas amacımız dün ile bugün arasındaki bağlantıyı kurmak yani tarih kavramını yeniden canlandırmak ve hafıza yitimine uğramadan yeniden kısa hatırlatmalarda bulunmaktır.

Yaşadığımız coğrafyada Kürt ulusal sorununa ilişkin ve Suphi-TKP'sinin programındaki değişimlerin yanısıra daha sonra H.

Kıvılcımlı'nın yaptığı vurguları da bir yana bırakırsak en geniş ve bütünsellikli değerlendirmeyi Kaypakkaya önderliğinde kurulan **PP** yapmıştır. Faşist Kemalist diktatörlüğün Kürt ulusuna karşı yürüttüğü imha ve inkar politikası T. Kürdistanı'nda yalnız direniş temelinde bir çöl sessizliği yaratmadı aynı zamanda düşünsel planda da kendisine demokratik, ilericiyim diyen kesimleri de Kürt sorunu karşısında tam bir duyarsızlık içine itmiştir. Bu kesimlerin (istisnasız olarak) en büyük yanılışı **Kemalizmi** "sol" olarak tanımlamalarıdır. **Kemalizmi** dokunulmaz bir tabu olarak görmeleridir.

Ancak soruna bilimsel sosyalizm perspektifiyle yaklaşan Kaypakkaya öncelikle tabu olarak görülen **Kemalizmin** gerçek niteliğini açığa çıkardı. Su açık ki ulusal sorun noktasında ortaya doğru çözümlemeler sunmanın yolu **Kemalizmle** doğru bir temelde hesaplaşmaktan geçer. Çünkü bu coğrafyada "tek dil tek ulus tek bayrağın" yaratıcıları Kemalistlerdir. Bu coğrafyada "Ne mutlu Türküm diyene. Bir Türk dünyaya bedeldir" gibi ırkçı ve şöven söylemlerin mimarları Kemalistlerdir. Dolayısıyla her kim ki Kemalistlerle barışksa, söylem düzeyinde ne söylese söylesin özünde Kürtlerle kavga-lıdır. Geçmişte **PKK/KADEK** önderliği **Kemalizmi** yadsıyordu. Ama bu yadsıma sınıfsal bir çözümlemeden uzak dar milliyetçi bir zemin üzerinde yükselen duygusal bir tepkiden ibaretti. Durum böyle olunca coğraf-

yamız üzerinde yaşayan Kürt-Türk ve diğer tüm azınlık milliyetlerden emekçilerin örgütsel birlik olup her türlü birliğini savunan devrimcileri, komünistleri, sosyal şöven ve Kemalistleri suçlayan ulusal hareketin önderliği bugün Kemalistlerin kurduğu faşist cumhuriyeti "**demokratikleştirmenin**" mücadelesini yürütüyor. Bununla da kalmayarak, Kemalistlerin Kürtlere karşı yürüttükleri katliamlara haklı mazeretler bulmaya çalışıyor. Mesela "**İmralı Manifestosu**"nda **PKK/KADEK** önderliği şöyle diyor: "25 isyanında Mustafa Kemal Atatürk objektif olarak hepsini birleşik ve ortak hedefli güç olarak değerlendirecek ve kararlıca tasfiye etmekten geri kalmayacaktır. Temel sorun cumhuriyetin -ki bir iki yaşındadır- korunması sorunudur. Bu en azından Atatürk için kesin böyledir. "Demokratları ve Kürtleri eziyorum demiyorum. Cumhuriyet karşıtlarını tasfiye ediyorum" diyor. Ki bu biraz aşırıya kaçsa da daha gerçekçi bir yaklaşımdır..."

Hiç şüphesiz ulusal hareketin önderliğini faşist Kemalist diktatörlüğün gerçekliğini bu kadar ters yüz etmeye götüren esas neden gıdasını burjuva milliyetçiliğinden alan ideolojik güçsüzlüğüdür. Bağımsız düşünüş tarzına sahip olmama gerçeğidir. Bu durum geçmişte sosyalizmden etkilenen ulusal hareketin önderliğinin sosyalist etkilenmelere tümünden sırtını dönmesine ve reformist hatta koşar adımla ilerlemesine yol açmıştır. Diğer bir ifadeyle gerçek özüne

dönmüştür.

Hatırlanacağı gibi ulusal hareket kuruluşu ile birlikte amaç ve hedeflerini teorik olarak kısaca şöyle ifade ediyordu: "Bu sömürgecilğe dışta emperyalistler içte de feodal kompradorlar destek vermektedirler. Birbirlerine çok sıkı ekonomik bağlarla bağlı olan bu güçtür. Dıştan devrimcinin hedeflerini teşkil ederler. Başta Türk sömürgecilği olmak üzere, onunla birlikte iç ve dış destekçilerine karşı gelişmeyen bir hareket, Kürdistan'da devrimcilik sıfatı taşıyamaz"... "Demokratik bir Kürdistan yaratmak ise Kürdistan'ın toplumsal yapısı üzerindeki ağır feodal komprador baskının ortadan kalkmasına bağlıdır..." "Ama revizyonistler ve reformistler hariç onlar yeni bir yol "barış içinde toplumsal ilerleme" ve burjuvazinin gerici zoruyla anlaşan yeni bir dünya yaratabileceklerini iddia etmektedirler. İddia edebilirler, ancak onların yaratacakları dünya, burjuvazinin çoktan miadını dolduran yoz dünyasıdır. Yine onlar, tekellerle savaşmadan, sömürgecilikle dışa dış mücadele vermeden, parça parça parlamenter, bakan, müsteşar, genel müdür, general sayısını artırarak iktidarı burjuvaziden alabileceklerini söylemektedirler. Alabilirler, ama bir şartla; kendileri de burjuvazinin uşakları olmak, burjuvazinin hizmetkarlığını yapmakla..." (Alıntılar Kürdistan'da Devrimin Yolu M. W. Serxwabun'un 24. baskısından alınmıştır)

Devam Edecek

2002'den 2003'e

Dünya nereye gidiyor?

Emperyalistler arası çelişkiler bu pazar alanlarından kaynaklanıyor. Bir yandan 11 Eylül sonrası anlaştıkları 'terörizme karşı savaş' la ezilen mazlum halklara saldırmaya devam ederlerken, diğer yandan yeni alanlar için kapışmaktadırlar. Irak operasyonunda ABD'ye destek vermeyen ve açık tavır alan Almanya ve Fransa'nın çelişkileri de buradan doğuyor.

Emperyalist kriz ve bu krizin doğurduğu sonuçlar her kesimi şu ya da bu ölçüde etkileyerek devam ediyor. Emperyalist kapitalist sistemin bu krizi üretim fazlalığından kaynaklanıyor. Piyasalar tekellerin ürettiği mallarla dolu olmasına rağmen bunu eritecek pazar bulamayan kapitalist büyük tekeller krizin nedeni olarak orta yerde duruyor. Kapitalizmin kâr ve sömürü üzerine kurulmuş bir sistem olarak, öncelikle ihtiyaç için değil, kâr için üretim yaptığı hatırlanırsa bugünkü emperyalist krizin neden ve sonuçlarını daha iyi anlamış oluruz. Lenin emperyalizmi tahlil ederken onun sürekli bir kriz olduğunu açık ve net olarak belirlediğinde bazıları Lenin'i çok fazla ütöpik bularak eleştirmişti. Bugün ise birçok kesim Lenin'in ortaya koyduğu tahlilleri kendisine referans alarak emperyalist sistemin içine düştüğü krizi tahlil etmeye başladı.

Emperyalizm kriz demektir. Bu krizlerin kendisine has nedenleri ve tarihi gelişimleri vardır. 1. ve 2. paylaşım savaşları da sistemin doğurduğu krizlerin sonucu olarak emperyalistler arası çelişkinin öne çıkması ve bunun bir savaşla sonuçlanmasıdır. **Bugün açısından da emperyalistler arası çelişkiler kendisini su yüzüne vursa da, bunun şimdilik bir savaşla çözülmesini gerektirecek şartlar oluşmuş değildir.** Pazar ve nüfuz alanları kapma mücadelesini kendi aralarında uzlaşarak ya da ABD'nin yaptığı gibi 'kim erken kalkarsa o kapar' anlayışıyla çözerek saltanatlarını de-

vam ettiriyorlar. Küreselleşme bu krizden çıkmanın en önemli ve tarihi adımı olarak yutturulmaya çalışıldı. Emperyalizmin son 50 yıllık dönemsel krizlerinin küreselleşmeyle tamamen son bulacağı, bu krizden çıkmanın hem kendilerini refaha kavuşturacağı, hem de yarı-sömürge ülkeleri kalkındıracağı ileri sürülerek, emperyalizmin 'ne ka-

jik olarak emperyalist sistem için doğan en büyük fırsattı. Ekonomik olarak Rusya'dan kopan ve Kafkaslar'da 'bağımsızlıklarını' ilan eden ülkelerin yer altı ve yer üstü kaynakları emperyalistler için bir zenginlik kaynağı olurken, aynı zamanda bu ülkeler, emperyalist büyük tekellerin yatırım yapacakları alanlar olarak

yöndü. Emperyalist sistem 'sosyalizmin öldüğü' propagandasını yaparak, ideolojilerin bittiği ve artık bu uğurda mücadele edilecek bir şeyin kalmadığının müthiş propagandasını yaptı.

Emperyalizmin bir diğer yüzü olan küreselleşme yıkım, açlık ve yoksullu-

emperyalist ve kapitalist ülkelerde kazanılmış sosyal haklar bir bir yontularak işçi sınıfının kazanılmış hakları ellerinden alındı. IMF ve DB emperyalist sistemin merkez bankaları gibi çalışarak tüm yarı-sömürge ülke ekonomilerini ele alarak, bütçe oluşturmaktan, yatırım yapılacak alanlar, toplumsal harcamalar, memur alımı ve işçi çıkartmalara kadar tüm politikaları belirleyen bir düzeye geldi. İflas eden ülke sayısı giderek artmaya başladı. Geçen ay Arjantin IMF'ye olan borçlarını ödeyemeyeceğini açık olarak ilan etti. Hem de "buna neden olan IMF'dir açıklaması" yaparak. Türkiye ve Brezilya'nın yaşadığı ekonomik krizler ve bunu takip eden diğer ülkelerin sayısı giderek artarken, küreselleşmenin getirdiği yıkımın hangi boyutta olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu.

Şimdi emperyalist sistem şişirilen küresel politikanın da dertlerine çare olmadığını açıktan tartışmaya başladı. ABD'de Worldcom, Xerox, Enron, Dyne, Adeplhi gibi tekellerin kârlarını olduğundan fazla göstererek borsada yaptıkları sahte oyunların açığa çıkmasıyla gelen iflasları dünya çapında yeni bir dalgalanmayı birlikte getirdi. **Bu, ekonomistler arasında küreselleşmenin sonu olarak ilan edildi. Bu erken bir tespit olsa da, küreselleşmenin emperyalist sistemi düze çıkartmadığı açıktır.** Ve tartışma yeni bir boyut olarak 'küresel ekonominin marşı basmıyor' tespitleri yapılmaya ve sistemin girdiği çıkmaz ve bu çıkmazın sonucu olarak grafiği yukarı doğru yükselen krizin hangi yeni sonuçları doğuracakları tartışılmaya başlandı. Motor niye çalışmıyor? Bu so-

1 Mart 2002. 7 yaşındaki Mohboba emperyalistlerin "barış" getirdiği Afganistan'daki birçok çocukla aynı kaderi paylaşıyor

dar iyi bir sistem' olduğunu anlatan ciltler dolusu kitaplar yazıldı. Tutulan kiralık kalemler vasıtasıyla küreselleşmenin "ideolojik tüm yönleri" izah edilerek kapitalizmin bir kez daha galebe çaldığı anlatılmaya çalışıldı. Rus Sosyal Emperyalizminin açıktan havlu atmasıyla başlayan bu sürecin adı Yeni Dünya Düzeni'di. Bu emperyalistlerin iştahını oldukça kabartıyordu. Bu ekonomik, askeri ve ideolo-

muazzam bir olanak sunuyordu. İş gücünün ucuz olması üretimin buralara kaydırılmasına neden oluyor ve böylece daha az ücretle daha çok kâr elde etmiş oldukları gibi, ellerindeki fazla üretim de bu alanlarda tüketilerek, pazar tamamen tekellerin denetimine girmiş oluyordu. Keza askeri olarak buraya konumlanacak her bir emperyalist güç kendi açısından yeni alanlar açmış oluyordu. Bunu tamamlayan bir diğer husus da ideolojik

ğu dünyanın her yanına yaydı. Yarı-sömürge ülkeler bir bir iflas etti. Emperyalist sistem yarı-sömürgelerden alacakları borçları kurtarmak ve yarı-sömürge ekonomilerini tamamen kendi kontrollerine almak için özelleştirme, tahkim vb. yasalarını dayatarak ülke ekonomilerine bir anlamıyla el koydu. Tarım bu yıkım ve el koymanın bir başka sacayağı olarak dayatıldı. Devlet eliyle teşvik kredileri ve sübvansiyonlar kaldırılarak köylülük tamamen yoksulluğa itildi. Em-

AB ülkelerinin önemli bir kesiminde kitlelerde büyük hoşnutsuzluk olmasına rağmen, önderliklerin zayıf olması alternatif hareketlerin pasif ve kendiliğinden gelişmesinin nedenidir. Fransız köylülerinin hareketi, geçen ay özelleştirmeye karşı başlayan grevler ve eylemler çok fazla ileri gitmeden sadece bir tepki hareketi olarak kaldı. Keza Almanya AB içinde en sorunlu ülke durumundadır.

19 Ekim 2002. 4 yaşındaki Ahmet, Bağdat'ta bir fabrikada demircilik yapıyor. BM tarafından 12 yıldır Irak'a uygulanan yaptırımlar sonucu pek çok Iraklı aile çocuklarını çalıştırmak zorunda kalıyor.

runun doğru cevabı sistemin kendisiyle izah edilebilir. Neden budur. Bunun doğurduğu sonuçlar üzerinde tartışmalar yapılabilir. Şunu belirtebiliriz; **Bugün üretim fazlasını eritecek pazar bulmakta zorlanan tekeller, yeni yatırımlara yönelmekte zorlanıyor. Alım gücünün giderek düşmesi, işsizliğin artması kapitalist pazara bir canlılık getirmiyor.** Tüm çıkmaz buradadır.

İstisnasız tüm ülkelerde işsizlik giderek artıyor. Örneğin Almanya'da da şimdiden işsiz sayısı 5 milyona dayanmış bulunuyor.

Dünya ekonomisinin motoru olarak görülen ABD'ye istenilen sermaye çekilemiyor. Yatırımların durgunluk gösterdiği bu aşamada halkın alım gücündeki düşüş ve yoksulluğun giderek artması ABD emperyalist burjuvazisini yeni politikalara yöneltiyor.

EMPERYALİSTLERİN KENDİ ARALARINDAKİ ÇELİŞKİLER HANGİ ALANDA SÜRÜYOR

Emperyalist sistemin kendi içindeki blokları arasındaki çelişkiler 11 Eylül sonrasında yumuşama göstermiş gibi olduysa da, bu yumuşamanın Afganistan sonrası kendisini yeni çelişkilere bıraktığı açıktır. Bu çelişkiler **ABD-İngiltere**, Avrupa Birliği, **Rusya-Çin** ve Japonya arasında sürmektedir. 11 Eylül'le birlikte kriz ABD'yi kendi cephesinden yeni işgal ve pazarların ele geçirilmesiyle nefes almaya yöneltirken, aynı zamanda dünyanın tek patronu olduğunu diğer emperyalist bloklara kabul ettirmek için atağa geçti. Bunu kısmi olarak da kabul ettirdi. Ancak diğer emperyalist bloklar buna daha fazla tahammül etmediklerini pratik tutumlarıyla gösterdiler. **ABD, içine girdiği krizi 11**

Eylül saldırısını kullanarak aşmak için öncesinde oluşturduğu fakat uygulaması ancak 11 Eylül sonrasına denk gelen yeni stratejisini hayata geçirdi. Bu strateji ABD'nin üstünlüğünün kabul edilmesi, ABD'nin istediği yere saldırması, ABD ile diğer emperyalist bloklar arasındaki mesafenin en az on yıl olması ve bunun kapatılmasına müsaade edilmemesini içeriyor. 11 Eylül öncesinde Bush'un silah sanayiine ağırlık verilmesini istemesi bugün daha iyi anlaşılmalıdır. ABD'nin Afganistan sonrası açık hedef haline getirdiği Irak, İran, Sudan, Filipinler yeni stratejinin açıklanmasıydı. Bununla ABD üç şeyi hedefliyor. **Birincisi**, krizi savaş sanayiyle aşmak; **ikincisi**, ihtiyaç duyduğu enerji kaynaklarına sahip olmak; **üçüncüsü** ise, Ortadoğu, Asya ve Kafkaslar'a yeni bir düzen vermek. Emperyalistler arası çelişkilerin kaynağı da buradan doğuyor.

ABD'nin bu yeni planına neden Ortadoğu'dan başladığı sorusu sorulabilir. Bunun birçok cevabı var. Ortadoğu hem ABD hem de diğer emperyalist güçler açısından önemli bir enerji kaynağı olduğu gibi aynı zamanda büyük bir pazar durumundadır. 1990 Körfez savaşı sonrasında Irak'ın tecrit edilmesi hala son bulmuş değildir. Bu tecrit kısmi olarak Avrupa tarafından kırıldıysa da, resmi olarak kaldırılmış değildir. ABD bunu kullanarak ve Irak'ın kitle sel imha silah ürettiğini ileri sürerek saldırı şartlarını oluşturmuş bulunuyor. Bu aynı zamanda ABD'nin yeni stratejisi olan 'istediğim zaman istediğim yere girerim' planının Irak'la başlatılmasıdır. ABD bunu başardığı andan itibaren, diğerleri bunu takip edecektir. Kafkas petrol ve doğal gaz boru hattının da bu bölgeden geçtiği hatırlanırsa, ABD'nin ne-

den bu kadar saldırganlaştığı daha iyi anlaşılacaktır. ABD, Saddam'ın artık kesin gitmesinden yanadır. Yerine gelecek olan kukla yönetim direkt ve tamamen ABD denetiminde olacaktır. Bu, Irak üzerinde ABD'nin tam hakimiyeti olacağı gibi aynı zamanda ABD, Musul ve Kerkük petrolerine de el atacak ve denetimi altına alacaktır. Burada kukla bir Kürt devletinin kurulup kurulmaması o kadar önemli değildir. Zaten Irak Kürdistanı'ndaki Talabani ve Barzani ABD'nin denetimine girmiş ve işbirliği halindedir. Kaldı ki Irak Kürdistanı'nda resmi olarak ilan edilmemesinin dışında bir devlet şekli de vardır. ABD şu anda uşağı Türkiye'yi fazla ürkütmemek ve Irak operasyonunda kullanmak için Irak Kürdistanı'nda bir Kürt devletinin kurulmayacağı güvencesi vermiş durumdadır. Tüm bunlar hazırlanan plan dahilinde gelişiyor. ABD'nin Irak operasyonu tamamlandıktan sonra, İran ve Suriye'nin hizaya getirilmesi kaçınılmaz olarak devreye girecektir. Bu operasyon istenilen biçimde tamamlandığında ABD, Kafkaslar'ı daha iyi kontrol etme imkanına kavuşacaktır. Ve buradaki enerji kaynakları ABD denetiminde pazarlanacak ve kontrol edilecektir. Keza Filistin sorunu İsrail'in istemleri doğrultusunda çözülecektir.

Plan sadece bununla da sınırlı değildir. ABD Asya ve Uzakdoğu Asya'da zayıflayan gücünü yeniden tesis edecektir. Hindistan ile Pakistan arasındaki Keşmir sorunu iki tarafı da kaybetmeyecek şekilde ABD planı ile çözülmek istenecek. Şimdi sular durulmuş gibi görünse de Asya'da da büyük sorunların olduğu biliniyor. ABD bu bölgede otoritesinin zayıflamasıyla devreye Çin'in gireceğini ve bu bölgede etkili bir güç olabileceğini hesaplıyor. 11

Eylül sonrasında Pakistan'ı yanına alan ABD, terörizme karşı mücadele adı altında Keşmir'deki İslamcı güçlere karşı Pakistan'ı destekledi. Aynı zamanda ABD, bu durumu kendi lehine çevirmek ve Hindistan'la ilişkileri yeniden kurmak için atağa geçti ve Hindistan'la geliştirilen ilişkiler sonucu askeri alanda yeni bir antlaşma yapıldı. ABD donanması Hint limanlarını kullanmaya başladığı gibi, Hindistan ABD'ye 140 milyonluk radar sistemi siparişi vererek yeni bir adım atmış oldu. Bu durum ABD'nin bu bölgedeki otoritesini yeniden kurmanın ilk adımları olarak değerlendirilebilir. **Bu bölgede emperyalistleri en çok tedirgin eden güç ise Nepal'deki mücadeledir.** Bu bölgenin emperyalist zincirden kopması, ABD'nin bu bölgedeki planlarını alt üst edecektir. Nepal'deki mücadelenin kontrol edilemeyecek kadar ileri bir boyutta olması, bölge ezilen halklarına umut olmuştur. Bu durumda ABD'nin, Hindistan gericici güçlerini de yanına alarak Nepal'deki bu ileri mevziye saldırma olasılığı gözden kaçırılmamalıdır. Keza bu plan içinde Filipinler'i unutmamak gerekiyor. ABD'nin FKP'yi terör listesine alması Asya planının bir parçasıdır. Bunun anlamı; ABD'nin teröre karşı mücadele bahanesiyle Filipinler'e girmesini kolaylaştırmaktır. ABD'nin 11 Eylül sonrası Filipinler'e 6 bin asker göndererek yerleşmesi buradaki hakimiyetini yeniden ve daha kalıcı olarak kurmak istemesinin sonucudur.

Emperyalistler arası çelişkiler bu pazar alanlarından kaynaklanıyor. Bir yandan 11 Eylül sonrası anlaşıldıkları 'terörizme karşı savaş'la ezilen mazlum halklara saldırmaya devam ederlerken, diğer yandan yeni alanlar için kapış-

maktadırlar. Irak operasyonunda ABD'ye destek vermeyen ve açık tavır alan Almanya ve Fransa'nın çelişkileri de buradan doğuyor. ABD'nin tek başına Irak ve Ortadoğu'ya hakim olması durumunda, gerek enerji alanında, gerekse de pazar alanında büyük kayıpları olacağından, Almanya ve Fransa Irak operasyonuna karşı çıkmaktadır. İşin özü budur. Yoksa gerçek anlamda savaş istemediklerinden değil.

Çelişkilerin bloklar arasında farklılıklar gösterdiği açıktır. ABD, bugün için en güçlü rakip olarak kendi açısından Avrupa Birliği'ni görüyor. Avrupa Birliği'nin coğrafya olarak geniş bir alanı kapsamaması ABD'nin bu bölgedeki etkisini zayıflatmaya yöneliktir. Avrupa Birliği'nin coğrafi olarak klasik Avrupa sınırlarıyla kalmayacağı ve daha da genişleyeceği görülmektedir. Kendi içindeki ekonomi, hukuk ve pazar anlaşmaları AB, ABD ve diğer emperyalist güçler arasındaki çelişkileri iyice artırmaktadır. Euro'nun dolar karşısında değer kazanması ve eşit düzeye gelmesinin yanında, dünya pazarında bir değişim aracı olarak kullanılması, ABD'nin dolar üzerinden yaptığı kazançları aşağılara doğru çekmektedir. Bu da ABD'nin ekonomik olarak dünya borsalarında paradan para kazanmasına engel teşkil etmektedir. AB'nin yeni aday ülkeler alması ABD'nin Avrupa'daki etkisini daha da zayıflatmaktadır. Polonya, Bulgaristan, Çek, Macaristan gibi ülkelerin birliğe dahil edilme planının altında yatan AB'nin kendi coğrafyasında etkisini iyice perçinlemesinin adımdır. ABD'nin Türkiye'nin AB'ye alınmasında bunca ısrar etmesinin nedeni ken-

disine yakın güçleri Birliğe dahil ederek ileride etki gücünü artırmak istemesinden kaynaklanıyor. İngiltere'nin yanısıra, AB için Türkiye'nin de olması ABD'nin etki gücünü artıracaktır. Keza İspanya ve İtalya'nın ABD'ye olan yakınlığı düşünüldüğünde, ABD'nin nasıl bir plan dahilinde hareket ettiği daha iyi anlaşılacaktır.

Rusya'nın diğer emperyalist bloklarla olan çelişkileri esas olarak Kafkaslar'dan ileri geliyor. 1990'larla birlikte Gorbaçov'un yeniden yapılanma politikasına paralel olarak elindeki pazarları kaybetmesi ve ardından Rusya'nın denetiminden çıkan ülkelerin bağımsızlıklarını ilan etmeleri, bu coğrafyada yeni pazarların doğmasına yol açtı. Bu durum Rusya ve diğer emperyalist bloklar arasındaki çelişkinin kaynağını oluşturuyor. Rusya askeri olarak güçlü olmasının getirdiği avantajı kullanıyor. Ekonomik olarak kendisini toparlayan ancak istediği seviyeye gelemeyen Rusya dünya emperyalist sistemi açısından önemli bir güç olarak orta yerde durmaktadır. Moskova'daki Çeçen güçlerine açık saldırısının ardından fazla tepki almaması bu etki gücünden geliyor.

Çin, emperyalist sistem içinde giderek gelişen bir güç durumundadır. Ekonomik olarak geniş bir pazara sahip olması, büyük tekellerin bu alana yatırım yapmalarını hızlandırmış ve tekeli sermayeyi kendi ülkesine çekmede bir adım daha ileride durmaktadır. Asya açısından diğer emperyalist bloklar tarafından önemli bir rakip görülen Çin'in Rusya'yla geliştirdiği işbirliği diğer emperyalist bloklar tarafından önemsenen bir gelişme olarak görül-

mektedir. Çin ve diğer emperyalist bloklar arasındaki çelişkiler kendisini şu anda fazla öne çıkarmasa da, Çin ABD çelişkisi daha öndedir.

EMPERYALİSTLERİN ASKERİ ALANDAKİ ÇELİŞKİLERİ

Emperyalist bloklar arasında çelişkilerin bir diğer sacayağı da askeri alandır. Bu çelişkinin temel çıkışı NATO ve AB'nin oluşturmak istediği Avrupa ordusu arasındadır. ABD'nin NATO'nun zayıflamasından yana olmadığı biliniyor. Bunun temel nedeni ABD'nin NATO'yu kendi yedek ordusu gibi kullanmasından ileri gelmektedir. Ancak NATO'nun kurulmasındaki işlevi ile bugünkü işlevi arasında önemli farklılıklar olduğu artık gizlenmiyor. NATO'nun dönemin Sovyetler Birliği'ne karşı kurulduğu ve kullanıldığı düşünüldüğünde, NATO'nun artık bu işlevden çıktığı açıktır. Ancak ABD, NATO'nun buna rağmen kalmasından yanadır. Geçtiğimiz yıl NATO'nun İtalya'da yapılan toplantısında Rusya'nın da NATO'ya dahil edilmesi düşünüldüğünde NATO'nun kuruluşuna neden olan durumun değiştiği görülecektir. 1997'de kurulan 'dayanışma komitesi'nin yerine Rusya 19 NATO ülkesi gibi Birliğe dahil olacak, karar mekanizması içinde yer alacak, kararlarda söz sahibi olacak, ancak veto hakkı olmayacak. Bu Rusya'nın resmi olarak NATO'ya girmesi değilse de önemli bir gelişme olarak görülmektedir.

Kasım ayı içinde toplanan NATO üyesi ülkeler NATO'ya yeni üyeler tespit ettiler. Macaristan, Romanya, Litvanya, Slovenya, Estonya, Bulgaris-

tan'ın Birliğe dahil edilerek en geç 2004'te üyeliklerinin sonuçlandırılması kararıyla ABD, NATO'yu daha da güçlendirip, AB'nin oluşturmak istediği Avrupa Ordusunun önünü kesmek istiyor. ABD, NATO'nun eski işlevinden yeni bir işleve geçmesi gerekliliğiyle NATO'yu da buna göre yeniden konumlandırmak istiyor. Bu yeni konum 11 Eylül sonrasında ortaya atılan 'terörizm'dir. ABD, bu toplantıda diğer NATO ülkelerine bir dayatmada bulunarak NATO bünyesinde yirmi bin kişilik bir çevik gücün oluşturulması ve bu gücün de ABD ordusuyla işbirliği içinde hareket etmesini dayattı. NATO'ya yeni dahil edilmek istenen ülkeler askeri ve ekonomik olarak NATO'ya çok fazla bir güç katmasa da bunun ABD için birçok avantaj getirdiği biliniyor. ABD, bu durumu iyi kullanarak ve 11 Eylül öncesi üslerinin bulunmadığı, Kırgızistan, Tacikistan, Özbekistan, Afganistan ve Gürcistan'a yerleşti. Ve yine ABD, bu yeni dönemde 'Çek Cumhuriyeti ve Macaristan kimyasal savaş savunma birimleriyle, Romanya ve Bulgaristan hava sahalarını açarak (...) Slovenya dağlık alanlarda savaşmaya yetkin güçler, Latviya, Litvanya ve Estonya yetkin polis gücü, patlayıcı ve kimyasal silah bulma uzmanı köpekler vb sunacaklar' ve bunlar ABD'ye avantajlar sağlayacaktır. Bu aynı zamanda ABD'nin yeni üsler kurma, askeri alanda yeni pazarların açılması ve AB'nin geliştirmeye çalıştığı güvenlik inisiyatifini zayıflatmaya yönelik politikalarını içeriyor. Bu durum AB ile ABD arasındaki askeri çelişkilerin giderek su yüzüne vuran nedenleri olarak gelişiyor.

Batı Şeria 21 Şubat 2002. İsrail'li askerler, Batı Şeria'daki bir denetim noktasında çıkan çatışma sonucu öldürdükleri Filistinli'nin cesedinin yanında hatıra fotoğrafı için poz veriyor.

Ortadoğu hem ABD hem de diğer emperyalist güçler açısından önemli bir enerji kaynağı olduğu gibi aynı zamanda büyük bir Pazar durumundadır. 1990 Körfez savaşı sonrasında Irak'ın tecrit edilmesi hala son bulmuş değildir. Bu tecrit kısmi olarak Avrupa tarafından kırıldıysa da, resmi olarak kaldırılmış değildir. ABD bunu kullanarak ve Irak'ın kitlesel imha silah ürettiğini ileri sürerek saldırı şartlarını oluşturmuş bulunuyor.

AVRUPA'NIN İÇİNDE BULUNDUĞU DURUM

Emperyalist bir birlik olarak AB'nin genel durumu incelendiğinde en büyük sorun ekonomik durgunluk ve bunun getirdiği sonuçlardır. Emperyalizmin genel krizinin AB'yi etkilememesi düşünülemez. Küresel emperyalist politikayı en uçta uygulayan AB içindeki tek tek ülkeler incelendiğinde farklılıklar gösterse de ortak noktalardaki politikaların en belirginini özelleştirme ve sosyal haklardaki kısıtlamalardır. İşsizlik Avrupa Birliği'nin en büyük çıkmazıdır. 20 milyona varan işsiz sayısı Avrupa Birliği hükümetlerini yeni arayışlara itmektedir. İşsizlik sayısının artmasında özelleştirmeler sonucu işten atılan işsizler önemli bir yer tutarken, buna bağlı olarak geliştirilen taşeron firmaların oldukça yaygın bir yer tutması ve birçok kişinin yapacağı işlerin bir ya da iki kişiye yaptırılması da işsizliğin artmasında etkili olmaktadır. Doğu Avrupa ülkeleri başta olmak üzere ucuz iş gücünün olduğu alanlara yatırım yapan firma sayısının oldukça çoğalmasında işsizliğin artmasında bir başka etkidir.

Avrupa Birliği ülkelerinin önemli bir kesiminde kitlelerde büyük hoşnutsuzluk olmasına rağmen, önderliklerin zayıf olması alternatif hareketlerin pasif ve kendiliğinden gelişmesinin nedenidir. Fransız köylülerinin hareketi, geçen ay özelleştirmeye karşı başlayan grevler ve eylemler çok fazla ileri gitmeden sadece bir tepki hareketi olarak kaldı. Keza **Almanya Avrupa Birliği içinde en sorunlu ülke durumundadır.** En çok işsizliğin olduğu ülke olarak Almanya, ekonomik olarak durgunluğu aşmanın çabası içindedir. Ekonomi uzmanları Almanya'nın ekonomik olarak daha da gerileyeceğini ve gelecek yıl sadece %1 oranında bir büyümenin beklendiğini söylerken, hükümet ise %1.5 oranında bir büyüme bekliyor. 'Alman ekonomistlerin yanısıra AB Komisyonu tarafından hazırlanan raporda da Almanya'nın Avrupa istikrar kriterlerini 2002 ve 2003 yılında yerine getiremeyeceğine dikkat çekiyorlar. Almanya hükümetini oluşturan SPD-Yeşiller içindeki çelişkiler de giderek artıyor. SPD'nin emeklilik yaşının ve emeklilik kesintisinin yükseltilmesi düşüncesine Yeşiller karşı çıkarken, patronlar SDP'nin söylediklerini yerine getirmesinde diretiyor. Aralık ayı içinde memurlar aylıklarının %3 artmasını isterken, hükümet bu artışı çok olduğu gerekçesiyle reddetti. Hükümetin tasarruf paketi içine aldığı bir diğer kesinti de konut alanındadır. Hükümet kendileri oturmak için ev satın alan evli ya da bekar olanlara önceden 8 yıl boyunca ödenen teşvik primini 9.5 milyardan 6 milyar Euro'ya düşürmeyi planlıyor. Ekonomik durgunluk reklam piyasasında da kendisini göstermiş bulunuyor. Tekel mallarının satışında reklamların kitleleri oldukça etki altına aldığı biliniyor. Merkezi Münih'te bulunan Seven One Media isimli kuruluşun açıkladığı

yıl sonu verilerine göre, 2003 yılında reklam gelirlerinin 7.4 dolayında gerileyerek 10.1 milyar Euro seviyesine düşeceği ifade edilmektedir. Almanya inşaat sektörü de oldukça zor anlar yaşıyor. Almanya'nın dev inşaat şirketi olan Holzmann'ın iflas etmesi bu sektörü oldukça düşündürmektedir. Keza hükümet devletin desteğiyle sanayi kuruluşları ve tarım alanında üretim yapan kuruluşlara enerji dalında bundan böyle yardımın azaltılmasına karar verdi. Ve ayrıca çevre vergisinin artırılmasına yönelik alınan kararlar da, %20 olan vergi %60 çıkartılmış durumda. Tüm tasarruf paketleri Alman ekonomisinin içine girdiği çıkmazdan kaynaklanıyor.

İtalya'da ekonominin pek iç açıcı olmadığı son Fiat otomobil sektörünün kriziyle kendisini açığa vurdu. Binlerce işçiyi çıkartmayı planlayan Fiat'ın şimdilik bir durgunluk içine girmekle birlikte krizi aştığı söylenemez.

Avrupa hükümetlerinin içindeki istikrarı kolay sağlamadıkları biliniyor. Avusturya'da Halk Partisi (ÖVP) ve FPÖ'nün ortak olarak yürüttükleri koalisyon bozularak erken seçimlere gidildi. ÖVP'nin yeniden kazandığı seçimlerden sonra değişen bir şey olmadı. Aynı durum Hollanda için de geçerli. Sağ hükümetin kendi içinde parçalanmasıyla, Ocak 2003'de erken genel seçim kararı alınmış bulunuyor.

Avrupa Birliği blok olarak kendi içinde çelişkiler yaşasa da rakip bir güç olarak kendi nüfuz alanını genişletme kararı almış bulunuyor. Yeni aday ülkelerin tespitiyle genişleyecek birlik, coğrafi olarak daha güçlü bir pazara sahip olmanın hesaplarını yapıyor. **Yeni katılacak üye ülkeler AB'ye yeni yükler getirmesine rağmen, uzun vadeli olarak bakıldığında etki gücü daha da artacaktır.** Türkiye'nin AB'ye hemen dahil edilmemesinin birçok nedeni var. Birliğe dahil edilmek istenmemesine rağmen, Türkiye AB ilişkileri kopma noktasına gelmeyecektir. AB'nin Türkiye'ye uzun bir tarih vermek istemesinin birçok nedeni var. Türkiye'nin insan hakları konusunda kötü bir konumda bulunmasından değil, diğer aday ülkelere göre Türkiye'nin daha fazla bir yük getirmesindedir. Ve ayrıca Türkiye'de yoğun bir işsiz ordusunun bulunmasından dolayı bu işsiz ordusunun Avrupa'ya akın etmesinden korkulmaktadır. ABD'nin Türkiye'nin Birliğe dahil edilmesinde ısrarcı olması, kendine yakın bir gücün daha AB içine girmesini istediğindedir.

TÜRKİYE'DE DURUM VE SİYASİ GELİŞMELER

Türkiye'de 57. hükümet olarak iş başında bulunan DSP, ANAP ve MHP koalisyon hükümetinin erken genel seçim istemelerinin ardından yapılan 3 Kasım erken genel seçiminde hezimete uğramaları ve AKP'nin tek başına hükümet olması beklenen bir gelişmeydi. Ancak yine de tek başına hükümet kuracağı bir sonucun olması beklen-

miyordu. AKP'nin başarısının birçok nedeni var. 57. hükümeti oluşturan partilerin ülkeyi her yönüyle krize sokmaları, işsizlik, yolsuzluk, banka boşaltmalar halkta büyük bir tepkiye neden olmuş ve bu tepki AKP'yi hükümet yapmıştır. AKP hükümetinin şatafatlı bir şekilde başa gelmesi ve seçim döneminde verdiği vaatleri yerine getirme sözü daha şimdiden boşa çıkmış durumdadır. İş başına gelir gelmez IMF programını eksiksiz kabul ederek işe başlayan yeni hükümet, emperyalistlerin de onayını alarak 'biraz rahat' duracağını mesajını verdi. ABD'nin görkemli törenlerle Erdoğan'ı başbakan olmadığı halde kabul etmesi bunun sonucudur. AKP'nin diğer düzen partilerinden hiçbir farkı yoktur. Tek fark AKP'nin arkasında duran sermayenin "yeşil sermaye" olmasıdır. Ancak bu komprador sermayenin dikkate alınmayacağı anlamına gelmiyor. Geçtiğimiz günlerde TÜSİAD ve MÜSİAD'ın yaptığı öneriler paketi içinde AKP'nin TÜSİAD'ı dikkate alması bunun sonucudur. Emperyalistlerin AKP hükümetine şimdilik ses çıkartmamaları onu ehlileştirme politikasından ileri geliyor. 11 Eylül sonrasının yeni stratejisine denk gelen ve diğer islamla yönetilen ülkelere örnek olarak gösterilen Türkiye'nin bundan sonrası için bir örnek teşkil etmesi AKP hükümeti üzerinden yapılacaktır. Karşılıklı bir uzlaşmanın olduğu açıktır. Türban konusunda devletin taviz vermesi, MGK'nın bu duruma ses çıkartmayarak, orduvevlerine dahi türbanlı olarak girilmesine razı olması, türban affının çıkartılması hükümete verilen tavizlerdir.

AKP'nin Türkiye'yi düze çıkaramayacağı daha şimdiden belli olmuştur. İşsizlik devam ediyor. IMF programı olduğu gibi uygulanıyor. Açlık sınırında yaşayan 15 milyon insan orta yerde duruyor. Hapishanelerdeki zulüm devam ediyor. AKP hükümeti olur olamaz dokunulmazlıkları kaldıracağını söylemesine rağmen, bu sözünü dahi tutmadı. AKP Türkiye için ak bir sayfa olacağını ve yolsuzluklara izin vermeyeceğini açıklamasına rağmen en çok yolsuzluk dosyası bulunan ve haklarında yolsuzluk davası açılan milletvekili de AKP'de bulunuyor. Bu dahi AKP'nin yolsuzluklara karşı mücadele etmeyeceği ve ilk fırsatta yolsuzluklara yeniden bulaşacağını gösteriyor.

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE- Yİ YÜKSELTELİM

Dünyanın nereye gittiği bu gerçekler içindedir. Dünyamızın bir felakete doğru sürüklendiği açıktır. Emperyalist sistem ve onların uşakları hem kendi saltanatları, hem de efendilerinin saltanatları için her türlü zorbalığa başvurmaktan kaçınmıyorlar. Emperyalist sistem, dünyayı yaşanmaz bir duruma sürüklemiş durumdadır. Nükleer denemeler ve yeni silahlar insanlığın sonunu getirecek seviyededir. Kendi aralarındaki çelişkilerin faturası ezilen halklara çıkartılıyor. Pazar

ABD, içine girdiği krizi 11 Eylül saldırısını kullanarak aşmak için öncesinde oluşturduğu fakat uygulamasının ancak 11 Eylül sonrasına denk gelen yeni stratejisini hayata geçirdi. Bu strateji ABD'nin üstünlüğünün kabul edilmesi, ABD'nin istediği yere saldırması, ABD ile diğer emperyalist bloklar arasındaki mesafenin en az on yıl olması ve bunun kapatılmasına müsaade edilmemesini içeriyor.

ve egemenlik sahalarını genişletmek için bölgesel savaşlar çıkartılmakta, saldırılmakta, işgaller yapılmaktadır.

Yoksulluğa, savaşa ve nükleer denemelere karşı dünyanın her yerinden yükselen anti-emperyalist mücadele tek bir merkezden yönetilmese de, dikkate değer bir yükseliş gösteriyor. Kasım ayı içinde İtalya'da yapılan gösteride 700 bin insanın savaşa hayır demesi, sıradan bir tepki olarak gösterilemez. Bunların bir önemi ve dikkate değer bir yönü vardır. Anti-emperyalist mücadelenin doğru ve bütünlüklü bir rota izlediğinden bahsedemsek de bu, hareketleri küçümseyip, dışında kalarak karşımıza almayı gerektirmiyor. Birçok kesimin arayış içinde olduğu biliniyor. Bu hareket içinde sivil toplum örgütü olarak bulunan ve aslında bizzat devletler tarafından örgütlenen kesimler hariç her grup ve çevreyle aynı saflarda bulunmaktan çekinmemeliyiz. Bu hareketleri doğru bir rotaya çekmek için hareketin içinde olmalı ve etkileme gücümüzü kullanmalıyız. Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) bunun için bir örgütlemidir. ILPS'in anti-emperyalist bir kuruluş olduğunu düşündüğümüzde tüm anti-emperyalist güçleri ILPS çatısı altında toplamanın görevimizin olduğunu unutmadan anti-emperyalist mücadelede yerimizi almalıyız.

Demokratik haklar, halkların talebiyle olmalıdır

Hükümetler sadece ABD'nin emirlerine boyun eğmek durumunda. Ama Türk halkının çıkarları nerede diye bakarsanız olaya; Türk halkının çıkarları savaştan yana değil, barıştan yana. Yani Türk milleti bu savaşa karşı çıkmak zorundadır.

✓ **Dünya ekonomik sisteminin zaten hegemonik bir gücü olan ABD bu gücünü daha da pekiştirmenin ve bunu savaşa sağlamanın çabası içerisinde.** *Yaptığı son müdahaleleri böyle görmek gerekiyor.*

ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarını hızlandırdığı bu günlerde hem söz konusu emperyalist saldırganlıkla ilgili gelişmeler hem de ülkemizde bu saldırganlık durumunda aktif olarak kullanılacak bölgelerden biri olan Adana ve Mersin'in bu durumdan nasıl etkileneceği üzerine Prof. Dr. **Erhan Yıldırım**'la görüştük.

-Kendinizi tanıtır mısınız?

▼ Çukurova üniversitesinde profesör olarak görev yapmaktayım. Ortadoğu Teknik Üniversitesini mezunuyum. Buradan mezun olduktan sonra Çukurova İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesine geldim. Ve hala burada görev yapıyorum.

-Hem ülkemiz hem

dünya kamuoyunun gündemi olan ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıkları söz konusu. Sizce ABD'nin derdi gerçekten kimyasal silahlar sorunu mu?

▼ Elbette ki hayır. Bu açık bir şekilde görülen bir olay. Yani sorun sadece silah meselesi değil. ABD'nin yani emperyalizmin günümüzde uyguladığı politika bu güne kadar başka araçlarla sürdürülüyordu. Artık ABD bu politikayı mevcut araçlarla sürdüremeyeceği için savaş -ki savaş siyasetin silahlarla sürdürülmesi demektir ve bu tanımlı herkes kabul eder- aracını kullanmaktadır. Yani ABD bugün politikalarını hayata geçirmek için savaşmak zorundadır. Dolayısıyla ABD'nin bugüne kadar uyguladığı politikalara, olaylara baktığımızda örneğin en basit biçimi ile kendisini dünya ekonomisinde, silahlanmada imparator olarak ilan etme aşamasına geldiğini görürüz. En azından kendisi böyle iddia etmektedir. ABD eski dışişleri bakanının açıklamaları da hep bu yönde olmuştur. ABD'nin bir imparatorluğa dönüştüğü ve bugüne kadarki kazanımlarını hiçbir şekilde kaybetmek istemediğini ifade etmektedir. Bu açıdan baktığımızda ABD'nin Afganistan'a müdahalesi diğer taraftan Güneydoğu Asya'daki Venezüella'ya müdahalesi ve şimdi Irak'a müdahalesi ekonomik çıkarlarının ve girilen krizin bir sonucudur. Dünya ekonomik sisteminin zaten hegemonik bir gücü olan ABD bu gücünü daha da pekiştirmenin ve bunu savaşa sağlamanın çabası içerisinde. Yaptığı son müdahaleleri

böyle görmek gerekiyor. Tabii aslında bu olaya 70'lerde yaşanan dünya ekonomik krizi ile bakmak gerekiyor. 70'lerde başlayan kriz yeni bir dönemin başlangıcıydı ve bu kriz hala da devam etmektedir. Dolayısıyla yaşanan olaylar bu ekonomik krizle birlikte gelen hegemonyaya çatışmasıdır aynı zamanda. Bir tarafta AB'ye üye emperyalist ülkeler söz konusu diğer tarafta da dünyanın imparatorluğuna soyunan ABD. AB artık ABD'ye karşı hegemonyayı ele geçirme mücadelesi yürütüyor. Merkez emperyalist ülkelerle ABD arasında yürütülen bir çatışma diyebiliriz ama emperyalistler arasındaki bu hegemonya çar-

şma. Bunu hem AB'li emperyalistler hem de ABD emperyalizmi istemektedir. ABD'nin Irak'a yönelik başlattığı savaş hazırlıklarını da bu kapsamda değerlendirmek gerekir. Yani sorun petrol yataklarının ele geçirilmesidir.

-Türkiye'nin bu saldırganlık karşısındaki tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

▼ Türkiye tamamen bir çevre ülkedir. Yani merkez ülkelerin çevresinde bulunan bir ülke konumu itibarı ile stratejik bir noktada bulunmaktadır. Bir anlamıyla Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülkedir. Bu da emperyalizmin tüm sömürü politikalarına açık olmayı beraberinde getir-

şer yok. Hükümetler sadece ABD'nin emirlerine boyun eğmek durumunda. Ama Türk halkının çıkarları nerede diye bakarsanız olaya; Türk halkının çıkarları savaştan yana değil, barıştan yana. Yani Türk milleti bu savaşa karşı çıkmak zorundadır. Bunun için de belli kurumlar, kuruluşlar savaşa karşı bir şeyler yapmaktadır. Hükümet bunu çok fazla dikkate almasa da gerçek böyle. Bu konuda iktidara hangi parti gelirse gelsin halkın tepkilerini sistem içinde toplayabiliyor. Yani halkın gösterdiği tepkiler sistem içinde bitmek zorunda kalıyor. Bu noktaya dikkat çekmekte fayda olduğunu düşünüyorum.

ise Kuzey Irak'ta konuşlandıracağı gücü savaştan sonra da orada tutmaya yönelik. ABD yeni dönemde askeri gücünü Afganistan'dan çekmedi. ABD yeni dönemde saldırdığı ülkelerden vurup geri çekilme değil, gücünü bu ülkelerde tutma politikası izliyor diyebilir miyiz?

▼ Olaya tabii şöyle bakmak gerekiyor. Az önce de belirttiğim gibi ABD kendisini dünya imparatoru olarak ilan etmeye hazırlanıyor. Aslında 1800'lerin sonu 1900'lerin başında söylenmiş bir şey var. Şayet kapitalist üretim, ülkeler arasındaki rekabetini yitirir tek bir imparatorluğa dönüşürse bu kapitalizmin sonu olur

Sovyetler'e savaş döneminde ABD, Karadeniz'e üst kurmuştu. Şimdi Ortadoğu'ya müdahale edecek. Ve bu müdahaleyi rahat gerçekleştirmek için stratejik olarak değerlendirdiği yerlere üs açıyor. Ve bu stratejik yerleri kendi kontrolü altında tutmak istiyor.

şması Afganistan'a, Irak ve Ortadoğu'ya yönelik saldırılarda kendini göstermektedir. Amaç buradaki petrolün ele geçirilmesi ve denetlenmesi-

mektedir. Bu anlamıyla da Türkiye hükümetinin yapacağı, yapabileceği çok fazla bir şey bulunmamaktadır. Hükümetlerin bu konuda yaptığı bir

-ABD son yaptığı açıklamalarda saldırı üsünü Diyarbakır olarak belirleyip buraya askeri gücünü yığacağını açıkladı. Bir diğer açıklaması

deniliyor. Dolayısıyla şu anda yaşanan gelişmeler ABD ne kadar çok askeri başka ülkelere yaymaya yani konumlandırmaya yöneliyorsa da bu

ABD'nin kendi çöküşünü ne kadar hızlandırdığını gösteriyor. ABD bugüne kadar nasıl bir yöntem izliyordu. Kendisine bağımlı hükümetler oluşturup bölgeden çekilmek ve onların vasıtasıyla istediklerini yaptırmaktı. Çok gerektiği zamanda ise müdahale etmekte. Bugüne kadar izlenen politika buydu. Bugün bunu yapmayarak saldırdığı ülkelerde askeri gücünü tutuyorsa bu ABD'nin bu ülkeler üzerinde hegemonya sağlayamayacak kadar gerilediğini göstermektedir. Yani ABD kendi çöküşünü daha da hızlandırmaktadır. Nasıl ki Vietnam'da ABD geri adım atmak zorunda kaldıysa -ki bu da 1970'lerin başındaki bunalımın ateşleyicisi olmuştur- bugün yaşananlar da yeni bir sistemin ateşleyicisi yani yeni bir dönemin başlangıcı olabilir.

-Olaya Türkiye açısında baktığımızda ABD Irak'a müdahale için bölgeye getirdiği askerlerini savaş sonrası sizce geri çekecek mi?

▼ Bugünkü gazetelerde okuduğum kadarıyla ABD Ramboları Türkiye'ye yerleşmeye gelmişler. Ben savaş sonrası ABD askerlerinin geri çekilme durumu söz konusu olacaksa bunun kolay kolay olmayacağını söyleyebilirim. Çünkü ABD'nin en güvenli yeri burası. Ve görüldüğü kadarıyla Irak müdahalesi içinde çok farklı mücadelelerin olacağı görünüyor. Ve bu mücadeleler karşısında ABD'nin en güvendiği yer Türkiye. Tabii bu durumun yaratacağı olaylar da mutlaka olacaktır.

-Savaşa, Çukurova Bölgesinden İncirlik Üssü, Mersin Limanının kullanılacağını düşünerek baktığımızda bölge bu durumdan nasıl etkilenecek?

▼ **Birincisi** ekonomik açıdan etkilenecektir. Zaten savaşın Türkiye'ye en önemli darbesi buradan olacaktır. **İkinci** ise bölge insanı psikolojik açıdan etkilenecektir. Hatırlarsanız Körfez savaşında da İncirlik Üssü kullanılmıştı. Bu durumun yarattığı büyük bir panik olmuştu. Dolayısı ile bu tip bir durumun yeniden yaşanması ile genel anlamda Türkiye'de özellikle de bölgede yaşanacak olan panik bir anlamda tüm yaşamı olumsuz etkileyecektir. Körfez savaşı yıllarında en ufak bir sirende insanlar yolun ortasında arabasının kapısını açık bırakıp kaçıyorlardı. En ufak bir söylentide insanlar Adana'dan Mersin'e doğru kaçarak günlerce Kızkalesi'nde kaldılar. Şimdi ise Irak müdahalesinde Mersin Limanı da aktif olarak kullanılacak. Yani insanlar artık Mersin'e de kaçamayacaklar. Yani bir anlamda insanlar bu savaş sırasında Adana dışına kaçabilirler. Ki bu sefer yaşanacak savaş Körfez savaşından daha ağır geçeceğe benziyor.

-Yani bölgede savaşla birlikte göç yaşanabilir mi ?

-Türkiye zaten savaştan kaynaklı özellikle Kuzey Irak tarafından önemli oranda göç bekliyor. Bu göç bölgeye de kayabilir. Ancak burası açısından yukarıda söylediklerimin yanında İncirlik'in kullanılmasından kaynaklı insanlar büyük rahatsızlıklar yaşadı. Körfez savaşı yıllarında birçok aile çocuklarını üniversiteden çekerek yanına aldı. Üniversite olarak böyle sorunlar da yaşadık. Ki bu

sefer daha ağır yaşanacak. Bu durum mutlaka karşı bir tepki yaratacaktır. Şimdiden neler yaşanabileceğini kestirmek zor. Ancak bir tepki mutlaka olacaktır.

-ABD bu saldırıda neden Adana, Mersin ve Diyarbakır'ı seçti?

▼ Bölge açısından Adana stratejik bir durumda. Örneğin ABD'nin Kıbrıs ve Arabistan'da da belirli konumlandırılmış güçleri var. Benim bildiğim kadarıyla güçlerini şimdi oradan çıkartarak Kuvveyt'e yerleştirdiler. Dolayısı ile tüm Ortadoğu'yu kontrol altına alabilecekleri bir konumlanma yarattılar. ABD'nin Diyarbakır'da da üsleri var. Sovyetler'e savaş döneminde ABD, Karadeniz'e üst kurmuştu. Şimdi Ortadoğu'ya müdahale edecek. Ve bu müdahaleyi rahat gerçekleştirmek için stratejik olarak değerlendirildiği yerlere üs açıyor. Ve bu stratejik yerleri kendi kontrolü altında tutmak istiyor.

-Türkiye'nin saldırı noktasında somutlanan bu tavrı ile AB'ye üyelik süreci arasında bir ilişki düşünebilir miyiz?

▼ AB'ye üyelik süreci stratejik olarak farklı bir olay aslında. Farklı bir sürecin değerlendirilmesi yani. Bu konuda çok değişik değerlendirmeler söz konusu. AB az önce de belirttiğim gibi hegemonik bir güç olarak ABD ile çelişki içerisinde. Yani çelişkileri giderek şiddetlenen bir durumda. Ve bildiğimiz gibi bu mücadele uzun süredir de devam etmekte. Bu mücadele çerçevesinde Türkiye bu hegemonik güçler içerisinde ABD'ye yanaşmış durumda. İşin aslında çelişik tarafı bu. Bir taraftan hem AB'ye üyelik isteniyor. Diğer taraftan da AB'nin ekonomik ve siyasal olarak hegemonya mücadelesi yürüttüğü ABD'ye yanaşmış durumda. Dolayısı ile bu önemli bir çelişki, bu çelişkiyi görmek gerekiyor. Bu anlamda Türkiye'nin ABD'den yana savaşa girmesi AB'li emperyalistlerin çok da onayladığı bir durum değil. AB'li emperyalistler bu durumu onaylamayacaklarından kaynaklı Türkiye'yi dışlamak gibi bir durum yaşanabilir.

-Erdoğan'ın Rusya gezisini bu bağlamda nasıl değerlendiriyorsunuz?

▼ Erdoğan'ın Rusya ile görüşmelerinin bu bağlamda olduğunu düşünmüyorum. Çünkü savaşa girip girmeme noktasında Erdoğan'ın da söyleyebileceği çok fazla bir şey yok. Yapılan olay ABD'nin isteklerini yerine getirmektir. Onun savunmasını yapmak için gittiyse bilemem tabii. Irak müdahalesi noktasında sorun ABD ile Rusya arasında. Yani Erdoğan'ın söyleyebileceği çok fazla bir şey yok. Ancak hükümet Arap ülkelerine bir ziyaret planlıyor. Bu ziyareti şöyle değerlendirmek gerekiyor. Sadece ve sadece elinin mahkum olduğunu açıklamak olacaktır Ortadoğu ülkelerine. Hükümetin yapabileceği bir şey yok. Biz olsak da olmasak da bu savaş yaşanacaktır. Biz de etkileneceğimiz için bu savaşa girmek zorundayız mesajı verilecek. Tabii bunlar varsayım.

-ABD müdahale sırasında Türkiye'ye ekonomik olarak yardım edeceği ni açıkladı. Varolan krizle birlikte dü-

şündüğümüzde Türkiye ekonomisi bu durumdan nasıl etkilenecektir?

▼ Bugün söylenen rakamlara baktığımızda gazetelerde çıktığı kadarıyla ve yine yansıtıldığı kadarıyla bu saldırının Türkiye açısından maliyetinin 10-14 milyar dolar civarında olacağı söyleniyor. ABD ise 4 milyar dolar yardım edeceğini söylüyor. Olayın bu matematiksel hesabından baktığımızda bile ABD ne kadar yardımda bulunursa bulunsun bu savaşın Türkiye ekonomisi için yaratacağı yıkım tazmin edilemez. Dolayısı ile Türkiye'nin bu savaşın dışında kalması lazım. Hem ekonomik olarak hem siyasal olarak hem de politik olarak yani her anlamı ile bu savaşın dışında kalmalıdır. Tabii bu yürekliliği gösterecek bir hükümet lazım. Hangi hükümet olursa olsun bu yürekliliği göstermelidir.

-22 Aralık tarihinde savaş karşıtı platformun Adana'da düzenlemek istediği bir miting vardı. Bu miting valilik tarafından çeşitli gerekçelerle yasaklandı. Bu yaklaşımı nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Türkiye'de demokrasinin geliştirilmesi için çaba sarf edildiğini açıklayanlar var. Ya da çaba sarf edildiği söyleniyor. Ancak diğer taraftan da demokrasiyi boğmak için ellerinden gelen her türlü çabayı sarf ediyorlar. En basitinden insanların her konuda tepkilerini ifade etme hakları vardır. Hele hele bu, savaş gibi önemli bir konuya. Bunun yasaklandığı yok sayıldığı bir ortamda demokrasiden söz etmek mümkün değildir. Gerek Irak'a yönelik müdahalede olsun gerekse de emperyalistler arasındaki dalaşa olsun en çok zarar gören dünya haklarıdır.

-Sizce bu saldırıya karşı neler yapılmalıdır?

▼ Tüm dünyada savaş karşıtı gösteriler oluyor. Bu ne kadar dikkate alınmasa da böyle. Bu saldırıda işin ekonomik ve siyasal boyutu çok önemli. BM'nin Irak'a ilişkin aldığı kararlar son yaşanan gelişmeler içerisinde önemli olan noktalardan biri. Silah denetçilerini Irak'a gönderirken aldığı kararlar önemli. BM'nin yaptığı bu toplantı bir anlamda Irak'a "ABD'nin her isteğini kabul et" talimatının verildiği bir toplantı oldu. Demek ki merkezdeki konseyin G-7'lerin bunların dışında Çin ve Rusya'nın da onayladığı kararlar olmuştur. Ve Irak'a dayatılan bu kararların tamamı oy birliği ile alınmıştır. Yani ABD Irak'a karşı diğer emperyalist ülkelerin desteğini de arkasına alarak bir baskınlık yaratmış durumda. Dolayısıyla da böylesine güçlü bir birlikteliğe ancak dünya halklarının bir araya gelerek yürütecekleri ortak mücadeleyle karşı durulabilir. Barıştan yana olan halklara bu savaşı onaylayan hükümetlerini bir dahaki seçimde alaşağı edeceklerini beyan edip, önemli kitle gösterileri düzenlemekten başka bir şey kalmıyor geriye.

-Son olarak eklemek istedikleriniz.

▼ Bu savaş sadece emperyalist ülkelere çıkar sağlayacak bir savaştır. Bu savaş gerek ABD açısından gerekse de diğer emperyalist ülkeler açısından yaşanması kaçınılmaz olan bir durum. Çünkü

✓ **Türkiye hem ekonomik olarak hem siyasal olarak hem de politik olarak yani her anlamı ile bu savaşın dışında kalmalıdır. Tabii bu yürekliliği gösterecek bir hükümet lazım. Hangi hükümet olursa olsun bu yürekliliği göstermelidir.**

emperyalistlerin girdikleri kriz sürecinden kaynaklı hem ekonomik olarak hem de siyasal olarak belli değişimlere ihtiyaç duymaktadır. Özellikle de ABD ekonomisi yeni resesyon sürecine girmek zorunda. Yaşanan tıkanıklık sürecinden kurtulmanın biricik yolu da onlara göre savaş. Şu yaşanacak durum silah sanayiini ateşleyecektir, bu krizden kurtulmak için bu önemli etken. Diğer bir önemli nokta petrol rezervlerinin kontrol altında tutulması çabası. Bugün petrol fiyatı 42 dolar olarak açıklanıyor. Bunun yanında Venezüella'daki grevle birlikte bu fiyatlar da artış göstermekte. ABD'nin saldırı planlarını düşündüğümüzde dünya ekonomisi için önemli olan bu kaynağın üretildiği yerleri kendi kontrolü altında tutmak ve bu noktadaki denetimlerini artırmak istemektedir.

ABD şu anda bile petrol rezervlerinin önemli bir kısmını kendi elinde bulundurmasından ve son petrol fiyatlarında yaşanan artışla beraber rakiplerine karşı bir üstünlük sağlamış durumda. Bu savaşın içinde fiili anlamda belli ülkeler olsa da savaş tüm dünya halklarını yakından etkileyecektir. BM bugün barış gücü olarak gösteriliyor. Irak konusunda aldıkları kararlar ne kadar barış gücü olduklarını göstermişlerdir. Onlar da aldıkları kararlarla bu savaştan ve savaşın sonuçlarından sorumlular. Son olarak dünya halkları bu savaşa karşı bir araya gelerek sesini yükseltmeli ve daha fazla harekete geçmelidir.

Maoizm ateşi yanıyor!

FİLİPİNLER YENİ HALK ORDU- SU'NUN SALDIRILARI DEVLETİ SARSIYOR

Filipinler Komünist Partisi önderliğindeki Yeni Halk Ordusu, Filipinler Başbakanı Gloria Arroyo'nun tek taraflı ateşkes ilan etmesinden kısa bir süre sonra 21 Aralık günü Kuzey ve Güney Filipinler'de saldırılar düzenledi.

15 ağır silahlı YHO gerillasının, 21 Aralık günü Ilocos Sur'da Santa Cruz kasabası yakınlarında düzenlediği saldırı sonrasında çatışma çıktı. Bu saldırılardan birkaç saat önce Arroyo 24-31 Aralık ve 1 Ocak günleri için ateşkes ilan etmişti. Ancak FKP de geçtiğimiz hafta bir açıklama yaparak devletin yoğunlaşan saldırılarından dolayı bu yıl ateşkes yapmayacaklarını açıklamıştı.

FKP'NİN 34. YIL KUTLAMASI

1968'de yeniden kurulan Filipinler Komünist Partisi, bir bildiri yayımlayarak 34. kuruluş yıldönümünü kutladı. FKP-Merkez Komite Başkanı Armando Liwanag imzalı bildiri- de tüm kadrolar, üyeler, aday

üyeler, aktivistler, YHO savaşçıları ve Filipin halkı selamlıyor ve Halk Savaşındaki gelişmelerden bahsediliyor. 2004 yılında seçimlerin gerçekleşeceği Filipinler'de Arroyo-Macapagal hükümetinin ya bu seçimlerde ya da daha önce kendilerinin bu hükümete son vereceklerini açıkladılar.

NEPAL NKP (M)'NİN GÖRÜŞMELER İÇİN 4 KOŞULU

NKP(M) hükümetle barış görüşmeleri başlamadan önce 4 koşul öne sürdü. 22 Aralık günü bir demeç veren NKP(M) başkanı Prachanda bir süre önce insan hakları çevrelerinin vesilesiyle barış görüşmelerini yürütecek bir ekip oluşturduklarını ancak görüşmeyi istemeyenin devlet olduğunu; Maoistlerin karşılıklı görüşmelere katılma isteğine karşı devletin sessizliğinin artık görüşmelerin mümkün olmadığını açıkça gösterdiğini söyledi. Prachanda ayrıca görüşmeler için; Maoistlerin üzerindeki terörist etiketinin kaldırılması, "asilerle savaş" bahanesiyle masum insanların öldürülmesine son veril-

Filipinler Komünist Partisi önderliğinde Yeni Halk Ordusu'nun yürüttüğü Halk Savaşı 34. yılında

Avusturya'da seçim ve sonuçları

Avusturya'daki son seçimlerin sonucunda Avusturya Nazi Partisi FPÖ büyük bir yenilgi aldı. Bunun yerine FPÖ'nün koalisyon ortağı Halk Partisi (ÖVP) milletvekili sayısını artırarak seçimlerden çıktı.

Sosyal demokratlar ve Yeşiller partisi ise umduklarını bulamadılar. Çünkü Avusturya işçi sınıfı Alman Sosyal Demokrat Partisi'ni ve Almanya Yeşiller Partisi'ni görüp onlara göre karar vermişti diyebiliriz. Ancak seçimlerin üzerinden 1 ay geçmesine rağmen Avusturya partileri hükümet kuramıyorlar. Bu partilerin içinde adaylıklarını koyan 9 göçmen uyruklu milletvekili adaylarının da hiçbirisi kazanamamıştır. Çünkü Avus-

turya'da sıra pek önemli değil. Tercih oyları kime giderse o kazanır. Bu açıdan bakıldığında göçmen milletvekili adaylarının Avusturya'da kazanmaları mümkün değil.

Bu noktada tek alternatif tavır koyan ATİGF ve ona bağlı kurum-kuruluşlar oldu. ATİGF, Avusturya KPÖ ile seçim ittifakı yaparak 2 bölgeden milletvekili aday göstermiş, 3 bölgede kitlesel gece düzenleyerek seçim propagandalarını yapmıştır. Ve bu sayede Avusturya Komünist Partisi 1970'lerden sonra büyük bir oy potansiyeli bulabilmiştir. Tüm Avusturya'da aldığı oy sayısı 30.000'dir. Bu da seçmen sayısına göre büyük bir rakamdır. Bu anlamda ATİGF'in rolü büyüktür.

mesi, gözaltındayken kaybolan insanların nerede olduklarının açıklanması, tartışılacak konular için açıkça gündem verilmesi şartlarını ortaya koydu.

Prachanda Partisinin "baskıcı güçlere ve yabancı işgale" karşı savaşmak için politik partilerle anlaşmaya hazır olduğunu ve politik aktivistlere saldırı düzenlememe kararı aldıklarını da ifade etti. NKP(M) bu açıklamasıyla Maoist Partinin politik partilerle yakın işbirliği içinde çalışmaya istekli olduğunu da gösterdi.

NEPAL KRALINA KARŞI BÜYÜK GÖSTERİ

Başkent Katmandu'da 5.000 kişi 22 Aralık günü Kral Gyanendra'nın seçilmiş başbakan Sher Bahadur Deuba'yı görevden almasını protesto etti. Gyanendra 4 Ekim günü Başbakan Deuba'yı görevden alarak yerine kendisine yakın Lokendra Bahadur Chad'i atamış ve Kasım'da yapılacağını duyurduğu seçimleri de belirsiz bir tarihe ertelemişti. Bu anayasa aykırı ve anti demokratik hareketi protesto eden gösteriyi Nepal Halk Cephesi örgütledi.

NEPAL'DE GERİLLA SALDIRILARI

Katmandu'nun 400 km batısındaki Dang bölgesinde bir polis ekibine saldırı düzenleyen Maoist gerillalar 6 polisi öldürdüler. 26 Aralık'ta ise Maoistler Katmandu merkezinde bir devlet ofisine bombalı saldırı düzenledi. Saldırıda 11 kişi yaralandı ve binada büyük hasar meydana geldi. Aynı gün bir

polis devriyesine saldıran gerillalar, iki polisi yaralarken, 27 Aralık'ta da Prenses Helen'in sarayını tahrip ettiler. 27 Aralık günü NKP(M) Şubat ayında 2 günlük genel grev çağrısı yaptı. NKP(M) önderliğinde başlatılan Halk Savaşının yıldönümünde yapılacak olan genel grevde Kralın uygulamaları ve şiddeti protesto edilecek.

Nepal'in Maoist geril

Almanya'da grev dalgası

✓ *Yabancı düşmanlığının geliştirildiği, işten çıkarma ve sosyal güvencelerin özelleştirmelerle ortadan kaldırılmaya çalışıldığı süreçte Almanya, kamu emekçilerinin 10 yıldan sonra ilk kez grev dalgasıyla sarsılıyor.*

Emperyalist kapitalist ülkelerde işçi ve emekçilere yönelik saldırılardan ve sosyal haklardaki gasplardan Almanya'daki işçi ve emekçiler de payına düşeni alıyor. Yabancı düşmanlığının geliştirildiği, işten çıkarma ve sosyal güvencelerin özelleştirmelerle ortadan kaldırılmaya çalışıldığı süreçte Almanya, kamu emekçilerinin 10 yıldan sonra ilk kez grev dalgasıyla sarsılıyor.

Dünyanın en büyük kamu çalışanları ile hizmet sektörünü temsil eden, toplam üye sayısı 3 milyona yaklaşan Verdi Sendikası 2003 yılını grevle karşılamaya hazırlanıyor. Kamu işverenin haftalık çalışma süresinin

39 saate çıkarılması şartıyla ücretlere 2003 yılının Ocak ayında % 0,9; Ekim ayında %1,2 oranında zam yapma önerisi sendika tarafından sert bir tepkiyle karşılandı. Sendikanın isteği ise asgari % 3 oranında zam yapılmasıydı. İşverenin önerisi yalnızca Batı Almanya'yı kapsarken toplu sözleşme anlaşmasının Almanya'nın yeni eyaletlerinde 2004 yılında yürürlüğe girmesi de bu önerinin içinde yer alıyor.

Kamu işvereni ve Verdi Sendikası arasındaki görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine Sendika Başkanı **Frank Bsirske**, devlet, eyalet ve belediyelerin zam önerisini sert bir dille eleştirerek "**Kamu işverenin maddi teklifi an-**

cak provokasyon olarak tanımlanabilir. Yapılan teklif müzakere masasında görüşerek uzlaşmaya varma çabalarını sürdürme imkanını ortadan kaldırıyor. Bu temelde on hafta görüşsek bile dişe dokunur bir düzelme sağlayamayız...**İşveren çatışmayı göze almıştır, sineye çekmek zorunda da kalacaktır**" dedi.

Almanya İçişleri Bakanı **Otto Schily** ise durumun abartılmaması gerektiğini söyleyerek, ekonomik krizin sorumluluğunu işçi ve emekçilere yükledi ve "belli bir oranda zam talep edildiğinde bunun nasıl karşılanacağı da düşünülmeli. Çünkü kamu bütçeleri bu zammı kaldıracak durumda değil" dedi. Bu gelişmelere bakıldığında

2002'nin son aylarında grev dalgası ve gösterilerle çalkalanan İtalya'nın ardından Almanya da 2003 yılına grevlerle gireceğe benziyor. Krizin sonuçları üzerlerine yıkılmak istenen işçi ve emekçilerin bu durumu kabul etmeyerek işten atmalara, sosyal hakların gaspına ve ücretlere yapılan sefalet zamlarına karşı mücadeleyi yükseltmekten başka seçenekleri yoktur.

BELEDİYELERDE YABANCI DÜŞMANLIĞI HAD SAFHADA

Linz'e bağlı Kreams Münster belediye başkanı **Franz Fellingner** diğer milliyetten insanlara karşı Nazileri aratmayacak düşüncelerini gazetelere ve radyolara demeçler vererek ortaya koyuyor.

- 1-Yabancılar kokuyor.
- 2-Yabancılar temiz giyinmiyor.
- 3-Yabancılar evlerinde yüksek sesli müzik çalıyor.
- 4-Yabancıların üst ve başlarına bakın, öyle kiraya verin.
- 5-Ben öncelikle kendim insa-

nım ve ırkım için çalışıyorum. Bizim kültürümüz üstündür. Yabancılar başörtülerini çıkarmalıdır.

Yaşananlar sadece bununla da sınırlı değil. Bunların dışında yabancılara karşı çirkin kampanyalar örgütlenmektedir.

Tüm bunlara karşı 13 Aralık günü valilik önünde bir miting düzenlendi. 1 saat süren miting gazete ve yöre radyolarının ilk haberi olarak geçti. Mitingi düzenleyen komitede **ATİGF**, Umut Kültür Merkezi, **Netzwerk faşizme karşı**, Yeşiller Linz Organizasyonu, **Volkshilfe OÖ Yabancılarla Dayanışma Derneği**, Sosyalist Gençlik, **Wels. Initiative gegen faschismus** isimli kurum ve kuruluşlar bulunuyor. 20 Aralık tarihinde valiyle bir delegasyon görüşmesi yapıldı. Bu görüşmeye her organizasyondan bir kişi katıldı. 1 saat süren görüşmede sorunlar valiye anlatıldı ve belediye başkanı istifaya çağrıldı. Eğer istifa gerçekleşmezse 2003'te aynı bileşenler tekrar yan yana gelip, yeni eylemlilikler örgütleyeceklerini kamuoyuna duyurdular.

YENİ YIL MESAJI

DOSTLAR, YOLDAŞLAR

2002 yılını geride bırakıyoruz. 2002 yılı ezilen dünya halkları açısından oldukça zor bir yıl oldu. Emperyalist sistem dünya üzerindeki egemenliğini bir çok alanda kendisini hissedilir bir şekilde devam ettiriyor. Tek kutuplu bir dünyada emekçilerin aleyhine olan bu durumun mutlak ve kaçınılmaz olarak değişeceğine olan inançlarını yitirmeyenler bu yüzyılı kendi lehlerine çevirmesini de bileceklerdir.

2002 yılında emperyalistlerin dünyanın bir çok yerinde yeni saldırı ve işgal planları yaparak, bunu fiili olarak uygulayarak egemenliklerini iyice pekiştirmek için saldırıganlıklarını devam ettirdiler. 11 Eylül 2001'de kendi lehlerine doğan fırsatı kaçırmayan ABD emperyalizmi her alanda saldırganlaşarak en büyük savaş kışkırtıcısı olduğunu bir kez daha gösterdi. İçinde bulunduğu ekonomik krizi yeni işgaller ve bölgesel savaşlar çıkararak, nefes almak için kullanan ABD emperyalizmi, aynı zamanda dünyanın tek patronu olduğunu diğer emperyalist güçlere kabul ettirmek için de atağa geçti. Afganistan'la başlayan bu süreç,

bugün Irak'a saldırmaya hazırlanmakla devam ediyor.

Emperyalizm savaş, yoksulluk, yıkım ve soykırımdır. Her şeyi kâr ve pazarlara hakim olmak üzerine kuran emperyalist sistem, krizin tüm faturasını emekçilere çıkartmaktadır. ABD, ne pahasına olursa olsun Irak'a saldırmak için hazırlanıyor. Ortadoğu'ya hakim olmak ve buradaki enerji kaynaklarını denetim altına almak için, saldırı hazırlıklarının son aşamasına gelmiş bulunuyor. 1990'daki Körfez savaşında olduğu gibi binlerce insanın ölümü, binlercesinin yerlerinden olması ve sakat kalması demek olan bu savaşa karşı oldukça cılız bir karşı çıkış vardır.

Yaşadığımız Avrupa Birliği kendi içinde oldukça karmaşık sorunlar yaşamaktadır. Bu sorunların başında da işsizlik ve bundan doğan problemler gelmektedir. Avrupa hükümetleri artık bu sorunun göçmenlerden kaynaklanmadığını dil ucuyla da olsa kabul etmektedirler. Sorunun temelinde sistemin kendisinin bu-

lunduğunu dile getiren Avrupa Birliği, bunun dünyadaki sistem krizi olduğunu biliyor. Küre-

selleşmenin de dertlerine çare olamadığı artık açığa çıkmış bulunuyor. Yeni arayışlar peşinde olan sistem, bunu şimdilik sosyal hakları kısıtlama, işçi ücretlerini düşürme, vergileri artırmada bulmaktadır.

Ülkemiz Türkiye'deki durumu dünyadaki gelişmelerden farklı düşünmek yanlış olacaktır. 57. hükümet olarak bilinen DSP, MHP ve ANAP hükümetinin yarattığı kriz, katliamlar ve ülkeyi her yönüyle emperyalistlerin dümen suyuna sokan uygulamaları, onları 3 Kasım erken genel seçimlerinde hezimete uğrat-

tı. AK-Parti olarak bilenen gerici partinin seçimden birinci parti olarak çıkması, bir 'umut' olarak görünse de, AK-Partinin de emperyalistlerin uşağı bir parti olduğu açıktır. IMF ve Dünya Bankasının ekonomik programını harfiyen uygulayan, ABD emperyalizminin Ortadoğu'da planlarını eksiksiz yerine getiren, Irak'a saldırıda ABD'ye ülkenin tüm üs'lerini açan ve yüz bin kişilik bir ordu gücünü ABD emperyalizminin emrine veren AK-Parti hükümetinin halka vereceği bir şey yoktur. Ülkede zam, zulüm ve baskılar devam ediyor. Hapishanelerde 3. yılına giren direnişte ölen devrimcilerin sayısı 102'ye çıktı. Bunu görmezden gelen ve F tipi hapishanelerde direteceklerini açıklayan AK-Parti hükümetinin gerici ve faşizan yüzünü görmek için daha fazla bekleme-ye gerek yoktur.

2002 yılı bu gelişmeler ışığında değerlendirildiğinde ezilenlerin aleyhine geçti. Bu tamamen güçlerin durumuyla orantılı bir gelişme oldu. Bunun hep böyle devam etmeyeceği açıktır. Emperyalistlerin dünyayı bir uçuruma doğru

götürdüğü bir evrede ezilen emekçi halklar ve mazlum ulusların başkaldırımları uzak bir ihtimal değildir. Bugün Nepal, Filipinler, Hindistan ve coğrafyanın daha bir çok yerinde tutuşan kıvılcım dünyayı sarsacak ve emperyalistleri tarihin çöplüğüne atmasını bilecektir.

2003 yılının ezilen dünya halkları için yeni bir başlangıç olmasını diliyoruz. 2003 yılında Türkiye hapishanelerinde baş eğmeyen ve 3. yılına giren F tipi hapishaneler direnişini devam ettiren devrimci tutsakları selamlıyor, yeni yıllarını kutluyoruz.

Kürt ulusunun, tüm inançlardan halkımızın, Avrupa'daki sınıf kardeşlerimizin ve tüm ATİK üyelerinin yeni yılını kutlarız.

Dünyanın neresinde olursa olsun ezilen emekçilerin yeni yıllarını kutlar, mücadelelerinde başarılar dileriz. Nepal, Hindistan, Filipinler'de emperyalizme başkaldıran sınıf kardeşlerimizin yeni yılını kutlar, 2003 yılının daha başarılı geçmesini dileriz.

ATİK
(AVRUPA TÜRKİYELİ İŞÇİLER KONFEDERASYONU)

Evrensel Bakış

KOPENHAG ZİRVESİ'NİN

ARDINDAN

AB (Avrupa Birliği) emperyalizmi açısından oldukça önem taşıyan ve aynı zamanda Türkiye'yi de yakından ilgilendiren "Kopenhag Zirvesi"nin sonuçları üzerindeki tartışmalar olası Irak savaşının gölgesi altında hararetli bir şekilde devam ediyor. Dünya ve Türkiye medyasında Zirve sonuçları üzerinde çok değişik yorumlar yapılıyor. Eşyanın doğası gereği her sınıf kendi çıkarları doğrultusunda Zirve sonuçlarını yorumluyor.

AB emperyalizminin motor güçleri olan Almanya ve Fransa'nın esas olarak damgasını vurdukları Zirve sonuçlarının öne çıkan en büyük özelliği olarak artık iyice su yüzüne çıkmaya başlayan ve süreç içerisinde giderek keskinleşecek gözüken emperyalistler arası pazar savaşını gösterilebilir. Kopenhag Zirvesi ile ağırlıklı olarak geçmişte Rus Sosyal Emperyalizminin etkisinde bulunan ancak 1990 yılı başında yaşanan dağılma süreciyle ortalığa saçılan Doğu Avrupa ülkelerinin pazarları

kontrol altına alınmıştır. Aynı şekilde Ortadoğu pazarları için önemli bir geçiş üssü olarak kabul edilen Kıbrıs da (şimdilik sadece güney Rum kesimi) AB şemsiyesi altına girmiş durumdadır. 1 Mayıs 2004 tarihinde müzakereleri tamamlanan 10 ülke AB'ye "TAM ÜYE" olacak. 2007 tarihinde ise Romanya ve Bulgaristan'ın katılımıyla Türkiye dışında bu süreç tamamlanmış olacak. AB'nin genişlemeden sorumlu siyasi komiseri **Günter Verheugen**, "Türkiye'nin de üye olmasıyla genişleme sürecinin sona ermesi gerektiğini" Zirve sonrası muhtelif defalar dile getiriyor. Şu andaki durumuyla 500 milyona varan nüfus ve 4 milyon kilometre karelik toprak parçasıyla ABD emperyalizmi başta olmak üzere diğer emperyalist güçlerin karşısına dikilen AB emperyalizmi ile dünya pazarlarının paylaşımı noktasında büyük bir çatışma yaşanacağı gerçeğinin altını çizmek gerekiyor. Aynı şekilde AB şemsiyesi altında yer alan emperyalistler arasında da pazar sava-

şımının kızışacağı da ayrı bir gerçek olarak orta yerde duruyor.

Hiç şüphesiz ki esas olarak dünya pazarları üzerindeki çatışmanın ABD emperyalizmi ile AB emperyalizmi arasında daha çetin ve şiddetli geçeceğini söylemek yanlış olmaz. Gerek Zirvede Türkiye üzerinde sürdürülen tartışmalar ve ABD emperyalizminin yoğun baskıları gerekse de ABD onaylı Kıbrıs için sunulan Annan planına karşın Kıbrıs'ın "TAM ÜYE" kabul edilmesi, aynı doğrultuda olası Irak savaşı karşısında özellikle Almanya ve Fransa'nın duruşları gözönüne alındığında kısa ve orta vadede taşların eskisi gibi durmayacağı ve yeni dengeler ışığında çatışmanın alevleneceğini rahatlıkla görebiliriz. ABD emperyalizminin yaşadığı ekonomik gerilemenin durdurulamaması özellikle Almanya'nın hamlelerini daha da etkili hale getirebilir.

ABD emperyalizminin elinde bulunduğu askeri güç şimdilik AB emperyalistlerinin seslerini çok daha yüksek çıkartmalarını engellese de bu durumun uzun sürmeyeceği ve geçici olduğu açıktır. Nitekim NATO'ya karşı Avrupa Güvenlik Savunma Politikası (AGSP) sürecini hızlandırmak için yoğun çaba harcayan AB emperyalizmi; AGSP sürecine engel çıkartmak isteyen ve bu doğrultuda uşağı Türkiye'nin "veto yetkisi" üzerinden baskı oluşturmaya çalışan ABD en-

gelini de bu Zirvede aşmış ve Avrupa Ordusu önündeki önemli bir etkeni de ortadan kaldırmıştır. Özellikle Almanya ve Fransa'nın son yıllarda bütçelerinden savunmaya ayırdıkları payı sürekli artırmaları ilerleyen süreçlerde ABD emperyalizminin karşısına yalnızca ekonomik ve siyasal olarak değil askeri olarak da çıkabileceklerinin önemli bir göstergesi sayılabilir. ABD-AB emperyalizmi arasındaki çatışmanın en bariz örneği Türkiye özgülünde yaşanmaktadır. ABD emperyalizmi önemli bir rakip olarak gördüğü AB'yi içten parçalamak ve istikrarını bozmak amacıyla AB içinde yer alan kendisine yakın ülkelerin yanına (İngiltere, İtalya, İspanya vs) Türkiye'yi de eklemek istiyor. Buna karşılık AB emperyalizmi de 21. yüzyılın pazar savaşları bölgeleri olarak belirlenen Balkanlar, Ortadoğu ve Ortaasya bölgelerinin merkezinde yer alan ve bu bölgelerde tarihi ve kültürel olarak derin bağları bulunan Türkiye'yi kendi içerisine alarak ABD emperyalizminin bu bölgelerdeki etkinliğini kırmayı hedefliyor. Bu nedenle ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki etkinliğini kırmak için yoğun bir çaba harcıyor. Zira ABD etkisi altındaki bir Türkiye'nin AB içerisine alınması kendileri açısından bir intihar olur. Böyle bir harakiri yapmayacaklarını "Kopenhag Zirvesi" ile birkez da-

ha ortaya koymuş oldular.

Zirve sonuçlarının yansıttığı bir diğer gerçek ise AB emperyalizminin çatısı altına girmenin demokrasi ve refah getireceği yönlü -özellikle egemen sınıfların ve onların medyadaki kalemlerinin- yalanların aslı astarı olmadığıdır. Emekçi halk kitlelerinin beyinlerini bu şekilde yıkamaya çalışan egemen sınıfların yüzüne Zirve sonuçları bir tokat gibi inmiştir. AB emperyalizminin derdi ne Türkiye'deki insan hak ve özgürlükleri önündeki engellerin kaldırılması ne de gün geçtikçe yoksullaşan emekçi halkımızın refah seviyesinin yükseltilmesidir. Ülkemizde yaşanan yoksulluğun ve sefaletin ana kaynağını oluşturan IMF politikalarının ve uygulanan baskı ve anti-demokratik uygulamaların altında AB emperyalizminin imzası vardır.

Bu açıdan bakıldığında sömürü, açlık ve zulüm yaratıcıları olan AB emperyalizminden "demokrasi-özgürlük-refah" bekleyenler ya en ufak bir demokratik talep için direnme gücü kalmamış zavallı budalalardır ya da bilinçli olarak emekçi halkımızı yalan ve demagojik söylemlerle beklentiye sokan emperyalizmin ajanlarıdır. Bunu açığa çıkarmak ve her defasında halk kitlelerinin gözlerinin önüne sermek de devrimci ve komünistlerin önemli görevleri arasındadır.

Petrol için savaşa hayır

ABD saldırganlığı bugün hedef tahtasına Irak'ı oturtmuşken, dünya halkları ABD'ye ve uşak ülkelerine karşı öfkelerini eylemlerle ifade ediyor.

MISIR

Mısır'ın başkenti Kahire'de 21 Aralık günü Katar Büyükelçiliği önünde Irak'a yönelik savaşa karşı bir eylem düzenlendi. Büyükelçilik önünde toplanan 700 Mısırlı ABD'nin Irak'a saldırmak için Arap ülkelerini kullanmasını protesto ettiler.

Irak'a saldırının olası komutanı General Tommy Franks'ın mobil bir karargah inşa ettirdiği Katar'da 5.000 Amerikan askeri yerleştirilmişti. Çevresi güvenlik güçleriyle sarılan göstericiler bu konuda "Utan, utan. Ülkeni kaç dolara sattın?" şeklinde slogan attılar.

Mısırlı aktivistlerin organize ettiği gösteriye bir konferans için Katar'da bulunan İngiltere sol kanat parlamenterlerinden George Galloway de katıldı. Eylemde

okunan demeçte Arap ülkelerinde ABD varlığının sona erdirilmesi ve Irak'a saldırı için topraklarının kullanılmasına izin veren Arap ülkelerinin Arap Birliği'nden ihraç edilmesini talep edildi.

KUZEY KORE

Haziran ayında ABD askerlerinin bir "kazada" 2 genç kızın öldürülmesine yönelik tepkiler geçtiğimiz hafta da sürdü. 21 Aralık Cumartesi günü başkent Seul'de ABD Büyükelçiliğinin önünde bir eylem gerçekleştirildi. Haziran ayından bugüne bu eylemlere on binlerce kişi katıldı. ABD Büyükelçiliğini kuşatmak isteyen çoğunluğu gençlerden oluşan 2.500 kişilik kitle "Katilleri cezalandırın" sloganını attılar. Eylemde binlerce polis ABD karşıtlarının yolunu keserek protestocuların Büyükelçiliği kuşatma planlarını

engellediler.

Cumartesi günü ülkenin 27 kentinde düzenlenen eylemler yeni seçilen Başbakan Roh Moo-hyun'un hükümete geldikten sonraki ilk eylemler. Roh Moo-hyun Kuzey Kore ve ABD arasındaki anlaşmanın değiştirilmesini istiyordu. Protesto gösterileri de K. Kore'de bulunan 37.000 ABD askerinin statüsünü yöneten Güçler Anlaşması Kurallarını hedef alıyor. Bu kurallara göre ABD askerleri buldukları ülkelerde işledikleri suçlardan o ülkenin değil ABD yasalarıyla yargılanıyorlar. Kore'deki örnekte askerler ABD mahkemelerinde beraat etmişlerdi. Olası bir Irak savaşı için ABD'nin, askerlerini konumlandırmak istediği Türkiye'deki bu tartışmalar için önemli bir örnektir K. Kore'de yaşananlar.

✓ABD uçak gemisinin 4 günlüğüne Marsilya limanında demirlemesi Fransızların tepkisine neden oldu. ABD'nin savaş politikasına karşı yüzlerce kişi yaptıkları eylemde Fransız hükümetini de protesto etti.

“Biz haksızlıklar karşısında hiçbir güce boyun eğmeyiz”

Türkiye’de yaşayan milliyetlerden birisi de Araplardır. Onlar da diğer milliyetler gibi kendi kültürlerini var etme

ve yaşatma konusunda devletten sürekli baskı görmüşler ve görmekte-dirler. Türkiye’ye göçleri Osmanlı dönemine dayanan Arapların buraya göç nedeni Emeviler’den gördükleri baskıdan kaynaklanmaktadır. O dönemde yaşanan katliam ve zulümden dolayı topraklarını terk etmek zorunda kalan Arap halkı tarihinde birçok kez toplu göçler yaşamıştır. Türkiye’de ağırlıklı olarak; Hatay, Antakya, Tarsus, Adana ve Mersin’de yaşayan Araplar’da Nusayrılık olarak tanımlanan Arap Alevileri yoğunluktadır. Bu bölgeye yoğun göçün nedenlerinden biri Yavuz Sultan Selim’in uyguladığı zulümden kaçıp kurtulmaktır. Halk Akdeniz’in sahillerindeki nehir kıyılarına ve ormanlık bölgelere gizlenmek için özellikle buralara yerleşmiştir. Bununla birlikte Suriye’den yine Emevilerin baskısı yüzünden göç etmek zorunda kalan Araplar TC’nin kuruluşundan kısa bir süre sonra Kürtlerle birlikte o dönemde bataklık olan Çukurova bölgesinin belli yerleşim yerlerine örneğin Tarsus’a bilinçli olarak sürülmüşlerdir. Bataklıktan dolayı halkın kısa zamanda sıtma hastalığına yakalanarak öldürülmesi amaçlanmıştır. Bölgede yaşayan Nusayriler 15. yy’dan beri Hatay, İskenderun, Adana, Tarsus, Mersin ve çevresinde yaşamaktadır. Osmanlı döneminde Haçlılara karşı savaşan Nusayriler dinleri yüzünden dönemin padişahları Beyazıt ve Timurlenk’in baskısına uğramışlardır. Mısır’ın Memlük sultanı Baybars Nusayrileri Sünni olmaları için zorlayarak oturdukları yerlere dinlerini değiştirmek için cami yaptırmıştır.

TC’nin Türk şovenizmi politikalarından payına düşeni fazlasıyla alan Arapların dilleri olan Arapça TC’nin kuruluşundan kısa bir süre

Hemen her köyde ve her evde bulununan tandır, Arap kadınlarının vazgeçilmez araçlarından biri...

sonra yasaklanmıştır. Dillerine uygulanan bu yasak Tarsus’ta halk arasında konuşulan şöylesi komik bir olaya da sahne olmuştur; Tarlada çalışan ırgatlar, aralarında yüksek sesle Arapça konuşmaktadır. O sırada yoldan geçen jandarma ırgatların yanına gelerek Arapça konuşup konuşmadıklarını sorar, ırgatlardan biri korkarak “**Le vallah ye hayyi**” hayır abi vallahi konuşmadım der.

Suriye’den gelerek bölgeye yerleşen Araplar geçimlerini yerleştikleri bölgede genellikle çiftçi ve ırgat olarak çalışarak sağlamaktadırlar. Arapların bu durumu daha sonra onları küçümsemenin bir aracı olarak kullanılmıştır. Araplara Türkçesi çiftçi anlamına gelen “**fellah**” diye hitap edilmektedir.

Tarsus’ta yaşayan Nusayrilerle görüşerek yaşadıklarını onların kendi ağzından dinledik.

● **Bölgeye nereden ve niçin geldiniz?**

“Benim yaşım 60. Babamızdan, dedemizden duyduğumuz kadarıyla biz Suriye’den göç edip gelmişiz. Biz Emevilerin yaptıkları zulümden dolayı dağlara kaçtık ve biz toplum olarak genellikle dağ eteklerinde ya-

şamaya başlamışız. Çünkü fazla zulüm gördük. Bizim dedelerimiz Suriye’den kaçarak Antakya’ya gelmişlerdir, oradan da Tarsus’a gelmişiz. Ağırlıklı Antakya’da yaşıyoruz. Araplar şimdiye kadar iddia ederler ve derler ki Adana’ya kadar bizim sınırlımızdır.

● **Türkiye’ye geldikten sonra yaşam koşullarınız nasıldı?**

Araplara bu ülkede hiç toprak verilmedi. Biz sürekli kendi yağımızla kavrulduk. Kendi geçimimizi kendimiz sağlıyoruz. Yani devlet tarafından bizden vergi alınıyor ama bize verilen hiçbir şey yok.

● **Dini özellikleriniz nelerdir?**

Bizim namazımızda şekil yoktur. Namaz kılmak isteyen eğilerek, yatarak, oturarak namaz kılabilir. Bizim dinimiz özgürlük dinidir. Bizim dinimizde hiçbir sıkıntı, hiçbir zorlama yoktur. Namazı da istediğimiz gibi kılarız. Mesela yılın belirli aylarında belirli günlerinde pilav türü, çorba türü yemekler yapılıp fakirlere dağıtılır. Bunu en fakir insan bile yapmaya çalışır. Bu bizde bir gelenektir. Toplumumuzun birlik ve kardeşliğe dayandığını gösteriyor.

● **Bölgede Araplar yoğun olarak yaşamalarına rağmen neden kendilerini ifade ettikleri bir örgütlülük yok?**

“Biz kendi toplumumuzu geliştirecek hiçbir şey yapamıyoruz. Şu anda bütün yaşamımız maddi sıkıntılarla geçiyor sadece yaşamaya çalışıyoruz. Bütün amacımız aç kalmamak hiç kimse kimseyle uğraşmıyoruz. Herkes geçim derdinde. Devlet de bizim din adamlarımıza, büyüklerimize diğer dinlere verdiği gibi destek verse biz her şeyi yaparız. Ama devlet bizi yok sayıyor. Yardım etmiyor. Bu sebeple biz her şeyi kendi evlerimizde yapıyoruz. Camiye de gitmemiz bizim büyüklerimizin camide öldürülmesinden kaynaklanıyor. Bizim toplumumuz hep katliama uğradığı içindir ki biz hep dağlarda dağların eteklerinde yaşamışız. Zulüm oldukça dağlara kaçmışız.

● **Arapların halk destanları var mı?**

Destanın Arapça anlamı “Tevhit”dir. Tevhit’de ermiş insanların yaşadığı olaylar anlatılır. Mesela “Hızır” Türkiye’nin her yerinde “Hızır” olarak tanınır, her yerde makamı vardır. Zorda kalan kişi Hızır’a dua eder. Hızır da onun yardımına koşar. Zorda kaldığımız zaman “Ya Hızır” deriz. O anda bize bir güç geldiğine inanırız.

● **Genç kuşak kendi dil ve kültürüne sahip çıkıyor mu?**

“Hayır, maalesef çıkmıyorlar. Neden çıkmıyorlar, onun da sebepleri var. Diyelim ki bizim toplumu-

muzdan birinin bir çocuğu oldu. Biz ilk önce İngilizce, Fransızca vs. öğrensin istiyoruz Ama önemli olan Arap dili, yani kendi dilimiz. Bir çocuk doğduğu zaman ilk önce ana dilini öğrenmesi lazım ve ondan sonra Türkçe’yi öğrenmeli. Türkçe’yi de öğrenmeli çünkü yaşadığımız ülkede bu dil konuşuluyor. Ama bizim toplumumuz buna pek önem vermiyor. Burada suç devletin. İnsanlar paranın peşinde. Kendi dillerini unuttular. İngilizce öğrenirsem ilerde işime yarar diye düşünüp paranın peşine düştüler. Ayrıca biz Arap olduğumuz için, Arapça konuştuğumuz için sürekli dışlanıyoruz. Ayrıca maruz kalıyoruz. Bir de şu var; bizim bu kadar mütevazî olmamız,

yeri geldiğinde savaşmıyacağımız anlamına gelmiyor. Zaten Nusayri ismi de köken olarak “Ansar” dan yani “savaşçı” anlamına geliyor. Biz haksızlıklar karşısında hiçbir güce boyun eğmeyiz. Bu da unutulmasın.

● **Filistin’de katledilen Araplar hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu katliam karşısında Türkiye’de yaşayan Araplar neden bu kadar sessiz kalıyorlar?**

Evet, buradaki Araplar Filistin’deki Arapların öldürülmesine sessiz kaldılar. Bunun sebepleri çoktur. Buradaki Araplar (Arap Alevileri-Nusayriler) öncelikle kendilerinin dışındakileri yani Sünni olanları kendilerinden saymıyorlar. Ama bundan daha önemlisi devletin yaptığı asimilasyon politikalarının sonucu kendi kültürümüze ve insanımıza yabancıyız. Bırakalım Filistin’deki Arapların katledilmesine karşı bir şeyler yapmayı kendi aramızdaki sorunlara bile duyarsızız. Arap ülkelerinin orada bir arada olmaları yaşananları daha yakından hissetmelerine neden oluyor. Bundan dolayı da İsrail ve Amerika’ya daha fazla tepkililer. Burada yaşananlara sessiz kalmaya neden olabiliyor.

● **ARAP MÜZİĞİ**

Arap müziği genellikle çok seslidir. Ud, bir tür zurna, tambur, tef ve davul sıkça kullanılan müzik aletleridir. Yapılan araştırmalarda Arap müziğinin en önemli özelliği belli bir makamla sınırlandırmayıp doğaçlama olmasıdır. Bu da Arapların dünya görüşlerinin yansıması olarak kabul görülür “kalıpların evrenselliği, ruh durumu dalgalanmalarıyla günün ya da yılın dönemleriyle renklerle, gezegenlerle, vb. yakından il-

gilidir. Çalgıların bile müzik ötesi tanımları vardır. Ud’un dört telinde dört temel öğeden ve mevsimlerden esinlenilmiştir.” (Dört temel öğe; toprak, su, ateş, hava) Arap müziğinde ölümlere yakılan ağıtlar da ayrı bir önem taşır.

● **ARAP HALK TÜRKÜLERİNE BİR ÖRNEK**

Nizlet axaddu dam-a we cnahatu mitkiyyi

We thadda bilard we kal bedi imşi we ma fiyyi

Dum mayyitu’a kalbi ü sar yitwacc’a ala cruhatu

Kbel ma ykesser-ilhabs itkesser sawtu wı cnahatu

(bir damla gözyaşı süzülde yanagımdan

Kanatları bükküldü

“Yere sağlam basıp kendi yolunda yürüyeceğim” diyordu.

Onun yaralı hali gibi Kalbimin yaraları da acı veriyordu bana

Zindanın demirlerini kırmadan

Kesildi sesi, kırıldı kanatları.)

● **ARAP YEMEKLERİ**

Yemeklerinin çeşitliliğiyle bilinen Arap mutfağının en çok bilinen yemekleri; Hırsı, Cayfura, Bendubriz, Ferki, Sırayısır, Babagannuç, Patatemgille...vs.’dir. Bu yemekler çoğunlukla tahıl ve sebzedden yapılmaktadır.

Bu da Arapların genellikle çiftçi olmaları ve toprakla uğraşmalarından kaynaklıdır. Bir anlamda sosyal ve ekonomik koşullarının mutfaklarına yansımasıdır. Buğday ağırlıklı bir beslenme düzenine sahip olan Araplar, yine de sofralarını renklendirmeyi başarabilen uluslardan biri olarak dikkat çekiyor...

Her yerleşim merkezinde asıl ziyaret yeri olan Hızır Makamı hergün çocuk, yaşlı, genç yüzlerce ziyaretçiyi ağırlıyor.

15 Ocak 1997'de 96 SAG ve ÖO süreci sonrası yakalandığı akciğer kanserinden dolayı kaybettiğimiz Proletarya Partisi'nin önder kadrolarından olan Polat İyit anısına yazılıp Özgür Gelecek gazetesi 90. sayısında yer alan yazıyı Polat İyit'in anısına, olduğu gibi yayınlıyoruz

**PAG ASA*
ÖLDÜ**

OYSA BEN YAŞIYORUM HALA

Pag Asa öldü. Birlikte Kepir yaylalarında, Bilges doruğunda ve Ağbaba'da delikanlı ıslıklar çaldığımız orman çocuğu öldü.

Kalbimin Pulur yüzlü öğrencisi yok artık.

Geride sivilce tarlası yüzü, söğüt gölgesi boyu ve ıslık kaldı bir tek. Artık Çırpazın, kara lastik ve önlük de yok. Şimdi ekmek, gül ve hürriyet için yola çıktığımız ay dağlarında bile bir tek tufan var.

Dağların sır küpü kartalı öldü.

Aklıma kuru ekmek, varoş kardeşliği, boykot ve uzun açlıklar geliyor. Oysa birbirimize ne çok sözüümüz vardı. Doğduğumuz topraklarda kireç lahitler üstünde ıslak çimenler yeşedikçe biz hep yaşıyor olacaktık!

Sureti doğduğu coğrafyanın topraklarına benzeyen maraba çocuğu artık yok.

Yeryüzünün gelmiş geçmiş bütün tanrılarını "hayır"layan, ekmeğini seninle benimle ve herkesle bölüşen, kara kuşatmalar altında donan, ayak parmakları kesilen, barbarların dayattığı hiçbir şeye "evet" demeyen bir "karar"ken öldü.

Rehindi, hastaydı ve sürgit bir ateşin tam orta yerindeydi.

Ne ki artık yok.

O öldü.

Ve ben kör oldum.

Ve amacım bir yiğitlik güzelleme yazmak değildir elbette.

.... Şimdi ben, ardında acılarla ve alnımdan akan kanlı terlerle sakıncalı bir şiire başlar gibi pılı pırtımı toplayıp bu şehre veda ediyorum. Serin ve yüksek yaylalarım dönyorum yeniden. Veroc dibinde, at sırtında bir Kureşanlı bana ve ona selam durup yol sürüyor Kemah'a. Herkes bir yerlere kalp gömüyor, adak adıyor ve ölüyor. Biz PAG ASA'yla buzlu su başlarında serin bir memleket molasındayız.

Yıl bilmem kaç?...
Ama O öldü.

Tek gerçek bu.

Kalbimin ribes yüzlü öğrencisi artık yok!

Yemyeşil çayırlarımız ve ormanlarımız kar altında şimdi. Artık ne yıkık bacalı okul

Şehit düşen yoldaşlarının anması sırasında aralarında Polat İyit'in de olduğu halk ordusu gerillaları

yılları, ne zorla öğretilen Türkçe günleri, ne de sütozu seansları var. Biz bir tufanın orta yerinde doğduk, bir tufanın orta yerinde ölüyoruz işte. Kim ne derse desin.

PAG ASA öldü.

Yüreğini yeryüzü yoksullarının yüreğinin yanına koyan maraba çocuğu artık yok.

Suların, dağların ve karların esmer oğlu elikolu bağılyken ve bir reddiyeciye öldü. Ve ben başımı "DER" ve "SİM" in sisli saçlarına gömerek upuzun bir yolculuğa daha çıkıyorum. Elimde eski zaman dervişlerinden kalma haritalarla her şeyi bir bir anımsıyorum.

Gür bıyıklı, yitik eşkiya gülümsemeli ve menekşe yüzlü bir babası vardı. İnşaat ustasıydı. Göçertilmiş köy evlerinin hemen hepsinde emeği vardı. Günlerden bir gün bu kötücül dünyaya ansızın veda edip gitti. Oğlunun yıllar önce ihzar müzekereleriyle aranması erken ölümünün sebepleri arasında sayıldı.

Ben ki o serin karlar ülkesinde geceleri idare lambasının titrek ışığında Gorki, Direnme Savaşı ve daha bir dizi ilk sosyalist gerçekçi romanı O'nun eli mahsulü kürsüler üzerinde

hatmettiydim. Esmem alınlı yüzü, ustalığı ve acı kasketi hep hatırımdadır şimdi.

O öldü.

Geride adını bile bilmediğim öksüz bir oğul bırakarak, anılarını ve mücadelesini bırakarak göçüp gitti bu hoyrat dünyadan.

Ömrünü uğultulu dağ rüzgarlarına hayata ve gökyüzüne adayan, "korkak cesur cahil" halkını hep seven, ölümcül hastalığını bile kimbilir belki de çok az önemseyen bu trajik yazgılı karayağz delikanlıyı tarih şimdi hangi katında ağır layacaktır?

O ki rehin yattığında ölüm tüneline doğru ilerlerken ve kıvrılırken, yoldaşlarına bıraktığı pusulalar dışında hayatında dokunaklı anlar yaşadığı başkalarını da hiç düşündü mü?

Birlikte fecir sömürünü karşıladığı kuş sesleri arasında ekmeğin, suyun, ateşin ve közün kalbine yürüdüğü başkalarını mı? Bunları hep bilmek isterim.

Demek ki, "Siz bir akşamın en güzel saatinde geldiniz/ Yüzleriniz bir uzun su gibi/ Akan kanayan yanan" diye şiirler yazıp dururken o serin dağ evinde O ve birliği ay ışığında

sevişip ay ışığında yıkanan bir sır gibi geçip gidiyordu puslu doruk başlarından.

Öyleyse şimdi kim ne düşünür, ne hisseder ne der bilmem ama, ben kırmanç kızı Gezer Hatun'la Ağbaba'da her yıldız kayanda kalp kalbe verip ağlamak ağlamak ağlamak istiyorum yalnızca.

Çünkü kalbimin cenk yüzlü oğlu artık yok. Bir oturuşta tam tekmi bir soğrayı derdest eden sokağın, okulun, barikatın ve varoşun kara yazgılı oğlu Saycanağa öldü.

Bir hastalık bir organizmada üç yaşamsal trafuyu bir anda nasıl bertaraf eder? Günlerdir kendime ve önüme gelen herkese sorup duruyorum bunu. Nasıl?

35 yıllık bir ömrün yirmi yılını ideallerini gerçekliğe dönüştürme savaşına adayan, onulmaz bir sayrılığın sisli kuşatması altında son nefesini veren bu Dersim yüzlü tutsağın hiç beklenmedik ölümü trajik değil de nedir?

O ki her felakette gökyüzüne bakışımı sürdürebilen aktivist bir iyimserken böyle ölümcül bir sayrılıkla ne zaman tanıttı? Nasıl dayandı? Yaşam hiç kimsenin yadsımaması gereken bir armağanken önlemini neden erken almadı?

Kuşku yok. O bizim ideali-

mizi temsil ettiği ve onun uğruna savaştığı için kalbimizde hep ağır olacaktır. Ama kimi insanlar vardır ki ölümleriyle bunu bile hak etmezler. Çünkü onlar bizim toplumsal ideallerimizin önünde aşılması gereken birer engeldirler hep. Bu yüzden ölümleri bizi asla üzmez. Olsa olsa gönendirir.

Bugün, bir an durup düşünürsek; kuşağımızdan bir sürü insanın reel hayata gömüldüğü, her şeye soğuk bir aklın egemen olduğu bu kirli ve kuntsal zamanda O, ıslığını ufkunu ve hayallerini yitirmeden yürüye-bilen bir dava adamıydı diyebiliriz.

Değil mi ki yürüyen yürüdüğü yere eninde sonunda varırdı. Ama en yazık ki o uzun koşuda ve onlarca vartada pes etmeyen Olimpos dağının bu ateş hırsızı, en sonunda sinsî bir hastalıkla canevinden vuruldu işte.

Siyasal zorun despotik aygıtları ise O'nun ölümünde adeta hızlandırıcı bir işlev gördü. Yasal bazı haklarını kullanmasına bile izin vermemek geleneksel yüzünü bir kez daha gösterdi.

Evet ömrü boyunca bir garip seyyah gibi iz süren, ardarda yakalanan, dağlara çıkan, omzuna bazukasını alıp uzun havalar söyleyen bir son zaman gerillası daha öldü.

Ardından bu sisli kış gecesinde bir yıldız daha kayabilir. Bir hayat kendi küllerinden yeniden doğabilir. Uzun adamların gidipte kaybolduğu dipsiz göl kenarlarında bir dağ yeniden göçebilir.

Ne var ki yeryüzüne adalet denen o tılsımlı sözcük inene dek daha çok ribes yeşermek üzere toprağa düşecektir.

Oğur bo lacê herdê xo

Oğur bo

Son bir balad:

"Artık ayrılıyorz

Eski sevinçleri yanına al

Bir gün gerekebilir."

Haydar Oğur

(Şair, öykü yazarı)

* Güneydoğu Asya ülkelerinde umut ve zenginliği geri getireceğine inanılan ve soyu neredeyse tükenen estetik abidesi kartallara verilen ad.

Nilifer Atav

Adem Asal

Artvin Borçka şehitleri

● 3 Ocak 1994'te Artvin'in Borçka ilçesinde Halk Ordusu gerillalarıyla TC güçleri arasında çıkan çatışmada ilk olarak Nilifer Atav şehit düştü. Yaralı olarak ele geçen Adem Asal ise 9 Ocak'ta işkencede katledildi.

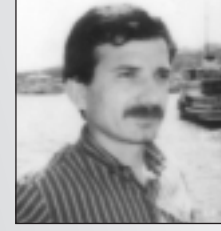
Haydar Aslan

İhsan Parçacı

Hazro şehitleri

● Diyarbakır Hazro'da 8 Ocak 1981'de TC güçleriyle girdikleri çatışmada Halk Ordusu gerillalarından Haydar Aslan ve İhsan Parçacı şehit düştü.

Haydar Doğan

10 Ocak 1991'de Ulaş Bardakçı'nın katili Habip Gür'ün cezalandırılmasından sonra çıkan çatışmada şehit düştü.

Mehmet Günalp, Mevlüt Çınar Ali Sağcan

● Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken 9 Ocak 1980'de şehit düşen Mevlüt Çınar; 16 Ocak 1980'de şehit düşen Mehmet Günalp ve Ocak 1980'de şehit düşen Ali Sağcan'ı ölüm yıldönümlerinde anıyoruz.

Metin Göktepe katledildi Ümraniye katliamı

Ümraniye katliamının sonrasında 7 Ocak 1996 gecesinden itibaren başlayan operasyonlarla birlikte 8 Ocak'ta gözaltına alınanların sayısı 2000'i geçmişti. Rıza Boybaş ve Orhan Özen'in cenazesini izlemeye giden binlerce kişi gözaltına alınarak karakollara dolduruldu. Sayıları 2000'i geçen gözaltına alınanlar artık karakollara sığmaz olmuştu, spor salonlarına dolduruluyordu. Eyüp Stadyumu yanındaki spor salonuna doldurulan binin üzerindeki insan tekme, tokat, küfürlerle işkencelerden geçiriliyordu. Burada gözaltına alınanların arasında bulunan **Evensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe**, dövülerek öldürüldü.

Metin Göktepe'nin öldürüldüğünü duyan devrimci ve sosyalist basın emekçileri (**Özgür Gelecek**, Atılım, **Alnteri**, Kurtuluş, **Partizan Sesi**, Kızılbayrak, **Sterka Rızgari**) Çağaloğlu'nda bulunan Gazeteciler Cemiyeti'nde ortak bir basın açıklaması ve yürüyüş düzenleyerek katliamı protesto ettiler. Gözaltında katledilen Metin Göktepe'nin cenazesi 15 bin kişinin katılımıyla yaklaşık 18 km yürüyüş yapılarak Esenler Mezarlığı'nda toprağa verildi.

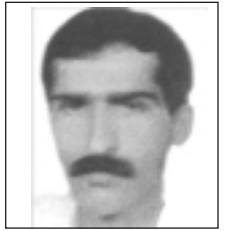
Abdülmecit Seçkin

Rıza Boybaş

Orhan Özen

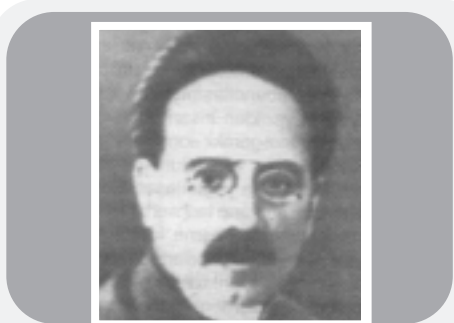
Gültekin Beyhan

Ümraniye Hapishanesi, 95 Temmuz'unda açıldı. Yeni tutuklanan siyasi tutsakların götürüldüğü sırada hala inşaat işleri bitmemiş olan bu hapishanenin alelacele açılmasının en önemli nedeni devrimci tutsakların kalesi olarak tabir ettikleri Sağmalcılar Hapishanesini tasfiye etmek ve Ümraniye'de uyguladıkları yeni politikalarla devrimci tutsakları sindirmektir. Daha birkaç ay önce 21 Eylül 1995'te Buca'da gerçekleştirdikleri katliamla yetinmeyen faşist devlet Ümraniye'de daha fazlasını hedefliyordu.

Gerekçe hazırlandı katliam için; "Sayım vermiyorlar, arama yaptırmıyorlar" Katliam için yeterli olan bu gerekçenin arkasına sığınarak 4 Ocak 1996'da harekete geçildi.

Büyük bir direnişle karşılanan katliamın bilançosu 4 şehit, onlarca yaralı olmuştu. DHKP-C tutsakları **Abdülmecit Seçkin**, **Rıza Boybaş**, **Orhan Özen** ve **Gültekin Beyhan** Ümraniye şehitleri olarak tarihe adlarını yazdırırken protestolar sokaklara taşdı. Binlerce kişi gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi.

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht

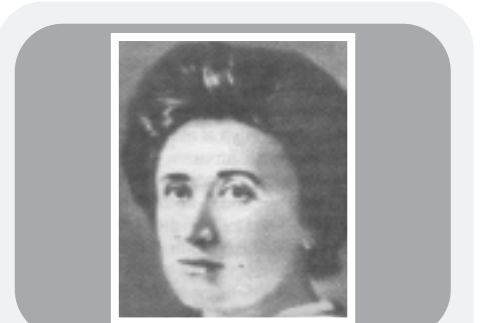
"Sıkı durun, biz kaçmadık, yenilmedik... Çünkü Spartaküs proleter devriminin ateşi ve ruhu, kalbi ve beyni, iradesi ve yaptıkları demektir. Çünkü Spartaküs, bütün başarı özelemlerinden, sınıf bilinçli proletaryanın savaşta aldığı bütün kararlardan yanadır... Hepsi başarılarına dek hayatta kalalım, kalmayalım, programımız yaşayacaktır..." Karl Liebknecht

Birinci emperyalist paylaşım savaşının başlaması ile birlikte 3 Ağustos 1914'te Alman Sosyal Demokrat Partisi "yurtseverlik" adına Kayzer hükümetinin savaş kredilerini destekleme kararı aldı. O dönemde Alman Sosyal Demokrat Partisi içinde bulunan Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht bu politikaya karşı çıktılar. Çıkacak herhangi bir savaşın iç savaşa dönüştürülmesi gerektiğini söyleyerek aleyhte oy kullandılar. Rosa, Karl, Franz Mehring, Clara Zetkin bir araya gelerek Spartakistler Birliği'nin çekirdeğini oluşturdu. "Emperyalizme karşı savaş, aynı zamanda proletaryanın siyasal iktidarı için savaştır; Kapitalizm ile sosyalizm arasındaki kararlı çatış-

madır. Enternasyonal proletarya emperyalizme karşı uzlaşmaksızın bir bütün olarak dövüşürse bütün gücünü ve kendini feda etme yeteneğini bir araya getirip eylemine pratik ilke olarak 'savaşa karşı savaş' sloganını seçerse sosyalizm amacına ulaşabilir" sözleriyle Rosa Spartakistler Birliği'nin ilkelerini açıkladı.

1916'da tutuklanan Rosa ve Karl iki yıl sonra 8 Kasım 1918'de serbest bırakıldılar. Ocak 1919'da Berlin'de "Spartakist ayaklanma" adlı sokak çatışmaları başladı.

Rosa ve Karl, 15 Ocak 1919 akşamı tutuklanarak katledildiler. Bir kanala atılan Rosa Luxemburg'un cesedi ancak Mayıs 1919'da bulunabildi.

"Berlin'de düzen hüküm sürüyor. Sizi budala çakallar! Sizin 'düzen'iniz kumdan inşa edilmiştir.

Yarın devrim bir kere daha ayağa kalkacak ve trompet sesleri ortasında sizi dehşete düşürerek haykıracaktır: "Buradayım, buradayım, Hep burada olacağım!"

Rosa Luxemburg

Kadınların ekonomik bağımsızlığı neden gereklidir?

Kadın ülkemiz özgülünde Demokratik Halk Devrimi ve oradan kesintisiz geçilen sosyalist devrim ve komünizmle özgürleşir. Burada kadın da çalışır ve emeğine göre ücret alır. Yaşadığı toplumun, çocuklarının, ailenin üzerinde söz sahibidir.

Ülkemizde kadınların onlarca sorununun yanında hiçbir sosyal hak ve güvencelerinin, özellikle de ev kadınlarının kendine ait bir (eğer miras vb. kalmadıysa) gelirlerinin olmaması da başlı başına bir problemdir. Bu durumda evli kadın eşinin, bekar olansa baba ve kardeşlerin eline bakmakta ve ekonomik olarak onlara bağımlı yaşamaktadır. Ülkemizde bu durum hem yaygın hem de köklüdür. Kırsal kesimde veya kentlerde alınteriyle para kazanan, üreten kadınlar da aldıkları parayı bekar ise babaya, evli ise eşine verir ve kendini onlara bağımlı hale getirir. Bu durum her iki taraf için de içselleştirildiği için, buradaki bağımlılık ilişkisi sorgulanmaz. Sistem böylece ailenin ortak mülk ve parasının denetiminde söz sahibi olmayan kadınların aileye ve eşine bağımlılığını iyice perçinler. Bu acımasız bir ekonomik bağımlılıktır. Kadın, kendi emeğiyle kazandığı parayı bile denetleme hakkına sahip değildir.

Eve hangi yolla olursa olsun giren paranın erkeğe ait olduğu düşüncesi toplumumuzda hala geçerlidir. Oysa kadın ömür törpüsü ev işleri, ailenin, çocukların sorumluluğunu yüklenip eşinin bir yığın gereksinimini karşılarken çok yoğun bir emek harcar. Ailenin tüm sorumluluğunu hem fiziksel, hem duygusal olarak omuzlar. Ancak buna rağmen kadın kocası ve toplum tarafından yan gelip yatan, hazır yiyen bir tüketici gibi görülür ve bundan dolayı aile ve toplum içinde iyice değersizleştirilir. Çünkü ekonomi, sosyal yaşamın esas belirleyicidir, davranış ve tutumlar bunun sonucunda şekillenir. Ekonomiyi erkek elinde tuttuğu için, söz sahibi ve üstün olan da odur. Toplumumuzun sosyo-ekonomik yapısı da gözönüne

✓ Kendini arka plana çekip başkalarını öne çıkarmak, önceliklerini ertelemek, kapalı ev yaşantısı sebebiyle yeteneklerini geliştirememek kadınların öz benliğinde ikincilik duygusu ve güvensizlik yaratırken, bağımlılığını da perçinler.

alındığında kadının durumunun ne kadar vahim olduğu daha net görülür.

Medeni kanun denilen ve eşitliği sağladığı iddia edilen kanunların da kadınlara getirdiği birçok kısıtlama vardır. Kadının erkeğin nüfusuna geçmesinin zorunlu oluşu, evlendikten sonra eşinin soyadını taşıma zorunluluğu, çalışmak isteyen kadının kocasının izni olmadan çalışamayacağı, tecavüze uğrayan kadınların tecavüzü ispatlayamadığında, tecavüz edenin hiçbir cezaya çarptırılmadığı vb. gerici yargılar halen varlığını korumaktadır.

Kadın ülkemiz özgülünde Demokratik Halk Devrimi ve oradan kesintisiz geçilen sosyalist devrim ve komünizmle özgürleşir. Burada kadın da çalışır ve emeğine göre ücret alır. Yaşadığı toplumun, çocuklarının, ailenin üzerinde söz sahibidir. Üretir, yaratır, sosyalist devlet tarafından her türlü yeteneğini geliştirecek olanaklara sahip olur. SSCB, Çin, Vietnam, Küba vb. sosyalist ülkelerde kadınlar da çalışmış, emek vermiş, üretmiş ve sosyalist toplumda söz sahibi olmuş, kendilerine değer vermeyi öğrenmişlerdir. Yüzyıllardır ezilen, sömürü-

len, aşağılanan kadınlar, bu ülkelerde özgürleştiler. Bugüne kadar ki tüm toplumsal sistemler kadını daha da bağımlı ve köle haline getirirken, sosyalist sistemde kadın, özgür bir birey olma mutluluğunu tattı ve kendi ayakları üzerinde durmayı öğrendi. Çocukların bakımı sosyalist devlet, dolayısıyla toplum tarafından üstlenildi ve kadınların ömrünü alan bu uğraş ve yük kolektif olarak paylaşıldı. Kadınlar böylece, çocuklarını saf ve tüm bağımlılık ilişkilerinden uzak bir sevgiyle, yüreklerine basabildiler. Sömürücü toplumlarda ise çocuk bakımı annelerin omuzlarına çok ağır bir yük olup bindiği için kadınlar bu yükün altında ezilirler ve hırslarını çocuklarından alırlar. Sömürücü sistemlerin var olduğu toplumlarda kadınlar kendi öz çocuklarına işkence yapacak, cinnet geçirdikleri bir anda öldürecek hale getirilebiliyorlar.

Oysa sosyalist toplumun tam aksine kapitalist toplumda kadınlar küçük yaştan itibaren edilgen, zayıf, uyum gösteren, fedakarlık gibi birçok davranışa yönlendirilerek bağımlı hale getirilir. Bu sistematik olarak devlet, aile, top-

lum tarafından kadına öğretilen bir tarzıdır. Bu davranış ve tarzın dışına çıkan, kendine güvenli, kararlı ve ne istediğini açıkça söyleyen kadınlara "erkek gibi kadın" denir. Çünkü bu davranışların sadece erkek cinsine ait olduğu kabul görmektedir. Kadınlar kendilerini erkeklere beğendirmek ve onları kendilerine bağlamak için bu tür davranışlardan özenle kaçınır ve korunmaya, himaye edilmeye muhtaç pozlarına bürünürler.

Kız bebekler daha doğuştan nazik, zayıf kabul edilir ve aile içinde başlayan aşırı korumacılık, ileriki yaşlarda uygulanan kontroller, yasaklar, kısıtlamalar, her türlü bağımsızlık ve özerklik girişimlerini baskıcı ve potansiyeli söndürücü müdahaleler, sistematik bir bağımlılık halini alır. Kendini arka plana çekip başkalarını öne çıkarmak, önceliklerini ertelemek, kapalı ev yaşantısı sebebiyle yeteneklerini geliştirememek kadınların öz benliğinde ikincilik duygusu ve güvensizlik yaratırken, bağımlılığını da perçinler.

Toplumumuzda onaylamak, bir çeşit kabuldür. Onay aldıkça var olduğumuzu, beğenildiğimizi, kabul edildiğimi-

zi hisseder, yapacaklarımızı daha istekli, daha güvenli bir şekilde yerine getiririz. Oysa ki kabul ve sevginin onaya bağımlı olmaması gerekir. Ancak genelde, olduğumuz için değil, yaptıklarımız için kabul görmeyi ve sevmeyi öğreniriz. Sistem ve kurallara uyum sağlayarak sorun çıkarmamayı öğreniriz. Toplumda, varoluş ve kabul de onaya bağımlıdır.

Beğenisini göstermemek, taktir etmemek ise özellikle otorite konumundaki kişiler tarafından kullanılan bir kontrol mekanizmasıdır.

Onayda kız ve erkek arasında da farklar vardır. Kızlar aldıkları sistemli eğitim sonucunda tüm davranışlarında onay bağımlısı olmayı öğrenir ve onaysız hareket etmemeye doğru bilinçli veya bilinçsiz koşullandırılır. Kadınlar için onay olmadan hareket etmek neredeyse imkansızdır. Onaylanmayacak davranışlardan kaçınmayı öğrenir, onay alacakları, dolayısıyla da kabul görecekle davranışlarda bulunmaya fazlasıyla çaba harcar hale gelirler.

Kızlar kabul edilme, sevilme ve beğenilmelerinin onaya ne denli bağımlı olduğunu çok erken yaşta öğrenirler. Anne ve babanın gözlerinde onay arayarak hareket etmek kızların erken yaşta öğrendiği önemli bir duyarlılık ve alışkanlıktır. Bu duyarlılık gibi, uyum gösterme, sorun çıkarmama, itaat etme, her yaştaki kadınlardan beklenen ve çevrece beğeni alan davranışlardır. Kadınlar, koşullu sevgi nedeniyle, uyum gösterdikçe sevilir, itaat ettikçe fark edilir, karşı koymadıkça beğenilir ve onaylanır.

Bilinçaltına işleyen ve içselleştirilen bu varoluş tarzı, bir süre sonra bir kadın için kimliğine sahip çıkmaktan daha da önemli olur. Onay elde etmek bir varoluş ve hayatta kalma gerçekliğine dönüşür.

Ankara TKM'de etkinlik

29 Aralık 2002'de Ankara TKM'de "F Tipi, yoksulluk, tecrit, savaş ve katliamlara karşı direnenler kazanacaktır" adlı bir etkinlik düzenlendi

İnsanlık, ezilen ve ezen diye iki karşıt sınıf halinde yaşamaya başladığı günden bu yana her sınıfın kendi çıkar ve ihtiyaçları ekseninde gelişen sayısız çatışmalara tanıklık etmiştir.

Egemen sınıflar sömürdüğü ve baskı altında tuttuğu emekçi halkın, bir gün gelip uyanmasından korku duymaktadır. Bu uyanışı engellemek ve geciktirmek için her türlü ve kanlı oyunu tezgahlamaktan çekinmemektedir. Özellikle '80 son-

rasında kendini daha çok gösteren baskı ve teslim alma politikaları yüzünü Maraş, Çorum vb. kanlı katliamlarla gösterirken 19 Aralık 2000 tarihinde hapisanelere düzenlenen katliam da bunların en belirginlerinden biri olmuştur.

19 Aralık tarihinde Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği, Halkevleri, İdilcan Kültür Merkezi, Mamak İşçi Kültürü ve Tohum Kültür Merkezi'nin ortak düzenlediği "F tipi, yoksulluk,

tecrit, savaş ve katliamlara karşı direnenler kazanacak" adlı etkinlik saat 14:30'da yaklaşık 300 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan etkinlikte dia gösterimi yapılırken Ölüm Orucu gazileri de yaşadıklarını anlattı. Su Damlasına Sığdırılan Yaşam adlı belgeselin gösterilmesinin ardından tiyatro gösterimi yapıldı. İdilcan Kültür Merkezi müzik grubunun dinletisiyle etkinlik sona erdi.

Kadınlar konferansta buluştu

21-22 Aralık tarihlerinde Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelen kadın örgütlerinin ve bağımsız kadınların katılımı ile "Kurtuluşumuzu Örgütleyelim" kadın konferansı düzenlendi.

İki gün süren konferansa çeşitli illerden 200'ü aşkın kadın katıldı. Dicle Kadın Kültür Merkezi, Feminist Kadın Çevresi, Emekçi Kadınlar Birliği, Diyarbakır Kadın Platformu dahil olmak üzere çeşitli kadın örgütleri ile Atılım

dergisi, Özgür Halk dergisi, Yeni Dünya İçin Çağrı dergisi, Yeneden Özgür Gündem gazeteleri, ayrıca İHD, KESK, DISK, HADEP, SDD, CHP gibi kurumlarda kadın çalışması yapan kadınlar da katıldı. Konferansa 70 civarında feminist kadın da tüm grup ve örgütlerden bağımsız katıldı.

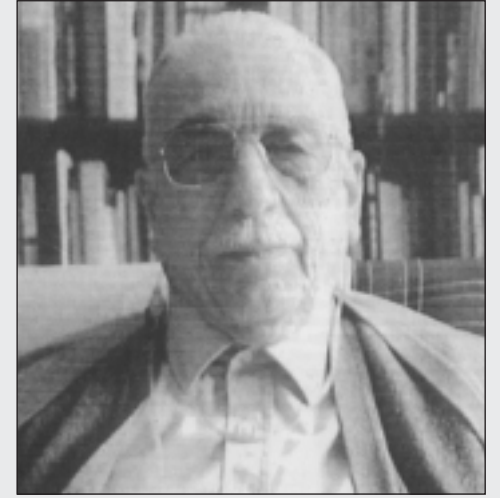
Kadınların ezilmişliklerini tartıştıkları konferansta kadının kurtuluş mücadelesinin yöntem ve araçları üzerinde de durularak ya-

şanan deneyimler, farklı modellerin sağladığı avantajlar konusunda bilgi alışverişinde bulunuldu.

Konferansın sonunda kadın gücünü birleştirecek bir koordinasyon için örgütlenme girişiminin oluşturulmasına karar verildi.

Bu koordinasyon 2003-2004'te çeşitli illerde geniş katılımlı toplantılar örgütleyerek Türkiye ve dünya gündemine ilişkin gelişmeleri takip edecek.

Memet Fuat öldü

●Türk edebiyatına önemli eserler kazandıran Memet Fuat, 19 Aralık günü yaşama veda etti. Akciğer yetmezliği nedeniyle vefat eden Fuat'ın cenazesi 20 Aralık günü Altunizade Camii'nde kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi.

1926 yılında İstanbul'da doğan Memet Fuat 1946'da Haydarpaşa Lisesi, 1951'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde okudu. Fuat, yaşamı boyunca öğretmenlik, çevirmenlik, muhabirlik ve inşaatlarda mimarlık yardımcılığı gibi işlerde çalıştı. 1981 tarihinde Adam Yayınevi'nin Yerli Yayınlar Yönetmeni olan Fuat'ın, Nazım Hikmet'in, Orhan Veli'nin yapıtlarının basılmasında büyük katkıları oldu.

Komite Munzur Vadisi'nin kurtulması için bir an önce harekete geçilmesi gerektiğini belirtti

İstanbul: 22 Aralık'ta Zeytinburnu Panaroma Otel'de "Munzur Vadisi ve Çevresini Koruma İniyatifi Girişimi Komitesi" tarafından Munzur Vadisinde yapımı biten ve yapılması planlanan barajlarla ilgili olarak bir toplantı gerçekleştirildi.

Munzur'un sesine kulak ver

li olarak bir toplantı gerçekleştirildi.

Dersimliler'in, sanatçıların, hukukçuların ve bilim adamlarının katıldığı toplantıda, barajların Munzur Vadisi üzerindeki etkileri, son durumları, devletin barajlara bakış açısı ve Munzur Vadisini kurtarmak için yapılabilecekler üzerinde duruldu.

1999-2000 yılları arasında hazırlanmış olan "Munzur Vadisi ve Barajlar Sorunu" adlı çalışmanın katılımcılara dağıtıldığı toplantıda konuşan Girişim Komitesi Sözcüsü Celal Turna, barajların 1960'lardan beri devletin gündeminde olduğunu, 1930'larda da Genelkurmay tarafından askeri hareketlerin rahat yapılabilmesi için Munzur Vadisi'nin sularla doldurulmasının önerildiğini söyledi. Ayrıca, barajın maliyetinin 80

milyon dolar olduğunu, 50-60 yıllık ömrü olan barajların, ömürlerini tamamladıktan sonra Munzur'un bir bataklıkla dönüşeceğini, Dersim'in bu barajlarla insansızlaştırılacağını da sözlerine ekledi.

CHP Milletvekili Sinan Yerlikaya'nın da bir konuşma yaptığı toplantıda Bursa, Gebze, Kocaeli, Tunceli dernek temsilcileri de söz alarak bir çevre derneğinin kurulmasının önemi üzerinde durdular.

Barajlarla ilgili bilgi aktarımının yapıldığı ilk bölümden sonra ikinci bölümde katılımcılar söz alarak düşüncelerini ifade ettiler. Kurulması düşünülen dernekle ilgili anketlerin dağıtıldığı toplantıda Munzur'un kurtarılması için bir an önce harekete geçilmesi gerektiği düşüncesi hakimdi.

"İbrahim Kaypakkaya" kitabı yargılanıyor

●Turhan Feyizoğlu'nun Ozan Yayıncılık'tan çıkan "İbo-İbrahim Kaypakkaya" isimli kitabı TKP/ML adlı örgütün propagandasını yaptığı iddiasıyla 1 yıl 1 ay 10 gün hapis cezası aldı. Kitabı yayınlayan Ozan Yayıncılığın sahibi Mustafa Demir de 1 milyar 300 milyon lira ağır para cezasına çarptırıldı. İstanbul 4 No'lu DGM'de süren davanın son duruşmasında savunma yapan Feyizoğlu, kitabı belge ve tanıklara dayalı olarak yazdığını açıkladı.

Mahkeme heyeti Turhan Feyizoğlu'nun yazdığı "İbo-İbrahim Kaypakkaya" isimli kitapta, İbrahim Kaypakkaya ve arkadaşları tarafından kurulan TKP/ML adlı örgütün propagandasının yapıldığını söyledi. Feyizoğlu'na 1 yıl 1 ay 10 gün hapis ve 1 milyar ağır para cezası, Ozan Yayıncılığın sahibi Mustafa Demir'e de 1 milyar 300 milyon ağır para cezası verdi. Mahkeme heyeti hapis ve para cezalarını 4744 ve 44421 sayılı yasalarla erteledi.

Mersin Halkevi açıldı

● Mersin Halkevi yeniden açıldı. 1998 yılında kapatılan halkevi 22 Aralık 2002 tarihinde düzenlenen bir törenle açıldı. Halkevinin açılış töreninde Mersin Halkevi Şube Başkanı Hakan Kendirici yaptığı açılış konuşmasında "70 yıllık kültüre sahip olan halkevleri, yaşanan sıkıntılara rağmen diri kalmaya çalışan bir kurumdur. Kendirici, "İşkenceye, savaşa karşı sesimizi daha fazla yükselteceğiz." dedi. Törende ayrıca konser için Mersin'de bulunan Kemal Kahraman da bir konuşma yaptı.

Yapılan konuşmaların ardından halkevi bünyesindeki müzik grubunun ezgileriyle açılış bitirildi.

İşçi-köylü'den

ORTADOĞU'NUN SORUNLARI ORTADOĞU HALKLARININ DEVİRİMCİ İRADESİYLE ÇÖZÜLECEKTİR

“Irak çok irak değil, emperyalist saldırganlık yarıbaşımızda” cümlesi gazetemiz İşçi Köylü'nün 2-15 Ağustos 2002 tarihli İşçi Köylü'den köşesinin başlığıydı. Dört ay önce ortaya konulan bu saldırganlık bugün daha bir gerçeklik kazanmış bulunuyor. ABD emperyalistinin Irak'a yönelik saldırı hazırlıkları son aşamaya gelmiş durumda. Olası bir saldırganlık durumunda bölge halkları yine “barış”, “demokrasi”, “özgürlük” adı altında katliam ve kıyımdan geçirilecek.

ABD haydutunun başı olan George W. Bush, 29 Aralık tarihinde yaptığı radyo konuşmasında “barış adımı, ABD'nin Irak rejimini silahsızlandırmak ve Irak halkını kurtarmak için bir koalisyona liderlik edeceğini” açıklıyor.

Tarih bize göstermiştir ki emperyalist haydutların dile getirdikleri “barış”, “demokrasi”, “insan hakları” söylemlerinin arkasında mutlaka onların iğrenç ve bir o kadar da kanlı ve zalimane sömürü çıkarları vardır. Bu demagojik söylemlerin altında yatan gerçek onların haksız savaş kışkırtıcılığı ve yaratıcılığıdır. Bu durum insanoğlunun geç-

miş tarihiyle sabittir.

Ve bugün yine ABD haydutunun ve onun suç ortaklarının, TC ve İsrail gibi uşaklarını bölgede kanlı bir role soyundurması “barış” adına, “Saddam gibi bir diktatörden bölgeyi temizlemek” adına açıklamalarda bulunması bu “gerçeklik” içinde anlaşılabilir.

ABD emperyalizmi bölgede yaşanan sorunları bahane ederek, bölgede kendine bugün bulunduğu aşamadan daha ileride hareket alanları açmak istemektedir. Bugün sorun olarak ilan edilen ve Irak özgülünde Saddam ile somutlanan gerici diktatörlüğü yaratan ve besleyen yine bu haydutlardır. ABD haydutunu ve suç ortaklarını Ortadoğu'ya çeken gerçek “Saddam diktatörünün bölge halkı için oluşturduğu tehdit” değildir. Onları bölgeye çeken yeraltı zenginlik kaynaklarıdır. Yani Ortadoğu ve Kafkaslardaki petrol, enerji ve su kaynaklarını denetim altına alma çabasıdır. Bu bölgenin ve özelde de Irak topraklarının stratejik önemi açınsındandır. Bu gerçeklik bazı burjuva yazarlarınca bile dile getirildiği için üzerinde fazla durmuyoruz.

Ancak önümüzdeki yıllarda Ortadoğu halkları açısından

önem arz edecek bazı noktalar üzerinde durmakta yarar vardır. ABD'nin Irak'a saldıracağı ve bu saldırıda bölgedeki “müttefikleri” İsrail ve TC'yi kullanacağı artık iyiden iyiye açığa çıkmış bulunmaktadır. Faşist Kemalst Diktatörlük ABD emperyalizminin Irak saldırısında “hazır ol” durumuna geçmiş bulunmaktadır. Bunun için gerekli hazırlıklarını yapmaktadır. “BM kararları”, “uluslararası meşruiyet” vb. açıklamaları “temas muhakak” durumunun, zevahiri kurtarma çabalarının bilinen açıklamalarıdır. Bunun böyle olduğunu geçen hafta yaşanan şu gelişmelerde çok aleni bir biçimde görmekteyiz. Geçen hafta yapılan Yüksek Askeri Şura (YAŞ) toplantısında, “Politik Askeri Durum Değerlendirmesi” başlığını taşıyan brifingde iç ve dış tehdit ağırlıklı bir sunum yapıldı ve bu bölümde ağırlıklı olarak Irak konusu değerlendirildi. Toplantının önemli gündem maddelerinden birini ‘Milli Askeri Stratejik Konsept’ oluşturdu. Belirli aralıklarla yapılan bu tehdit değerlendirmesindeki değişikliklere göre, yeniden şekillendirilen konsept, bu kez yaklaşan Irak savaşını birinci tehdit olarak değerlendirdi. Bu toplantının hemen ardından gerçekleştirilen MGK'da ABD'nin Irak saldırısında “işbirliği” talebi üzerine müzakerelerin başlaması kararı çıktı. Bu karar MGK bildirisinde “Türkiye'nin uzun vadeli çıkarları” sözleriyle açıklandı.

Böylelikle şu açık bir biçimde ortaya çıkmış bulunmaktadır. Türkiye bu savaşta etkin bir politika izleyecektir. Bu etkin politikasını da özellikle “Türkiye'nin uzun vadeli çıkarları” üzerinden, Kürt

tehdidini dillendirerek (bunun dışında ekonomik faktör, bölgede söz sahibi olmak vb. gerekçeler de sıralanabilir) kendi saldırganlığını ve emperyalizmin uşağı olma misyonunu gizlemek isteyecektir. Nitekim bu yönlü açıklamalar yapılıyor. Faşist Kemalst Diktatörlük Irak Kürdistanı'ndaki bir Kürt devleti oluşumunu bile “savaş sebebi” sayacağını ifade etmektedir. Faşist Kemalst Diktatörlük emperyalist çıkarların maşası olma misyonunu bu tehlikeyi gerekçe göstererek yerine getirecektir. Bu bahaneyle kesinlikle bir Kürt devletinin ortaya çıkmasına izin vermeyecek, sınıra askeri güç ve malzeme konumlandırılacak ve yine bu bahaneyle savaş anında ise gelebilecek tehlikeler sınırın ötesinde karşılanacak ve orada denetlenecektir. Kısacası bölgedeki savaşın aktif bir bileşeni olacaktır. TC Irak Kürdistanı'nı işgal edecek, bu işgali süreklileştirecek ve bunu Irak'ın yeniden şekillendirilmesi planında daha etkin söz ve karar sahibi olmada etkili bir politik ve askeri koz olarak kullanacaktır. Ve hiç kuşkusuz bunu da devletin “milli çıkar”ları için yaptığının propagandasını yapacaktır.

Ancak tüm bunlar bir yana bugün açısından şu değerlendirme yapılabilir. ABD uşağı konumundaki TC'ye Irak Kürdistanı'nda bağımsız bir Kürt devleti olmayacak güvencesini vermiş olabilir. Burada belirleyici olan TC'nin değil, ABD'nin çıkarlarıdır. Bugün açısından bakıldığında ABD için Irak Kürdistanı'ndaki oluşum zaten kendi denetimindedir. Görüntüde de olsa bir devlet şekli vardır. Ancak TC'nin bölgeye müdahalesine gerekçe olarak bu durum ileriye sürülebi-

li. Kısacası olmayan bir şey ABD'nin ve Türkiye'nin “uzun vadeli çıkarları için” oluyor gibi gösterilebilir.

Uygulanan senaryo ABD-İsrail ortak yapımıdır ve bu oyunda TC'ye başrol verilmektedir. Bu senaryo daha önceden ABD tarafından İsrail aracılığıyla Filistin'de uygulanmıştır. Bugün gelinde Irak'ta özelde ise Irak Kürdistanı'nda Kürt halkı üzerinden kimilerinin “demokratik cumhuriyet” söylemleri eşliğinde bu senaryo yeniden sahnelenmektedir. Bu oyunda TC dışında Talabani ve Barzani'ye rol verildiği anlaşılıyor. Bölgedeki diğer Kürt gruplarının nasıl bir rolde oynayacağını ise zaman gösterecek. Ancak şu kesindir. Irak Kürdistanı'nda bir Kürt devleti oluşumuna gidilse bile bu oluşum görüntüde olacaktır. Tıpkı Filistin'deki gibi....

Yaşananlar bölge halkları açısından yeni sorunların, yeni acıların daha kapsamlı bir biçimde yeniden tekrarlanacağını gösteriyor. Tüm bunlar bizlere, herhangi bir emperyalist güce dayanmadan, “demokratik cumhuriyet” vb. hayalleri terk ederek, bölge halklarına yönelik tehdit ve saldırılara karşı tavır almayı ve buna karşı mücadele etme görev ve sorumluluğunu önümüze koymaktadır. Bundan dolayıdır ki bugün devrimci görev emperyalist saldırganlığa ve today işgale hayır demektir. “Ortadoğu sorunlarını Ortadoğu halkları çözecekler!” şiarlarını daha güçlü haykırmaktır. Bunun için genel olarak birleşebilecek tüm güçlerle birlikte “onlara irak bize yakın” sloganı çevresinde haksız savaşlara ve Irak işgaline karşı geliştirdiğimiz pratik tavrı daha üst boyuta sıçratmalıyız.

MGK toplantısından örtülü saldırı kararı

Türkiye saldırıya hazırlanıyor

27 Aralık 2002 tarihinde “Irak harekati” ve “PKK/KADEK'e karşı alınması gereken önlemler” resmi gündemleri ile toplanan Milli Güvenlik Kurulu toplantısında özellikle ABD'nin Irak'a yönelik saldırganlığı ve Türkiye'nin bu saldırıdaki rolü tartışıldı. Geçtiğimiz haftalarda ABD'li savaş çığırtaçlarının Türkiye ziyareti sırasında dayattığı taleplerin, Türkiye'nin bu dayatmalar karşısındaki durumunun masaya yatırıldığı toplantıdan çıkan sonuç ABD'nin Ortadoğu politikaları oldu. Nitekim sonuçta hava üslerinin açılması, limanların kullanımı “gerekli durumlarda” saldırı vb. konularda görüş birliğine varıldı. Ve üstü kapalı da olsa “saldırıda sonuna kadar

varız” mesajı verildi. “Uluslararası yasallık” vurgusu yapılarak üstü örtülmeye çalışılan gerçek, Türkiye-ABD arasındaki efendi-üşak ilişkisidir. Uluslararası yasallığı Birleşmiş Milletler kararlarına bağlayan Milli Güvenlik Kurulu bu söyledikleri ile aslında kimin tarafında yer aldığını göstermiştir. Kaldı ki Birleşmiş Milletler'in bileşimi ve kararları da ortadadır. ABD'nin Birleşmiş Milletler silah denetçilerini Irak'a göndererek amaçladığı ve sonuçta oluşturulan raporların BM'den önce ABD'nin eline geçmiş olması göstermektedir ki gücü elinde bulunduran ve kararları veren ABD'dir. Yani BM'nin ABD kararları dışında ya da onun çıkarlarına aykırı bir karar alması imkansız bir durumdur. ABD'ye

uşaklıkta sınır tanımayan Türkiye BM kararlarını öne sürerek aslında ABD'nin emirlerine tabi olacağını belirtmiş olmaktadır. Özcesi tartışılan Türkiye'nin bu saldırıda rol alıp almayacağı ya da Irak halkının bu durumdan nasıl etkileneceği vb. değildir. Sonuçlardan da anlaşıldığı gibi emperyalistler için en az zararlı operasyonun tamamlanması için uşaklarına düşen rollerdir. Örneğin Türkiye güvenlik açısından gerekli gördüğü anda askeri önlemler alabilecek ve bu önlemleri arttıracaktır. Yine bunun gibi Kuzey Irak içlerine doğru 60-70 km derinliğinde bir güvenlik şeridi oluşturulacak. Tüm bunlar saldırının hazırlıklarının hızla devam ettiğinin göstergesi. Yapılan açıklamalarda ise bilinçli olarak

öne çıkartılan nokta MGK'nın emperyalizmin ihtiyaçları doğrultusunda değil Türkiye'nin uzun vadeli çıkarlarını baz alarak karar verdiğidir. Oysa ki emperyalizme göbekten bağımlı Türk hakim sınıflarının ve bu anlamıyla faşist Kemalst diktatörlüğün çıkarları emperyalist ağababalarının çıkarlarıdır. Türk devletinin uzun vadeli çıkarlarından bahsetmek, görüntüde bir çelişki gibi algılsa da gerçekte, bu çıkarlar emperyalistlerin çıkarlarıdır. Türk hakim sınıfları böyle bir manevrayla emperyalizme uşaklık misyonlarının görülmesini engellemeye çalışıyorlar. MGK'dan çıkan “isteksiz” Türkiye görüntüsünün halkta ve özellikle 3 Kasım seçimlerinde AKP'ye oy veren tabanda gelişen savaş karşıtlığının

bir sonucu olarak değerlendirmek çok yanlış olmaz. Ama Türkiye'nin ABD'ye sunduğu taahhütlere baktığımızda bu sonucun bir görüntüden ibaret olduğunu görebiliriz. “ABD ile yılbaşından sonra da her türlü ilişki sürecektir. İlişkilerimizi açık kanallar aracılığıyla sürdüreceğiz.” ABD ile yapılan önceki görüşmelerde bazı üs ve limanlarımızın incelenmesine ilişkin izin verildi. ABD ile bu incelemenin ayrıntılarının belirlendiği bir belge imzalanacak.

Bunlar, alınan ve ABD'ye bildirilen kararlardan sadece ikisi. Ancak her ne kadar devlet görüntüde Irak halkının yanında olma-ya çalışsa da eninde sonunda yanında olduğu emperyalist efendileridir.

Başararı 32'de

BAYRAMPAŞA
HAPİSHANESİ'NE
KARANFİL BIRAKILDI

İHD İstanbul Şubesi 19 Aralık katliamını Bayrampaşa Hapishanesi önünde saat 12:00'de bir basın açıklaması yaparak protesto etti.

Açıklamaya tutsak ve şehit yakınları başta olmak üzere yaklaşık 70 kişi katıldı. Polis ağır silahlar ve panzerlerle bölgeyi ablukaya aldığı eylemde 19 Aralık katliamında çekilmiş fotoğrafların bulunduğu dövizler taşındı. İHD Genel Başkan Yardımcısı Eren Keskin'in okuduğu açıklamada 19 Aralık sürecinden söz edildi. 19 Aralık gününün "Cezaevlerinde insan hakları için mücadele ve dayanışma günü" olarak ilan edildiği üzerinde durularak hükümete

"*Tutuklu ve hükümlülere uygulanan tecritin kaldırılması,

* Cezaevi operasyonlarının sorumlularının yargı önüne çıkarılması,

*Tüm cezaevlerinde koşulların insan onuruna uygun bir hale getirilmesi" çağrısı yapıldı.

TAYAD KATLIAMI
LANETLEDİ

19 Aralık'ta bir grup TAYAD'lı Bayrampaşa Hapishanesinin önüne saat 11:00'de kırmızı karanfil bırakarak katliamı protesto etti.

Bayrampaşa önüne gelen şehit ve tutsak yakınları ellerindeki karanfilleri bıraktıktan sonra katliamda onlarca insanın öldürüldüğünü belirttiler. Polis TAYAD'lıların açıklamasını kesip müdahale etti ve tutsak yakınlarını hapishane önünden uzaklaştırdı.

ÇHD'DEN SUÇ
DUYURUSU

Çağdaş Hukukçular Derneği tarafından 19 Aralık katliamını protesto için 20 Aralık 2002 tarihinde Sultanahmet Adliyesi'nde bir basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada hapishanelerde katliama özel komando birliklerinin katıldığı ve kasten adam öldürmek maddesinden yargılanmalarını istedik-

lerini dile getiren avukatlar bu durumun operasyonun iddia edildiği gibi "hayat kurtarma" amaçlı olmadığını gösterip operasyon sırasında aşırı kuvvet kullanıldığının ortada olduğunu vurguladılar. Açıklamada ayrıca soruşturmanın yapılması ile, görevi kötüye kullanma ve ihmal suçunu işleyen Cumhuriyet savcılarının cezalandırılmasına karar verilmesini de isteyen avukatlar daha sonra hazırladıkları belgeleri Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Adalet Komisyonu Başkanlığına sundular.

MAZLUM-DER'DEN
KINAMA

19 Aralık katliamını kınayan Mazlum-Der ve tutsak aileleri F tipi yaşam koşullarını ve 19 Aralık'ı protesto amaçlı 19 Aralık 2002'de Mazlum-Der İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaptı.

Mazlum-Der Şube Başkanı yardımcısı **Ahmet Mercan** yaptığı konuşmada insanların yaşama haklarının ellerinden alındığını belirterek ceza içinde ceza uygulandığına dikkat çekti.

ANKARA

15 Aralık 2002 tarihinde Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu (ADSBP) ve TAYAD, Ekin Sanat Merkezi'nde yaklaşık 300 kişinin katıldığı bir anma düzenledi. Saygı duruşuyla başlayan anmanın açılış konuşmasında 19 Aralık süreci ve devletin hapishanelerdeki katliamcı politikasının nedenleri anlatıldı. Daha sonra katliamı yaşayanlardan **Esmehan Ekinci** ve **Funda Davran**, 19 Aralık katliamının ilk şehidi Ali İhsan Özkan'ın annesi **Hayriye Özkan**, İHD Cezaevi Komisyonu'ndan **Şengül Kalkan**, sendikacı **Mahmut Konuk** ve Av. **Selçuk Kozağaçlı**'nın birer konuşma yaptığı anmada şair **Mehmet Özer**'in şiirleri eşliğinde dia gösterisi yapıldı. Etkinliğe türkülerle katılan **İdilcan Müzik Grubunun** verdiği müzik dinletisinden sonra anma, tutsak aileleri ve Ö.O gazilerine karanfiller

verilerek sona erdi.

19 Aralık 2002 tarihinde ise düzenlenen eylemlerle katliam ve tecrit uygulaması protesto edildi. İlk olarak İHD, ADSBP, ÇHD ve TAYAD tarafından İnsan Hakları Anıtı önünde yapılan eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı. ADSBP'nin "19 Aralık Şehitleri Ölümsüzdür" pankartıyla katıldığı eylemde İHD Genel Başkanı Hüsni Öndül katliamı kınayan bir konuşma yaptı.

Yine aynı bileşenler Ulucanlar hapishanesi önüne giderek karanfiller bıraktılar. "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz", "Katil devlet hesap verecek", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganlarının atıldığı eylemden sonra kitle Karşıyaka mezarlığına giderek Cafer Tayyar Bektaş, Ali İhsan Özkan, İrfan Ortakçı, Ümüş Şahingöz'ü mezarları başında andılar.

MERSİN

19 Aralık 2000 tarihinde gerçekleşen hapishane katliamında yaşamını yitiren 28 tutsağın anısına İHD Mersin Cezaevleri Komisyonu tarafından 19 Aralık akşamı bir anma düzenlendi. Saat 18:00'de başlayan anma Grup Türkü'nün ezgileri ile başladı. Ardından okunan şiirlerle birlikte 19 Aralık katliamının canlı tanıklarından birinin yaptığı kısa konuşma kitlenin beğenisini aldı. "Su Damlasına Sığdırılan

Yaşam" adlı belgeselin gösterimi ile etkinlik son buldu. 2 yılını dolduran 19 Aralık katliamını protesto etmek amaçlı bir başka etkinlik de İHD Mersin Şubesi tarafından yapıldı. Yapılan basın açıklamasını İHD Mersin Şube Başkanı **Cüneyt Durnaoglu** okudu. Durnaoglu sorumluların yargılanması için hükümeti göreve çağırıldıklarını söyledi.

SAMSUN

19 Aralık katliamını protesto etmek için bir araya gelen TAYAD, SDP, İşçi-köylü, Atılım, Yurtsever Gençlik ve Kaldıraç okurları 22 Aralık tarihinde saat 15:00'de İstiklal Caddesi Süleymaniye geçidinde bir basın açıklaması yapmak istedi. Basın açıklamasına izin vermeyen polis basın metnini yırtmaya çalışırken kitlenin tepkisiyle karşılaştı. Basın metninin tekrar okunmaya başlamasıyla polis kitleye saldırarak 23 kişiyi gözaltına aldı. Eylemde sık sık "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" vb sloganlar atıldı. Saldırıya gerekçe olarak izin alınmayışı gösterildi. Gözaltına alınanlar 23 Aralık'ta Samsun Adliyesi'nde sorguları tamamlandıktan sonra serbest bırakıldılar.

MALATYA

19 Aralık 2002 günü saat 12:30'da postane önüne gelen TUYAB'lı aileler "F tipi yaşama hayır", "19 Aralık katliamı sorumluları yargı-lansın", "F tiplerinde Irak çöllerinde evlatlarımız ölmesin" vb dövizler açtılar. Basın açıklamasına **Ekmek ve Adalet okurları**, İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik okurları da destek verdiler. Basın açıklamasında metni okuyan **Mahmut Boran** 19 Aralık 2000 tarihinde hapishanelerde gerçekten operasyonun sadece tutsakları teslim almaya yönelik olmadığını belirtti. Basın açıklamasında "F tipi yaşama hayır", "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Emperyalist savaşa hayır" vb sloganlar atıldı.

İZMİR

İHD İzmir şubesi 19 Aralık 2002 tarihinde saat 13:00'de Konak Meydanı'nda 19 Aralık katliamının 2. yılı dolayısıyla kitlesel bir basın açıklaması yaptı. Analar en ön-de boyunlarına 19 Aralık'ta ve Ölüm Orucunda şehit düşenlerin isimlerinin yazılı olduğu dövizlerle eyleme katıldılar. Basın açıklaması tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Burada okunan basın metninde yaşanan olayların devletin nasıl bir "hayata dönüş" mantığı güttüğünü gösterdiği belirtildi. Burada Duvara Karşı Tiyatro Grubu da

bir oyun sahneledi. Güncel denk düşmesi nedeniyle oyun kitle tarafından bol bol alkışlandı.

Ayrıca TAYAD'lı aileler de 21 Aralık 2002 tarihinde saat 14:00'de Konak Sümerbank önünde 19 Aralık katliamında ve ölüm orucunda şehit düşenleri anmak için bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında "19 Aralık bir gözdağı saldırısıdır. 19 Aralık Türkiye'de eşi görülmemiş bir vahşetin günüdür. 19 Aralık hapishanelerde tecritin resmen başlatıldığı gündür" denildi. Yaklaşık 30 kişiden oluşan aileler "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz", "Berkan Abatay ölümsüzdür" vb sloganları atarak eylemi bitirdiler.

ELAZIĞ

İHD Elazığ şubesi 19 Aralık 2002 tarihinde saat 12:30'da şube binasının önünde bir basın açıklaması düzenledi. Basın açıklaması 19 Aralık katliamında yaşamını yitirenler anısına mum yakılarak başladı. Basın metnini kitleye okuyan İHD Elazığ Şube Başkanı **Cafer Demir**, hükümete ve kamuoyuna bir çağrı yaparak hapishanelerdeki sorunların çözülmesini istedi. Basın açıklaması boyunca kitle "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Duvarları yıkalım insanları yaşatalım" vb. sloganlarını attı-

İzmir'de tutsak yakınları boyunlarında 19 Aralık'ta ve ÖO'da şehit düşenlerin isimlerinin yazılı olduğu dövizlerle eyleme katıldılar.

Katliamın 2. yıldönümünde tecrit karşıtları sokaklardaydı...

19 Aralık Hapishaneler katliamı olarak tarihe geçen 19-22 Aralık 2000'de 20 hapishaneye birden yapılan katliam, 2. yıldönümünde Türkiye ve Avrupa'da yapılan çeşitli eylemlerle protesto edildi.

19 Aralık, cezaevlerinde insan hakları için mücadele ve dayanışma günü ilan edildi.

Hücre tipi hapishanelere geçişin en kanlı olan 19 Aralık katliamı sırasında 28 devrimci tutsak vahşice katledilmiş, yüzlerce tutsak da yaralanmıştı. Ve yaralı tutsaklar yapılan operasyonların ardından apar topar F Tiplerine götürülmüştü. Devrimci ve komünist tutsakların tecrite karşı sürdürdükleri mücadele, katliamın üzerinden 2 yıl geçmesine rağmen hala sürüyor.

19 Aralık Hapishaneler katliamı olarak tarihe geçen 19-22 Aralık 2000'de 20 hapishaneye birden yapılan katliam, 2. yıldönümünde Türkiye ve Avrupa'da yapılan çeşitli eylemlerle protesto edildi.

TUYAB VE HÜCRE KARŞITI PLATFORM'DAN EYLEM

19 Aralık Hapishaneler katliamı; 21 Aralık günü İstanbul Taksim'de TUYAB ve Hücre Karşıtı Platform'un ortak düzenledikleri bir basın açıklamasıyla protesto edildi. "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganını atarak alkışlarla akşam saat 18:00'de biraraya gelen kitle, 19 Aralık öncesinde de tecrit karşıtı seslerin yükseldiği Mis Sokak'ta toplandı. Basın açıklamasını TUYAB adına İsmail Karagöz yaptı. Karagöz açıklamada 19 Aralık sürecine değinerek katliamı unutmadıklarını, tecritin hala sürdüğünü ve tecrite karşı

mücadelenin de süreceğini vurguladı. Açıklama sırasında etrafı polis tarafından çembere alınan kitle "Yaşasın 19 Aralık direnişimiz", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz" sloganlarıyla Büyükparmakkapı sokağına yönelerek yürüyüşe geçti. Sokağın bitimine kadar sloganlarla yürüyen kitle, ellerinde 19 Aralık katliamında ve Ölüm Orucunda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarını ve katliamı protesto eden TUYAB imzalı dövizler taşıdı. Eylemin bitirilmesinin ardından bir grup, ara sokaklara yönelerek meşalelerle yürüdü.

TAKSİM'DE GÖZALTI

Mücadele Birliği okurları, katliamı 19 Aralık günü İstiklal Caddesinde bir basın açıklaması yaparak kınadı. Ellerinde 19 Aralık katliamı ile ilgili dövizler taşıyan grup hapishanelerde yaşanan katliamlara dikkat çekmek amacıyla bir basın açıklaması okumak istedi. Ancak polis, basın açıklamasının bitirilmesine izin vermeyerek 12 kişiyi gözaltına aldı. 24 Aralık'ta İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan eylemciler gözaltına alınırken ve gözaltında işkenceye maruz kaldıklarını açıkladılar.

Devamı 31'de

Avrupa'da 19 Aralık protestoları...

PARİS

19 Aralık katliamının 2. yıldönümünde Paris'te bir miting düzenlendi. İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, Atılım, Alınteri ve Odak okurları tarafından düzenlenen miting, saat 16:00'da Cumhuriyet Meydanı'nda başladı.

Saygı duruşu ile başlayan mitingde yapılan konuşmalarda F tiplerinde tecritin hala devam ettiği ve zindanlardaki tutsakların emel haklarının ihlal edildiği belirtilerek, çeşitli biçimlerde süren direnişin sahiplenilmesi gerektiği vurgulandı.

Konuşmadan sonra etkinliğe Halklarla Dayanışma Derneği bünyesinde çalışmalarına devam eden Dağlara Türkü Müzik Grubu 19 Aralık'la yaratılan direniş geleneğini selamlayarak, kavganın türkülerinden oluşan bir dinleti sunarak programa devam edildi.

Daha sonra 19 Aralık katliamını yaşayan iki ölüm orucu direnişçisi söz alarak, devrimci

tutsakların ideolojik olarak zafere kazandığını ve zindanlar cephesinde bir direniş tarihinin yazıldığını belirttiler. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı mitingde Fransızca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı. Yine katılımcılar tarafından her iki dilde, "Tecrite son", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Kahrolsun emperyalist savaş", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb sloganlar atıldı. Şiir dinletisinin ardından, çekilen halaylarla miting sona erdi.

BERLİN

Berlin'de İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, Atılım okurları tarafından 21 Aralık günü saat 14:00'te Kreuzberg-Kottbusser tor semtinde bir miting gerçekleştirildi. Kızıl bayrakların açıldığı miting devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Almanca ve Türkçe sloganlarla, her iki dilde yapılan konuşmalarla coşkulu bir şekilde gerçekleştirilen eylemde 19 Aralık katliamını unutturmaya hiçbir gü-

cün yetmeyeceği, F tipi tabutluklarına karşı mücadelenin sürdüğü ve insanlığın geleceği için bu mücadeleye, kendine insanım diyen tüm insanların omuz vermesi gerektiği vurgusu yapıldı. Eylem öncesi, esnası ve sonrasında dağıtılan bildirilerle de daha geniş kamuoyu duyarlı olmaya, kendi geleceklerine sahip çıkmaya çağrıldı.

Eylemin örgütlenmesinde merkezi olarak imzaları bulunduğu halde Alınteri okurları çeşitli gerekçeler göstererek eyleme katılmadı.

LONDRA

19 Aralık katliamının 2. yıldönümünde Londra'da bulunan İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, Atılım ve Alınteri gazetesi okurları 21 Aralık günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. İngilizce ve Türkçe sloganların atıldığı yürüyüş, 19 Aralık katliamında şehit düşenler şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile bitirildi.

Paris'te yaklaşık 200 kişinin katıldığı mitingde Fransızca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı.